ORDINATIONES PRAEPOSITORUM GENERALIUM COMMUNES TOTI SOCIETATI...

Gesuiti

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
41
1 G
9
37-2.B.1

ORDINATIONES PRAEPOSITORVM GENERALIVM

COMMVNES TOTI SOCIETATI.

Auctoritate V. Congregationis generalis recognitæ & contractæ.

ROMAE
In Collegio Societatis IESV.
M. D. XCV.

PERMISSV SVPERIORVM.

CVM R.P.N. Præpoſitus Generalis Claudius Aquauiua Prouinciales omnes præmonuiſſet, ut ad quintam Congregationem Generalem veniẽtes ſecum ferrent Catalogum ordinationũ Præpoſitorum Generalium, quas in ſua Prouincia quiſque haberet, vt in compendium, quoad fieri poſſet redigerentur; id plurimi præſtiterunt: cumque id ipſum nonnullarum Prouinciarum nomine fuiſſet à generali Congregatione poſtulatum, Patres ad id deputati diligentem operam huic rei nauarunt; & tam iſtas ex varijs Prouincijs allatas, quàm eas, quæ hic Romæ deſcriptæ reperiebantur, accuratè examinarunt, atq; in breuiorẽ formã redegerũt, reſecatis ijs, quæ vel plenius in alijs continebantur, vel iam in regulas

tranſlatæ fuerant, quales ferè erant omnes priorum trium Præpoſitorum Generalium Ordinationes. Quæ omnia cùm tandē R.P.N. cum PP. Aſſiſtentibus diſcuſſiſſet; infraſcriptas Ordinationes retinendas, atque toti Societati communes eſſe debere iudicauit. Præter Ordinationes autem, ſunt pleraque alia in qualibet Prouincia, vel Collegio aſſeruanda, quibus ſcribendis certi libri aſſignātur. Sic enim fiet, vt ad commodiorem ordinem redacta faciliùs inueniri, & meliùs executioni, Deo bene iuuante, mandari poſſint; quod R.V. in primis à R.P.N. commendatur. Sunt præterea formulæ quædā inter Ordinationes Generalium antea numeratæ, vt potè ab ijſdem ſtatutæ; quales ſunt de informatione promouendorum ad gradus Societatis, de aptis ad gubernādum, de Collegijs acceptandis, & ſimiles, quas ſeparatim

mittendas eſſe, & hoc loco non inſeren das viſum eſt. Verùm cùm R. P. N. ſũmopere cuperet, ut hæc & alia, quæ in hac quinta Generali Congregatione ad fœlicem Societatis adminiſtrationẽ & renouationem ſpiritus excitandam per varias deputationes examinata, & tandem conſtituta ſunt, quàm primum ad Prouincias tranſmitterentur, id fieri nequaquam poſſe compertum eſt, ſi tot exemplaria eſſent deſcribenda, quot erant omnibus Prouincijs neceſſaria. Quare ſatius viſum eſt ad hoc diuturni temporis incommodum, & pleraque alia vitanda, vt typis quãprimum mandarentur, ne tamdiu diſferretur optatus à tota Societate quintæ huius Generalis Congregationis fructus, qui, Diuina iuuante clementia, ſperatur vberrimus. Romæ. 1591

Mandato R.P.N. Generalis

Iacobus Domínicus Secret.

INDEX
ORDINATIONVM QVAE HOC VOLVMINE continentur.

R. P. N. Euerardi Mercuriani.

QVAE *obſeruanda circa vſum Librorum prohibitorum.* *pagina* 1
Quæ obſeruanda in Libris Muſicis. *pag.* 4
Quomodo in Vrbem ſcribenda negotia, caſuumque reſolutiones petendæ. *pag.*4
*Exponatur Bulla Cœnæ in ſingulis Collegijs.pag.*5

R. P. N. Claudij Aquauiuæ.

B*Vlla declarationis Inſtituti Gregorij XIII. aliæque nonnullæ oſtendantur Nouitijs, & alijs.* *pag.*6
De matutino Examine conſcientiæ Sacerdotum, & aliorum, præſertim diebus feſtis. *pag.*6
Vota quomodo & quando emittant, vel renouent qui denuo redeunt ad Societatem. *pag.*7

Quæ

Quæ ſuffragia facienda pro iis, qui in itinere decedunt. pag.7
Noſtri Romam venientes aliena negotia ne ſuſcipiant. pag.8
Sepulcra Principum in Eccleſiis Societatis quomodo permittenda. pag.9
Noſtri patriam non adeant ſine licentia Generalis, niſi in caſu neceſſario, & vrgenti. pag.10
De vſu compendij Priuilegiorum Societatis. pag.12
De exacta obſeruatione regularum, & præcipuè regulæ 18. Sacerdotum. pag.13
Mittenda in Vrbem pro Archiuio hiſtoria Collegiorum & vota, in forma papyri. pag.15
Hora conſiderationis Superioribus præſcribitur. pag.17
Monita ad Prouinciales ex conſultatis. pag.21
Bonorum diſtributio quando, & quomodo facienda. pag.27
Quænam rei quantitas ſufficiat ad violandum votum Paupertatis. pag.30
Conſultorum opera, qua ratione commodè vtetur Prouiucialis; & ſubinde mntandos eſſe Conſultores. pag 31
Habeatur liber ſuſceptorum ordinum in ſingulis Prouinciis: &, Nullus inſcribat nomen patriæ operi edendo. pag.33
Eleemoſynæ à quibus Collegiis, & quomodo admitti poſſint. pag.34
Monialium monaſteria confeſſionum cauſa Noſtri ne ingrediantur. pag.35

Quo-

Quomodo Noſtri, quæ ab alijs, ſiue Noſtris, ſiue externi, ſub ſigillo ſecreti extra confeſſionem acceperint, tacita ſeruare debeant. pag. 36
Ne quiſquam Romã mittatur ſine facultate Præpoſiti Generalis. pag. 37
Ne Societatis annuæ oſtendãtur externis. pag. 39
Quæ obſeruanda ſunt ad vitandas interceſſiones, & patrocinia, quæ religioſæ Societatis diſciplinæ aduerſantur. 39

ERRATA.

Pag. 17. V. 1. in tolijs *leg.* folijs.
Pag. 27. V. 12. íocus *leg.* locus.
Pag. 29. V. 18. ab ipſo Nouitio *leg.* ab vnoquoque requir.
Pag. 39. V. 14. *leg.* licitam faciunt, prohiberi omnino nõ poſſit, *mutata diſtinctione. cæteræ vitioſæ interpunctiones ſenſum nõ euertunt.*
Titulus Indicis hic erat INDEX eorum quæ in ordinationibus continentur.

ORDINATIONES PRAEPOSITORVM GENERALIVM communes toti Societati.

Auctoritate V. *Congregationis Generalis* Dec.
recognita & contracta. 98

R.P.N. Euerardi Mercuriani.

Quæ viſa ſunt obſeruanda circa vſum Librorum prohibitorum.

CVM qui libri prohibentur à S. Romana Eccleſia, aut hæreſes contineant, aut ab auctoribus hæreticis conſcripti, tamen ex profeſſo de religione non tractent, aut ij ſint in quibus obſcæna leguntur, aut alia de cauſa noſtris minimè conueniant: de primis quidem, in quibus hæreſes ſunt, nihil hic agitur: de cæteris verò, quæ ſequuntur iudicauimus ad maiorem Dei gloriam expedire, vt iuxta facultatem nobis à ſancta Sede Apoſtolica conceſſam obſeruarentur. Prouinciales habebunt facultatem concedēdi vſum omnium horum librorum ijs, qui de Societate ſunt, quibus iudicabunt, adhibitis ſuis Conſultoribus, conuenire. Po-

terunt ijdem Præpoſiti Prouinciales committere hanc facultatem concedendi vſum dictorum librorum ijs Rectoribus, quibus in Domino magis neceſſarium exiſtimarint, pro ratione locorum aut aliarum circumſtantiarum. Cùm autem conſtet, quo loco habita ſint à P. N. Ignatio s. m. ſcripta Eraſmi, & Ludouici Viuis, licet fortaſſe nõdum eo tempore prohibita eſſent: propterea nec nobis videntur in Societate noſtra alio loco eſſe habẽda; quamuis alioquin ijs vti liceret. Atque ita ab ijs noſtri abſtinebunt, niſi ſi quibus interdum eorum vſus ad maiorem gloriã Dei videretur eſſe neceſſarius; idq; Prępoſitorum Prouincialiũ iudicio atque permiſſu. quem in finem illa ſeparatim aliquo in loco ſeruari poterunt.

Obſcænorum librorum, quales ſunt Catulli, Tibulli, Propertij, plerique ab Ouidio conſcripti, Plauti, Terẽtij, Horatij, Martialis, Auſonij, vſus non permittatur, niſi maturis, quíque eis ſine periculo ad ſtudia literarum humanarum promouenda vti poterũnt. Nulla autem ratione Scholaſticis noſtris quocunque prætextu permittantur; ac ne alijs quidem etiam Magiſtris, quorũ puritati aliquid labis aſpergi poſſe dubitetur. Exceptis tamen huiuſmodi libris, qui vel iã expurgati eſſent, aut in poſterum expurgarentur. Virgilij verò Priapeia, aut alia eiuſ-

modi

modi epigrãmata aboleãtur prorſus. Reliqui verò libri quocunq; idiomate conſcripti, ſiue carmine, ſiue ſoluta oratione, qui amatoria, & impura continẽt, nemini prorſus concedantur. Ac cùm etiam inter ſcriptores librorum Spiritualium, licet pij inueniãtur, quidam tamen Inſtituti noſtri rationi minus videantur congruere; propterea non permittantur paſsim, ac ſine delectu; ſed ea tantùm, qua ſuperius dictum eſt ratione: quales ſunt Taulerus, Rusbochius, Hẽric. Harphius, auctores Roſeti, & Artis ſeruiendi Deo, Raymũdus Lullus, Henricus Suſo, Gertrudis, & Mechtildis, alijq; huiuſmodi. Nihil verò horum librorum vſpiam ſeruetur in noſtris Collegijs, niſi ex Præpoſiti Prouincialis ſententia; cuius erit decernere, quínam, & in quibus locis ſeruãdi ſint, quoſve ex his libris Rectores ſuis ſubditis legendos permittere debeant. Neque tamẽ permittent vſum eorum librorum, niſi pro eo tempore, quo neceſſarium iudicabunt. Qui autem libri aliquibus ex noſtris permittentur, non habeantur in Bibliothecis, ac ne ijs quidem ſiue publicis locis, ſiue cubiculis, vbi ab alijs legi poſsint. Deniq; Prouinciales ſuo tempore Præpoſito Generali ſignificabunt, quínam libri prohibiti in quocunque loco ſeruentur, quamve facultatem Rectoribus conceſſerint.

Quæ viſa ſunt obſeruanda in libris Muſicis.

CAntus Eccleſiaſtici, qui nempe origine ſua Eccleſiaſtici ſunt, & ſanctæ Sedis Apoſtolicæ, ſiue Epiſcoporum, & Inquiſitorum permiſſu typis excuſi, vel ſcripto ſolum euulgati, ſed tamen à Superioribus approbati ſunt, neque ab hæreticis prodierunt, poterunt aliquando cantari à noſtris: quales ſunt qui dicuntur Moteta, Miſſæ, Hymni, piæque aliæ id generis cantiones. Quæ turpem habent dictionem & ſonum, ſiue eum cantandi modum, cui etiam ſubeſſe obſcęna aut vana putentur, cōburantur. Quæ dubia ſunt, examinet diligenter Superior; atq; ædificationis omnis ratio habeatur. Idem verò Superior neq; emi, neque à quoquam omnino eiuſmodi libros legi, aut haberi ſinat, quos ipſe diligenter priùs non examinarit.

Qualiter in Vrbem ad Noſtros, vel externos ſcribenda negotia, caſuumque reſolutiones petendæ.

NOn leuia incommoda hactenus attulit, quòd Noſtri Romam ad perſonas Societatis, & fortè etiã ad externos dent literas, quibus, vel caſuum conſcientiæ reſolutiones

lutiones petunt, vel alia negotia cum Prælatis, vel aliſs tractāda committunt, inconſulto Præpoſito Generali, ad quem ex antiqua ordinatione priùs omnia referenda erant. Proinde V.R. admoneat, vt in poſterum prædictum ordinem diligenter obſeruent: vtque huiuſmodi literas tam ad Noſtros, quàm etiam fortaſſe ad externos, quæ negotia contineant, apertas mittant, per nos, ſi videbitur, deſtinandas. Caſus verò conſcientię priùs in Collegijs à Theologis, alijſque peritis diſcutiantur, & cum R. V. omnia communicentur. quæ ſi in aliquo poſtea dubitabit, rationes pro vtraque parte ad nos ſcribet, reſolutionemque accipiet ſecuriorem.

Exponatur Bulla Cœnæ in ſingulis Collegijs Societatis.

CVretur omnino, vt in ſingulis Collegijs & Domibus cuiuslibet Prouinciæ ſit expoſitum vnum ſaltem exemplar Bullæ in Die Cœnæ Domini legi ſolitæ, in loco aliquo, vbi Noſtri omnes Confeſſarij illud commodè legere poſſint.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ.

Bulla declarationis Inſtituti Gregorij XIII. aliæq; oſtendantur Nouitijs, & alijs.

PRæter Bullam Iulij III. de qua fit mentio in regula 13. Magiſtri Nouitiorum, Bulla etiam Pij V. contra Apoſtatas, Conſtitutio Gregorij XIII I. Gregorij item XIII. quæ incipit, *Aſcendente Domino*, erit oſtendenda Nouitijs, tam in prima probatione, quàm ſexto quoque menſe, omiſſa parte illa, quæ agit de impugnatione Inſtituti, ab illis verbis circa medium Bullæ, *Quia tamen non defuit temeraria quorundam audacia*, &c. vſque ad illa, *Nos vniuerſalis Eccleſiæ militati*, &c. Nam ad hunc finem fuerunt olim impreſſa aliquot exemplaria ſine iſta parte, & tranſmiſſa ad Nouitiatus. Similiter qui vota ſimplicia, ſiue etiam ſolemnia edituri ſunt in Societate, & qui ad tertium probationis annum accedunt, vt ſeruent regulas, & conſtitutiones, inter alia, eaſdem Bullas legere debebunt.

De examine conſcientiæ Sacerdotum, & aliorum præſertim diebus feſtis.

NVllus, etiam Sacerdos, vagetur extra cubiculum tempore examinis, niſi occupetur in templo. Sacerdotes autem non occupati faciant etiam ipſi examen; niſi

forte

forte paulò ante tempus examinis celebrauerint, & ante celebrationem id fecerint: tũc enim poterunt ſuas horas recitare, vel aliter orare, idq; in cubiculo. Diebus verò feſtis, & Dominicis, vbi habetur concio, nõ habetur examen ante prandium ex pręſcripto; & idcirco nec ad examen pulſatur: vbi verò non habetur concio, pulſetur ad examen, & fiat.

Vota, quæ emittunt qui denuo ad Societatem recipiuntur.

SCholaſtici approbati, aut coadiutores, abſoluto biennio, votiſq; poſt illud emiſſis, ſi abſque licentia Societatem deſeruerint, poſt reditum data ſatisfactione, renouabunt Vota cum alijs; quia non ceſſauit eorum obligatio. Si cum licentia abierint, abſoluti à Votis, poſt reditum non emittent Vota ante abſolutum biennium, ſicut & cęteri Nouitij, iuxta Decr. 23. Congregationis V. Quod tamen attinet ad probationes, poterit Prouincialis diſpenſare, prout in Domino videbitur, habita ratione perſonarum, ſatisfactionis, &c.

Quæ ſuffragia facienda pro ijs, qui in itinere decedunt.

PRo ijs, qui eundo, vel redeundo ad Indos, ſiue Orientis, ſiue Occidentis, vita funguntur, fiant ſuffragia ſolita in ea

prouincia,in qua moriuntur,non ſecus, ac ſi eſſent illius prouinciæ. Similiter fiant in ea Indiæ prouincia, ad quam vel tendebant,vel vnde in Europam veniebant.

Pro ijs,qui iter quomodocunque ingreſſi in prouincijs Europę,extra proprias prouincias moriuntur,fiāt eadem omnino ſuffragia in ea Domo, vel Collegio, vbi quis moritur, quæ alioqui fierent, ſi defunctus non hoſpes, ſed eiuſdem Domus, vel Collegij habitator fuiſſet. Superior verò illius loci primo quoque tempore, & occaſione Prouincialem eius prouinciæ,ad quam defunctus pertinebat, ádmonebit, vt pro eo ſolita ſuffragia fiant, tum in Collegio, vel Domo ad quam pertinebat, tū in tota prouincia, ac ſi in illa obijſſet. Cenſendus verò erit defunctus ad eam prouinciam pertinere in cuius cauſam,& bonum mittebatur. Quòd ſi nullius prouinciæ bono fuiſſet inſtitutum eius iter, vel miſſio; ad eam prouinciam pertinebit, vnde miſſus, ac profectus erat.

Noſtri Romam venientes aliena negotia ne ſuſcipiant.

QVoniam accidit aliquando vt Noſtri Romam venientes,vel caritate permoti,

moti, vel amicorum precibus victi, aliqua aliorum negotia procurãda ſecum perferrent; facilè vidimus, neque id Inſtituto noſtro valde conuenire; neque Summo Pontifici, eiuſque miniſtris valdè probari, vt nos in alienas cauſas ingeramus, cùm præſertim pro noſtris ſatis quotidie habeamus, quod cum illis agamus. Idcirco monere volui R.V. vt ne permittat, vel Procuratorem, cũ tempus erit, vel alios Noſtros, qui bus Romam venire contigerit, huiuſmodi res ſuſcipere, vel in ijs operam ſuam polliceri. Idque faciendum erit R. V. vt in iſta ſua Prouincia intelligatur. Credimus enim hoc fore ad maiorem Dei gloriam, quam ſemper ſpectare debemus: ideóque rationẽ potius habere communis boni, quàm particularis, quod fortaſſe nobis offeratur.

Sepulcra Principum in Eccleſiis Societatis noſtræ quomodo permittenda.

NOn iudicamus expedire, vt permittantur in noſtris Eccleſijs inſculpi nomina, ſeu tituli Principum, eorùmve Sepulcra marmorea, ſtemmata, aut inſignia; nè vel præiudicium aliquod generetur fundatoribus, qui iam ſint, aut poſtea futuri ſint: vel multiplicentur huiuſmodi exẽpla, quæ ſecum afferre ſolent varia diuina officia

pro

pro defunctis; vnde noſtra miniſteria impediri,& Eccleſiæ magnificorum ſepulcrorum conſtructione occupari poſſent. Si quis autem Principum aliquid ſimile petierit, cui Societas multum debeat; admoneatur Præpoſitus Generalis; vt conſideratis circunſtantijs loci, temporis,& perſonarũ, decernat, quid concedi expediat. Ad aliquot autem dies tumulum ligneum, vel ad menſes etiam pannum holoſericum apponi ſuper ſepulcrum, Principibus concedi poteſt.

Noſtri ad ſuas patrias non mittantur ſine licentia Præpoſiti Generalis, niſi in caſu neceſſario, & vrgenti.

EXperiẽtia ipſa docuit, ex profectionibus noſtrorum in patriam, quò varijs de cauſis, aut prætextibus, ad propinquos, vel amicos ſe conferũt, non ſolum nihil iuuari eos in ſpiritu, exponíque adeo varijs periculis; verùm etiam labefactari non parum religioſam diſciplinam, & euerti Societatis Inſtitutum, cùm ab illis multa interdum temporalia, & à noſtris aliena negotia ſuſcipiantur. ex quo quidem non parum etiam minuitur bonus odor, & nomẽ Societatis, ac maiora cum tempore reformidari poſſent incommoda. Hanc ob cau-

cauſam, & ſi alias quibuſdam Prouincialibus ſignificatum erat, vt parci eſſent in huiuſmodi facultatibus, nec niſi iuſtis de cauſis, & legitimis eas concederent; quia tamen propter quorundam importunitatem, & veriſimiles prætextus, qui ſubinde obtenduntur, ſecuta eſt nonnulla relaxatio, eóque res producta, vt efficaci opus ſit remedio; Viſum eſt in Domino eſſe officij noſtri, R. V. maiorem in modum id commendare, ne harum profectionum facultatem vllo modo concedat abſq; cauſa vrgente, & manifeſtè legitima, quæque moram non patiatur; neque eam cuiquam det vlla ratione, quin ante nos admoneat, aut certè ſi neceſſitas vrgeret, poſtea ſaltem ad nos referat, ſignificetque quantum ad tempus eã conceſſerit: quod quidem tempus breue ſemper eſſe debebit, & addito ſocio, qui futurus ſit ædificationi. Ac ne quis fortaſſe prætendat, ſibi à præteritis Prouincialibus datam fuiſſe facultatem; quamuis ea ſcripto extaret, ſciat R. V. ſibi nullam rationem habendam talium facultatum; ſed ſingulorum cauſas, & rationes ex præſenti rerum ſtatu æſtimandas eſſe: ſimul adnitendo, vt debita cum reſignatione ſubditorum id fiat; quandoquidem s. me. P. N. Ignatius eam in illis adeo perfectam requirebat, vt in tertia Conſtitut. part. ſcriptum reliquerit,

rit,ne quiſquam etiam prætextu infirmitatis mutationem loci procuret, néve ad illam propenſum ſe oſtendat.

De Vſu Compendij priuilegiorum Societatis.

CVm ſuperioribus diebus mandato noſtro excuſum eſſet compendium priuilegiorum noſtrorum,ad eius calcem addi iuſſimus admonitionem, ne cum externis ſine Superiorum facultate communicetur, & vt Superiores in ea facultate cōcedenda magnam cautionem,& circumſpectionem adhiberent. Et quoniam apparet,incommoda non leuia ex eius diuulgatione consequi poſſe,tum ob alias cauſas,tum præcipuè, quoniam ſi alij Religioſi ordines,qui noſtrorum priuilegiorum participes facti ſunt,ijs vti voluerint, cum non eam limitationē,& moderationem ſeruaturi ſint,quæ Noſtris præſcripta eſt, facilè in tāto numero fieri poſſet, vt ex illorum immoderato, & minus circunſpecto,vſu apud Prælatos, & ipſum quoque Pontificem odioſa redderentur, atq; ita in periculum, etiam noſtra adducerentur: propterea neceſſarium iudicauimus hoc ſtatuere. Primùm ne libellus iſte vſpiam rurſus typis ſine permiſſu noſtro edatur. Deinde vt exemplaria, quæ ſingulis Domibus & Collegijs diſtribui curauimus,

rauimus, vt Superiorũ, & Conſultorum vſui præcipuè inſeruiant; in ſuis quæque Domibus, & Collegijs ſemper retineantur; nec inde ad alia loca aſportentur. Poterunt tamen cum facultate Prouincialis commodatò Noſtris ad ea perlegẽda concedi; ſic tamen, vt diligenter priùs admoneantur, ne ea circumferantur, néve oſtendantur, & multo magis, ne dentur externis. Quia tamen multa ſunt ex ijs priuilegijs, quæ omnibus conueniunt, & ab omnibus haberi expedit; idcirco breui operam dabimus, vt aliud compendium excudatur, quod commune ſit, & in omnium noſtrorum manibus verſari, non tamen externis oſtendi ſine eadem facultate poſſit.

De exacta obſeruatione regularum, & ſpeciatim regulæ 18. Sacerdotum.

MAnauit ſenſim abuſus in quoſdam è noſtris, qui libertatem amant, vt diffidentiam, aut ſuſpicionem varijs modis appellent curã illam, ac vigilantiam, quam Superiores adhibent in exigenda regularũ obſeruatione, procurantes hac ratione ſe ipſos eximere à diſciplina, quæ tamen neruus eſt, cuſtoſque Religionum. Et quia verendum eſt, iuxta humanam conditionem,

ne hic morbus ſucceſſu temporis, & Superiorum indulgentia magis inualeſcat, neceſſariò monendam duxi R.V. vt omne ſtudium, ac diligentia conferatur ad perfectam regularum & cōſtitutionum noſtrarum obſeruationem. Cumque inter illas vna ſit, quæ ad ædificationem proximi, omnemq; in partē præcipuum habet momentum, ac maius fortaſſe, quàm prima fronte videri cuipiam poſſit; eius mentionem faciam nominatim. eáque eſt inter regulas Sacerdotum num. 18. vt ſocium ſibi aſſignatum prope ſe ſemper habeant: Quam quidem cupio intelligant Noſtri omnes, ſibi quam accuratiſſimè ſeruādam eſſe; Superioreſque, nullo modo eius curam negligi oportere: eos autem, qui ſecus facient, præſertim admoniti, non ſolùm contra regulam, ordinationemq; noſtram facturos; ſed iuſtam præterea ſuſpicionem daturos, quòd ſincerè non procedant, minuſque, quàm debent, ſolliciti ſint de ædificatione, & bona fama Societatis. Vt ergo diſertè moneātur Noſtri, curabit R.V. vt Rectores locorum quamprimum id faciant, incumbantque in executionem.

Mit-

Mittenda in Vrbem pro Archiuio hiſtoria Collegiorum, & Vota in forma papyri perſcripta.

IN ſcriptis alicuius momenti, quæ in Archiuio Romano Societatis conſeruari debent, primo fere loco numeranda erit hiſtoria, ſeu ſuccincta narratio de origine, & fundatione cuiuſque Collegij, & Domus Societatis; qua breuiter explicetur, quo tēpore, qua occaſione, quibus modis Collegium illud, aut Domus exordium ſumpſerit; quos item redditus, ac bona ab initio; ac quæ deinde incrementa, aut adiumenta quibuſve ab hominibus ad hodiernū vſque diem acceperint ac retinuerint. In eadem narratione dicendum erit, quot, & quas lectiones vnuſquiſq; locus habeat; earumque quas ex obligatione, quaſque ex libera voluntate ſuſtineat: quæ præterea onera, & obligationes, quem perſonarum numerum teneat, vel tenere poſſit, cæteráque eiuſmodi. Quæ quidem etſi Viſitatores aliquot præteritis temporibus fieri, & in Vrbem mitti curauerunt; quia tamen ex pluribus Prouincijs hoc factum non eſt, nec ab ijs, qui hoc præſtiterunt, ea, qua conueniebat forma, præſtitum fuit; vt ex omnibus liber vnus cōficiatur, neceſſe erit hunc laborem ſeriò, ac ex inſtituto ſuſcipere eo ordine quo explicauimus, ac nunc etiam di-

dicemus: nimirum, vt narrationes iam dictæ perſcribantur in papyro eiuſdẽ planè magnitudinis, qua hæc noſtra eſt, quæ hanc inſtructionem continet; aut ſi fortè maior fuerit, ad hanc eandem formam redigatur. margines item habeat æquales his noſtris, vt eo faciliùs, quæ iſtinc mittẽtur ſeparatã, in vnum corpus hîc compingantur. Hæc autem omnia cũ erunt rite confecta, tranſmitti ad nos poterunt occaſione aliqua, vel noſtrorum hominum, vel externorum etiã amicorum, quorum erit perſpecta, ac probata fides, huc in Vrbem proficiſcentium, vel certè Procuratorum, qui ex prouincijs ad proximam futuram Congregationem venient. Illud etiam curari debet, vt exemplar, ſeu tranſcriptum huius ſummarię narrationis ad nos tranſmittendæ, ſeruetur vbique integrum in Collegijs ac regiſtris; vt ſi quãdo deinceps neceſſe erit informationes alias de futuris incrementis eorundem locorum, redituum, cenſuum, aut onerum petere, id fieri poſſit ad hanc ipſam papyri formam, & incipiendo à fine præcedentium informationum datarum.

In eadem etiam papyri forma conueniet vota ſolemnia Profeſſorum, eorumque ſimplicia, Coadiutorum item formatorum, quæ in poſterum emittentur, Romam mittere, vt ſuo in libro commodè co-

hæ-

hęreant,& non dimidiatis in folijs,aut forma quarti,vt ſubinde multi ſolent ; quoniam ea diſparitas connexionem impedit, ordinemque perturbat.

Hora conſiderationis Superioribus præſcribitur.

QVod 9.p.Cõſt.c.6.§.13. docuit P.N.tẽpus omne, quod valetudo, & vires corporis permittẽt, Superioribus partim cum Deo, partim cum officialibus,& miniſtris, partim ſecum ſeorſum conſiderando, & ſtatuendo,eſſe impendendum,tanti momenti eſt , vt ex huius Conſtitutionis neglectu plurima incommoda ſequi , & ratio manifeſta demonſtret , & experientia non obſcurè conuincat. Nam cùm Rectoris officium ſit, vt habetur part.4.cap.10.§.5.oratione, & ſanctis deſiderijs totum Collegium, velut humeris,ſuſtinere ; deinde curare , vt conſtitutiones ſeruentur, Collegialibus cum omni ſollicitudine inuigilare,eoſdemque ab ijs, quæ nocere poſſint., defendere ; vt omnes in virtutibus , ac literis proficiant,curare; (quæ verba in illius officij reg.21.& Præpoſ. 22. translata ſunt) liquet eum , qui hæc non omni ſollicitudine prętet , quæ ſui officij ſunt , præſtare non poſſe. Quæ cùm animo voluere-

mus, & intelligeremus ſine dubio fore, vt non modò quotidianę admonitiones, & literæ, quibus Superiorum animos ad paſtoralem vigilantiam excitare conamur, ſed ipſæ etiam regulæ ſine fructu editæ ſint, & commendatæ, niſi re ipſa, quæ ordinata ſunt, executioni mandentur, ac perpetua quadam induſtria moribus potiùs Noſtrorum expreſſa, quàm literis conſignata cernantur: Viſum eſt nobis in Domino, re diligenter illius Maieſtati commendata, in eam curam omni ſtudio incumbere, vt ea conſtitutio, ac regula exactè ſeruetur, & id Superiores opere ipſo præſtent, quod præſtare tenentur. Et quamuis conſtitutio ſatis indicet, quantum in ea re temporis impendendum ſit, totum ſcilicet, quod valetudo, & vires corporis permittant; tamen quo meliùs, & certiùs præcipuę huius operis parti, id eſt, orationi, conſiderationi, & deliberationi aliquid temporis tribuatur, videtur maximæ futurum vtilitatis, ſi quotidie, aut certè alternis diebus, integram horam ſibi præſcribant, in qua ſecum, & cum Deo conſiderent, & ſtatuant, quæ ad rectam Domus, vel Collegij adminiſtrationem ſpectant; eo tempore in conſpectu Dei conſiderent, quomodo ſe habeat ſtatus Domus, vel Collegij; quomodo ſubditi in ſpiritu, & virtutibus proficiãt; quid

im-

impedimenti, quid diſtractionis habeant; quo ſpirituali morbo ille, vel ille laboret, quo remedio iuuari poſſit, vt adhibeatur; quomodo Præfectus rerum ſpiritualium, quomodo cæteri officiales ſuum officium exequantur; quomodo regulæ, Generalium ordinationes, & religioſa diſciplina ſeruentur; quis erga proximos per noſtra miniſteria fructus colligatur. Denique præter examen, quo proprios defectus perſonales propriè ſolent examinare, examinent hoc tempore impenſiùs defectus circa gubernationem, legant regulas, Viſitatorum, & Superiorum iuſſa. caueant tamen ne hanc lectionem perfunctoriè, & quaſi curſim præteruolēt; ſed accuratè, & meditatò plura ſtudiosè cōſiderēt, & deliberēt, quàm legant, Denique diſquirant quàm diligentiſſimè, quomodo omnia ad noſtrarum regularum præſcriptum, mentem conſtitutionum, & maiorem Dei gloriam componantur. Hoc autem ita cupimus obſeruari, tanquam eam conſtitutionem, ex qua verè cæteræ pendent omnes, vt etiam in virtute ſanctæ obedientiæ id præcipiendum putaremus, niſi & obedientia ipſa Superiorum, & amor in Societatem, quàm hoc ſtudio maximè iuuandam, ornandamque confidimus, tam vehemens calcar excluderet.
Cæterùm intelligant Superiores hoc præ-

cepto ſemoto, quacunque poſſumus efficacia, maiori quo valemus affectu, id nos ab illis, per viſcera miſericordiæ Chriſti, per caritatem, qua Societatem, atque animas ſuas,& fratrum ſuorum diligunt, ardentiſsimè flagitare. Neque verò mirum, aut graue cuipiam videri debet, ſi conſtitutionem hanc in praxim deduci curamus, cùm præſertim,non quæuis conſtitutio, vel regula vrgeatur, ſed ea,quæ paſtorali curæ, ita connexa eſt, vt prætermitti ſine eiuſdem curæ omiſſione non poſſit. Nam & paſtoribus nihil graue,aut inſolens præſcribit, qui ab illis exigit,vt cuſtodiant ſuper gregem vigiliam noctis. Cæterùm,& res facilis erit,& ſuauis,ſi Superiores certam ſibi hanc horam ſtatuant, quam à viſitationibus non neceſſarijs, negotijs externorum,colloquijs longioribus, cura rerum temporalium, lectione librorum, & alijs huiuſmodi occupationibus, nullo negotio, ſed magna vtilitate,ac ſimul etiam iucunditate,poterunt ſuffurari.

Prætereà etiam commendamus R.V.vt cùm ſingula Collegia viſitat, eorum Cõſultoribus iniungat,ſcribant ad ſe, quomodo executioni mandent ea,quæ ordinauerit, præſertim circa ſpiritualem Noſtrorum profectum. Quam etiam ob cauſam expediet omnino, vt R. V. ipſis etiam relinquat exem-

exemplum illarum ordinationum, vt eas norint.

Monita ad Prouinciales ex conſultatis.

ET ſi incommoda, quæ Societas patitur, probè intelligamus non inde prouenire, quòd non plurima optimè, atque vtiliter admodum ſancita ſint; ſed quòd ea minùs exactè ſeruentur: tamen dum omnia, Deo iuuante, cum PP. Aſſiſtentibus inquirimus, quæ bonum illius ſtatum promouere poſſunt; nonnulla viſa ſunt præſcribenda, quæ ad eorum obſeruantiam, quæ ordinata ſunt, & ad communem conſolationem plurimum ſperamus habitura momenti.

1 Occurebat in primis, quoniam ad remouendam laxitatem ſpiritus, & deuotionis, (quod malum in Societate grauiſſimum eſſet) & ad alia ſimul incommoda remouenda, multæ ordinationes ſunt editæ, multæque litteræ tum à nobis, tum à noſtris prædeceſſoribus conſcriptæ, quæ ferè omnia multi locales Superiores, ac Conſultores ignorant: (vnde illa videntur magis in Archiuio recondita, quàm in praxim redacta) operæ pretium eſſe ac neceſſarium, vt non ſolùm Prouinciales moneremus (quod & fecimus) vt ordinationes noſtras editas hactenus, & quæ in futurum edentur,

ſuis Conſultoribus, ac localibus Superioribus communicent, & hi communiter ſuis: ſed ipſis etiam prouincialium Conſultoribus iniungeremus, vt & nunc omnibus iniungimus, (quod R. V. illis indicare, & hunc ipſum ordinem debebit) vt ad nos quater in anno, tertio ſcilicet quoque menſe ſcribant, an huiuſmodi Ordinationes communicentur, & quænam fuerint tam ipſis, quàm Superioribus localibus communicatæ; quomodo item obſeruentur: nominatim verò regulæ de accipiẽda ratione conſcientiæ, de alloquendis frequẽter fratribus circa eorũ ſpiritualem profectũ, valetudinẽ, an re aliqua indigeant, &c.

2 Circa quod cupimus præterea, vt R. V. Superiores eoſdem moneat, vt à Præfecto rerum ſpiritualium rationem frequenter exigant; quomodo, & quàm frequenter, iuxta ſuas regulas Patres, & fratres alloquatur, quorũ in ſpiritualibus curã gerit; & hoc ipſum ab illis eiſdem inquirat, quorũ iuuãdorũ cura ipſi Præfecto demãdata eſt.

3 Proderit etiam ad ſpiritus laxitatem arcendam, ſi Viſitatores, & Prouinciales curent ſuauiter, ſed efficaciter, vt qui in Superiores eliguntur, ij antequam Superioris officiũ adeant, ſeſe ad dies aliquot recolligãt, vt ſpiritualibus exercitiis vacẽt, & maiori cũ ſpiritus alacritate officiũ ſuũ aggrediantur

diantur, ſéq; ipſos reddant aptiora inſtrumenta, quæ à Chriſto moueantur.

4 Superiores, & rerum ſpiritualium Præfecti ſedulam dent operam, vt lectio ſpiritualis vigeat, de qua communis regula meminit; & non ſolùm iunioribus, & ijs, qui magis indigent, diem, tempus, & libellos huiuſmodi præſcribant; ſed etiam operarios ipſos vrgeāt, vt ſtatis diebus piæ lectioni vacent. cuius rei promouendæ cauſa, curabitur, vt tractatus aliquis ſpiritualis ex propria vocationis noſtræ gratia conficiatur.

5 Vt profectus Noſtrorum in ſpiritu faciliùs in dies incrementum, Chriſto propitio, ſumat, ipſíque confidentiùs ad ſuum Confeſſarium accedant, curandum erit, ne, quantum fieri poſſit, Confeſſarij Noſtrorum ſint ordinarij Conſultores. quòd ſi id aliquando, præcipuè in paruis Collegijs, vitari non poſſit, tū moneantur Superiores, ne dum de perſonis agitur, eos quicquam interrogent. Nec Superiores ipſi quempiam è Noſtris cogant, vt ſibi confiteatur: ſalua tamen regula de Conſcientiæ ratione reddenda. Moneantur etiam Sacerdotes omnes in conferētijs, ne in recreatione, vel alibi, de ijs loquantur, quæ in confeſſione, vel audierint, vel egerint.

6 Similiter curandum erit, ne qui iuuenes adhuc cùm ſint, ſacris initiantur, ij ad duos

ſaltem annos poſt ſacerdotalem ordinem ſuſceptum, vt ordinarij operarij in miniſterijs cum proximis occupentur: quamuis non propterea interdicitur, quin & ad probationem, & ex aliqua peculiari cauſa, poſſint ad tempus in his occupari.

7 Magnam eſſe intelleximus Superiorum quorundam incuriam, & conniuentiam in Subditorum literis vltro, citróque datis, & acceptis legendis, aperiendíſque: vnde, & vſus increbuit maximus inutilium, ſi nihil aliud, epiſtolarum, & alia eiuſmodi incommoda. Curet propterea omnino R.V. vt Superiores omnes hanc, cum reliquis eorum officij regulis, diligenter obſeruent.

8 Sed & deterior quidam alius abuſus apud nonnullos Conſultores, & alios Subditos irrepſit, qui facilitate forſan, aut ſimplicitate quadam ducti, immediatis Superioribus, aut etiam Prouincialibus literas, quas ad mediatos Superiores ſcribunt, vel etiam ab eis accipiunt, legendas tradere ſolent; ex quo non parum detrimenti pati poſſet Societatis gubernatio. Manifeſtum enim eſt, non expedire, vt omnia, quæ ad Generalem, vel Prouincialem ſcribuntur, nouerit Superior immediatus, præterquam, quòd ob receptum morem ei oſtendendi literas, deſinet interdum ſubditus ea ſcribere, quæ maximè deberet; ne ſcilicet

cet immediatus intelligat id à ſe proficiſci. Alij verò conqueſti ſunt, quòd ipſis inſcijs literæ ab ipſis ad Superiores mediatos, vel ab ijs ad ipſos datæ, ab immediatis, vel aperiantur, vel ſupprimantur; quod etſi omnino perſuadere nobis non poſſumus, obuiandum tamen cenſuimus, non ſolùm veris damnis, ſed etiam opinioni, quæ nocere poſſit. His igitur incommodis vitandis adhibere remedium cupientes, iudicauimus in Domino, valde ſeriò præſcribendum, ne vllus Superior ſui ſubditi litteras ad vtriuſque Superiorem, vel ab huiuſmodi Superiore ad ſubditum ſcriptas quoquomodo, etiam ad hoc ſponte oblatas legat, aut quid contineant inquirat, vel penes ſe retineat, aut ſupprimat; ſed potiùs, ſi quis ſubditorum eas ſibi legendas offerat, ipſum inſtruat, nec ſibi licere eas oſtendere, nec Superiori legere; quòd ita à nobis ſit prohibitum, propter impedimentum, quod Societatis gubernationi inde facilè obuenire poſſet. Quòd ſi literæ ipſæ aliquid contineant, quod immediatum Superiorem, ſcire oporteat; ſi huiuſmodi literæ ſint, in quibus aliquid aliud habetur, quod eum ſcire non oporteat; id verbo, & non ex ipſis literis ſignificandum erit. Quod vt exactè ſeruetur, Prouincialis, dum Prouinciam viſitat, Superiores locales

les interroget, an id obſeruent; ſimiliter, & Viſitator ipſos Prouinciales.

9 In eleemoſynis petendis modum tenere oportet, ne nimij, aut importuni ſimus; alioquin fideles à nobis, & à miniſterijs noſtris auertuntur: vnde fructus ſpiritualis perit, immo & temporalis. nominatim verò, ne permittatur Confeſſarijs eleemoſynas petere, vel accipere.

10 In nonnullis Prouincijs, vbi Domus Probationis conſtrui cœperunt, intelleximus in his conſultò ædificari aulam, in qua Nouitij interdiu maneant, séque exerceant, non autem in cubiculis, quibus noctu tantùm, dum cubitum concedũt, vtendum putant; idque propterea fieri, quòd in Vrbe ita Nouitios habitare putẽt. Quod & ſi verũ hactenus fuit ob penuriã cubiculorũ; intelligãt tamẽ, nunc aliter fieri: atque ita debere Nouitios manere in cubiculis ternos, vel quaternos, admixtos antiquiores cum recentioribus. id enim Conſtitutionibus Societatis, ac regulis magis conſonum eſt. Quare aduertendum erit, vt dum huiuſmodi Domus ædificatur, & ſi aula non ſit omittenda pro communibus conuentibus, ac exercitijs, cubicula tamen vt plurimùm eſſe ædificãda, quę quaternos capiant, vt in illis etiam interdiu habitent, séque exerceant.

Opus

11 Opus etiam erit, vt R. V. Præpoſitos, & Rectores moneat, ne, ipſa inconſulta, quippiam ædificent. R. autem V. nulla permittat ædificia conſtrui, niſi quæ neceſſaria erunt. Si verò agatur de his, quæ ſunt maioris momenti futura, regulam ſui officij 15. ſeruabit.

Ex hac Epiſtola, quæ plura capita complectebatur, hæc ſolùm hic retinenda duximus, quòd reliqua in varias poſtea formulas, vel inſtructiones relata ſunt, ubi proprius erat eorum locus.

Bonorum diſtributio, quando, & quomodo facienda.

QVONIAM multùm refert, non ſolùm communi fidelium ædificationi, ſed etiam Noſtrorum merito, ac perfectioni, vt diſtributiones bonorum, ad Noſtros pertinentium, cum ædificatione fiant iuxta Societatis Conſtitutiones, quæ Euangelij normam hac in re ſequuntur; operæ pretium viſum eſt, vt quæ nonnullis Prouincijs, inſtructionis gratia, diuerſis temporibus ſcripſeramus, ea nunc omnibus communicaremus; ne in re tanti momenti error aliquis, aut negligentia committatur à Noſtris, vnde quis meritò offendi poſſit, aut quoquomodo minui bonus odor Societatis.

In

Hic non agitur de fructibus aut cēſu ipſorum bonorũ, de his e- nim pote rit diſpen ſare Pro- uincialis.

In primis Conſtitutionum praxis, circa huiuſmodi diſtributiones, fuit propterea Generali Præpoſito per Can. 1. III. Congr. reſeruata, quòd cùm difficilior reddatur eius, qui ſe bonis ſpoliauit, dimiſſio, non conuenit id decerni ſine Generalis approbatione. Deinde verò ne aliquando contingeret, vt præſens neceſſitas Prouinciales cogeret, vt vel ampliùs in re hac progrederentur, quàm ędificationi conueniret; vel curarent, vt bona eiuſmodi Societati potiùs, quàm alijs pauperibus, pijsve operibus diſtribuerentur: quorum vtrumuis cùm Conſtitutiones integrum Noſtrorum deuotioni permittant; ſi qui cum facultate Præpoſiti Generalis bonis ſe abdicare permittuntur, alijs potiùs, quàm Societati donare volunt; nec diſſuaderi, nec retrahi debent; nec eſt opus, vt Præpoſiti Generalis aſſenſum ad id requirant.

Cùm igitur Rector aliquis cupit ſuo Collegio aliquid huiuſmodi applicari, Prouincialem informet: hic verò ad Generalem ſcribet, primùm de valore bonorum ipſorum, de illius Collegij neceſſitate, & an alia ſint Collegia, quæ inopia maiori, ac neceſſitate vrgentiori laborent. denique an qui diſtributurus eſt bona ſua, ſit, & in uocatione conſtans, & in virtute prouectus. Tum, quæ nam eius ſit intentio, ac vo-

voluntas circa diſtributionem eandem Societati, aut huic, vel illi Societatis loco, magis, quàm alijs pauperibus, vel contrà, his potiùs, quàm Societati facienda.

Nulla cuiuſuis Noſtrorum legitima patrimonij pars exigatur, aut applicetur, vel ea de re agatur, antequàm biennium probationis exegerit, votáque emiſerit. Si tamen viri alicuius maturioris ætatis bona, vel à nullo dependeant, vel exigi, aut recuperari, ſine vlla offenſione, aut difficultate poſſint, informandus ea de re à Prouinciali erit Præpoſitus Generalis, vt videat, an expediat in tali caſu diſpenſare, ne ſcilicet opus ſit biennium expectare.

Denique in bonorum huiuſmodi exactionibus, & conuentionibus cum conſanguineis ineundis, primùm omnium ab ipſo Nouitio requiratur, an conſanguineos pauperes habeat; deinde pacis erga omnes, & ædificationis ratio maxima habeatur, potiùs quàm vllius rei temporalis, quantacunque ſit. Quod quidem vt ita fiat, Prouincialis ipſe per ſe hæc, quantum fieri poterit, tractare debebit, & nunquam, vel certè raro per Rectorem: multo minùs per Procuratorem, cuius Collegio applicatio exiſtimatur facienda, vel petitur, vt fiat.

Quod verò ad tempus attinet, quo bonorum diſtributio à Noſtris ſit facienda, re dili-

genter

genter cum Patribus Aſſiſtentibus diſcuſſa,hoc in Domino ſtatuendum exiſtimauimus,vt ſcilicet, poſtquàm quis in Societate quatuor integros annos vixit, dummodo ad annū vigeſimum peruenerit, ubi ea ætate per patrias leges id facere licet; (alioqui expectetur, donec ad legitimā ætatem perueniat) ſi in vocatione firmus, & ſtabilis iudicetur,de rebus ſuis omnino diſponat. Licet enim Noſtræ Conſtitutiones ad aliquod tempus Noſtros rerum ſuarum dominium iuſtas ob cauſas retinere permittant ;non tamen propterea permittendum eſt, vt ideo Noſtri bonorum ſuorum dominium per multos annos retineāt; cùm & ipſarum Conſtitutionum menti magis congruum ſit , & omnimodæ paupertatis perfectioni magis conueniat, vt Noſtri à temporalium rerum dominio , & cogitatione (niſi iuſtæ dilationis cauſæ intercedant) quantocius expediantur.

Quænam rei quantitas ſufficiat ad violandum uotum paupertatis.

ET ſi de hac re ſæpius interrogati,reſponſum ſtudio diſtulimus,quòd in cauſa paupertatis , quam nobis adeo commendaſſet piæ mem.P.N.Ignatius , ſat fore ſtatuebamus,ſi eādem & ipſi, quod ſæpe ſanè fecimus,feriò,ac ſedulò commendaremus,tamen

men animaduertentes pergi nihilominus in eadem petitione, ſimúlque admoniti laxari admodum inter Noſtros in tanti momenti re diſciplinam, curauimus de ea inter noſtros Doctores diligenter inquiri, ac diſceptari. Omnium verò ſententia hæc fuit; eam quantitatem, quæ furto ſublata ſatis eſſet ad conſtituendum peccatum mortale contra ſeptimum præceptum eandem ſufficere, vt peccaſſe iudicetur aduerſus votum paupertatis, ſi quis è Noſtris eam, vt propriam, vel vſurpet, vel alienet, ſine Superioris facultate. quam opinionem volumus, vt Noſtri ſequantur, præſcribimúſque P. Prouinciali, vt eam Noſtris omnibus patefaciat, quò huius voti exacta perfectio quàm ſtudioſiſſimè obſeruetur.

Conſultorum ſuorum opera qua ratione commodè Prouincialis utetur: & Conſultores ſubinde mutandos eſſe.

PRimò, Quoniã iudicauimus curãdum nobis eſſe, vt quantùm fieri poſſit, iuxta regulæ huius præſcriptum, Conſultores Prouincialis habitent in eodem loco, vbi ipſe frequentiùs reſidet; idcirco Prouinciales curent, vt id ita fiat. Quòd ſi aliquos propterea Conſultoris officio deputari, alióſque

que eodem defungi oporteat, ea de re nos moneant; ſimúlque, qui ſubſtitui poſſint, proponant.

Secundò, Vt quemadmodum Superiores mutari debent, ſic etiam, & Conſultores mutentur; tùm vt plures inſtruantur, & ad gubernationem idonei fiant; tùm etiam ne per longiſſimi temporis ſpatium ijdem ſint ſemper Conſultores, quod habet eadem ferè inconuenientia, quæ diuturnitas Superioritatis in eodem loco ſolet afferre.

Tertiò, Vt Conſultorum opera commodè vtatur Prouincialis, dum prouinciam luſtrat, res vniuerſales, & quæ non vrgent, notet, vt ſuo tempore cum Conſultoribus de his agat. Verbi gratia, de promouendis capiat informationes pro ſingulis Collegijs; vt deinde ſuo loco, & tempore conſulat. Similiter de idoneis ad gubernandum: de his, qui ſcholis erunt præficiendi. de promouendis ad ordines; de admittendis, &c.

Quartò, Particularia Domus, vel Collegij, in quo contigerit eum verſari, cum illius Rectore, & Conſultoribus communicabit. ſi autem res ſunt alterius Collegij, moneat omnes Rectores, vt antequàm res alicuius momenti ad ipſum ſcribant, ſuos Conſultores conſulant, & quid ſentiant mo-

neant, vt maiori cum luce ipſe decernere poſſit.

Sacerdotes emittentes Vota Scholaſticorum non communicant, ſed eo die celebrant.

PRAXIS à tempore P.N.Ignatij habere videtur, vt celebrent Sacerdotes, quo die Vota Scholaſticorum, elapſo biennio, emittunt; quæ propterea Conſtitutionis ipſius eſt interpretatio; eam nimirum, quoad communionem, intelligendam eſſe de his Nouitijs, qui Sacerdotes non ſunt.

Habeatur liber ſuſceptorum ordinum (is inter libros Prouincialis ſeptimo loco numeratur.)
Nullus inſcribat nomen Patriæ alicui operi edendo.

IN qualibet Prouincia conſtet in libro aliquo de Ordinibus ſacris ſuſceptis à Noſtris, vbi, quo die, à quo Epiſcopo, & ad quos ordines, quis ſit promotus.

Nullus è noſtris, qui in poſterum, opus aliquod conſcripſerit, nomen patriæ ſuæ operi ipſi vel inſcribat, vel inſcribi à typographo, aut à quouis alio permittat; quicquid ſit de paucis, qui id inconſultis Superioribus fecerunt. In catalogo Rom. sancti Officij praecipi contrarium .s. ut ponatur, et sic servandum est: ut m. P. f. declaravit.

Eleemoſynæ, à quibus Collegijs, & quomodo admitti poſſint.

Collegia, quæ poſſunt alere duodecim Scholares, iuxta Conſtitutiones non poſſunt, nec debent admittere vllas eleemoſynas, alicuius momenti; hoc eſt niſi ſint res parui pretij, rarò, & à perſonis non vulgaribus oblatæ; quarum nempe timeatur offenſio, niſi admittantur. In reliquis Collegijs, nomine eleemoſynæ, & ab ijs, qui filios non mittunt ad Noſtras Scholas, poterunt admitti: Ab ijs autem, quorum filij ſcholas Noſtras frequentant, iudicium ſumendum erit ex circunſtantijs perſonarum, ac modi dandi, & loquendi: quia nimis durum, & à ratione alienum eſt, ſi omnes, qui Noſtris miniſteriis vtuntur, à beneficiis, & eleemoſynis præſtandis in vniuerſum excludantur. Quare, ſi qui eleemoſynam offert, is ſit, de quo probabiliter exiſtimetur, quòd non mittat pro compẽſatione, vel intuitu miniſterij eius, quòd filius doceatur, vel ſolitus fuerit paria mittere, antequam filius ad ſcholas Noſtras veniret, vel credatur miſſurus, etiamſi filius ad ſcholas noſtras non veniret; tunc eleemoſyna poterit admitti: non autem, ſi ſecus cenſeatur; multo minùs, quando ali-

aliquo modo ſignificaretur mitti propter miniſterium, vel docendi, vel aliud quoduis; donec is qui mittit plane intelligat, non poſſe admitti, niſi nomine eleemoſynæ, ſecluſo omni alio reſpectu; atque hoc eodem modo ipſe quoque largiatur.

Monialium Monſteria confeſſionum excipiendarum cauſa Noſtri ne ingrediantur.

QVoniam Noſtri quibuſdam locis, vt accepimus, adduci ſe ſinunt, vt ad excipiendas ægrotantium Monialium Confeſſiones in illarum Cœnobia ingrediantur: quæ res noua plane nobis viſa eſt, vtpote aliena à more Societatis, & ad ordinarij earundem Confeſſarij miniſterium, quod Inſtituto Noſtro repugnat, propriè ſpectans; propterea, tum, vt diligentius in poſterum obſeruetur Societatis conſuetudo, tum ut facilius excuſare ſe poſſint Præpoſiti, & Rectores, ſtatuendum duximus, ne quid ſimile vllo modo permittatur. Hoc igitur R. V. localibus Prouinciæ ſuæ Superioribus ſignificare oportebit.

Ne Societatis Annuæ oſtendantur externis.

TAmetſi ſecùs aliquando permiſſum fuerit; hoc tamen in præſentia iuſtis de cauſis ſtatuendum duximus, ne cui poſthac externo, quauis occaſione, Societatis noſtræ annuas communicare, ſeu oſtendere liceat: ita vt nec ipſi Prouinciales facultatem habeant ad concedendum.

Quæ obſeruanda ſunt ad uitandas interceſſiones, & patrocinia, quæ religioſæ Societatis diſciplinæ aduerſantur.

CVM ob varias circunſtantias, quæ rem interdum licitam faciunt prohiberi, omnino nō poſſit, ne alij pro alijs apud Superiorem aliquando intercedant; & res Societati valdè pernitioſa futura ſit, & bono regimini valdè noxia, ſi inordinatè fiat: viſum eſt nobis in Domino ea, quæ ſequuntur, de modo, quo huiuſmodi interceſſiones in Societate fieri licitè poſſint, breuiter, & apertè præſcribere.

Præter eos, ad quorum officium id aliqua ratione pertinet, vt sūt Cōſultores, Admonitores, & Confeſſarij, nemo alterius cuiuſpiam negotium cum Superiore tractandum, & expediendum ſuſcipiat, nec vlla ratione eam curam intercedendi, tanquam

propriam ſibi aſſumat, vt cùm agitur de aliquo admittendo ad Societatem, vel ab ea dimittendo, aut in ea retinendo; de quopiam ad hunc, vel illum gradum promouendo; ad hæc, vel illa ſtudia applicando, & ſimilibus. Quòd ſi quis aliquid ad alios ſpectans Superiori proponere velit, id fiat non ratione amicitiæ, & particularis affectionis; ſed vel ob maius Societatis bonum, vel ob ſolidam conſolationem, & ſpirituale auxilium eius, cuius negotium agitur; & tunc re prius Domino commendata, & benè diſcuſſis rationibus, ſatis erit, ſi rem Superiori, vel Admonitori proponat, nec eam ita tractandam ſuſcipiat, vt velit ad exitum omnino perducere, & multo minùs cum Conſultoribus agat, vt eos ad ſuam ſententiam alliciat: & tãdem ne ſit Superioribus, vel alijs importunus; ſed totam eius rei curam, ita Superioribus relinquat, vt quicquid illi, auditis rebus omnibus, in Domino ſtatuerint, melius, & Diuino obſequio conuenientius eſſe exiſtimet.

Conſultores autem, & Admonitores, ad quorum officium id aliqua ex parte ſpectare videtur, licet poſſint, & debeant aliquando, ſubditorum negotium aliquod cum Superiore tractandum ſuſcipere, memores nihilominus eſſe debent eorum, quæ in ſuis

Re-

Regulis præſcribuntur; eorum ſcilicet munus eſſe, rem Superiori ſuggerere, rationéſque proponere, ſuamque ſententiam dicere; ad eum autem pertinere, illis auditis, quod meliùs in Domino videbitur, ſtatuere. Caueant igitur diligenter ne vllo modo eorum, quorum res agitur, fautores ſe, & negotij curam ſuſcepiſſe demonſtrent.

Superiores verò, vbi facta conſultatione, ſi opus fuerit, re bene, maturèque diſcuſſa, examinatiſque rationum momentis, hoc vel illud Societati, & Subdito, de quo agitur, expedire ſtatuerint, ſint omnino in ea deliberatione firmi, atque conſtantes, & nullo modo ab huiuſmodi interceſſionibus, & interceſſorum gratia, vel auctoritate mutari ſe ſinant; imò verò ſeriò, & grauiter Interceſſoribus, ſi moleſti fortè fuerint, ſilentium imponant, nóſque de re tota moneant; curabimus enim eorum auctoritatem pro bona gubernatione tueri. Meminerint tamen Superiores eius quod P. N. monuit 9. part. Conſtit. cap. 2. §. 4. nimirum Superiorem eo modo debere rectitudinem, ac ſeueritatem neceſſariam cùm benignitate, & manſuetudine miſcere, vt nec ſe flecti ſinat ab eo, quòd Deo ac Domino noſtro gratiùs fore iudicauerit, & tamen filiis ſuis, vt conuenit, compati nouerit.

INDEX
ORDINATIONVM QVAE HOC VOLVMINE continentur.

ADmonitores, quo modo ſe gerent in aliorũ negotijs cũ Superiore tractandis. pagina 41
Aedificari nihil poteſt inconſulto Prouinciali. 27
Annuæ Societatis ne oſtẽdantur externis. 39
Applicationum, quas noſtri de ſuo facere volunt Societati, cuiuſmodi eſſe debeat iformatio. 28. 29

B

BOnorũ diſtributio cũ ædificatione facienda. 27. 29. non differẽda ordinariè vltra quartũ annum ab ingreſſu. 29. 30. non facienda ante finem Nouitiatus. 29. fieri non poteſt ſine permiſſu Generalis. 28. de cenſu & fructibus diſponi poteſt cum facultate Prouincialis. 28. Libera diſpoſitio permitti debet ei, qui ſe abdicat ſuis bonis. 28. Qui ſua vult alijs, quàm Societati dare, dehortandus non eſt: poteſtque id facere ſine ſpeciali permiſſu Præpoſiti Generalis. 28.
Bonorum dominium à Noſtris per multos annos retineri non expedit. 30. Bona diſtributurus, in vocatione conſtãs eſſe debet, & virtute proœctus. 28. maturus 29. ætate legitima. 30
Vide *Legitimæ.*
Bulla Pij V. contra Apoſtatas, &c.
Bulla Gregorij XIIII. &
Bulla Gregorij XIII. *Aſcendente*, &c. Nouitijs oſtendendæ. 6. ijſque qui vota faciunt, et ſolemnia. 6. & ijs qui ad tertium probationis annum accedũt. 6

C

Caſus conſcientię antequã

Romã reſoluẽdi mittantur, in Collegijs diſcuti, & cũ Prouinciali cõicari debent. 5. rõnes in vtrãq; partẽ ſimul mittẽdæ. 5
Collegij & Domus cuiuſq; Hiſtoria Romam mittenda. 15. Vide *Hiſtoria*.
Compendium Priuilegiorũ ne cõmunicetur externis abſque facultate Superiorum. 13. maneat penes Superiores & Cõſultores 13. alijs Noſtris oſtẽdi poteſt cũ facultate Prouincialis. 14. non exportetur ab vno loco in alium. 13. Ne recudatur ſine pmiſſu Prępoſiti Generalis. 12
Confeſſarij ne loquãtur de auditis, vel actis in cõfeſſione. 23. eleemoſynas petere non permittãtur. 26. confeſſionum cauſa ingredi non debẽt cęnobia monialium. 35
Confeſſarij Noſtrorum non ſint ordinarij Cõſultores 23. ſi quãdo ſint, nõ interrogentur, de ijs quę ad perſonas ſpectant. 23
Cõſultores ſubinde mutãdi. 32. quõo ſe gerent in aliorũ negotiis cũ Superiore tractandis. 41
Cõſultores Prouincialis tertio quoq; mẽſe ad Generalẽ ſcribãt de cõicatione & obſeruatione Ordinationũ. 22. habitare debẽt in eodem loco. 31
Conſultores collegioũ ad Prouincialẽ referre debent, qũo ſeruentur eius Ordinationes. 20

D

Deferentes Societatem abſq; licẽtia, vbi redierint, vota renouant, ſicut cæteri. 7
Dimiſſi à Societate, & iterũ admiſſi vota non faciũt ante biennium à reditu. 7. probationes peragunt arbitrio Prouincialis. 7

E

Eleemoſynæ moderatẽ petẽdæ. 26. nõ petãtur per Cõfeſſarios. 26. quænam, à quibus Collegijs, & quomodo accipi oblatæ poſſint. 34
Examen matutinũ diebus feſtis & Dominicis non pulſatur, vbi habita ẽ cõçio. 7. aliàs pulſari & fieri debet. 7. Examẽ Sacerdotum. Vide *Sacerdotes*.
Exercitia ſpũalia ijs faciẽda, q gubernaturi ſũt. 22

H.

Hiſtoria Collegiorũ & Domorũ, quæ Romã mittitur, quibus de rebus

ſcri-

ſcribenda. 15. In papyri Romanæ forma, ſeu pagina, deſcribi dēt. 16. eiuſque exē plū in Collegiorū regiſtris retineri. 16
Hora conſiderationis, eiuſque neceſſitas deducitur è Conſtōnibus. 17. exactè ſeruāda ſingulis diebus, aut certè alternis. 18. quibus rebus, & quomō impendenda. 18. 19. ſeuerè iniungitur omnibus Superioribus. 19. 20. Suffuranda è ſuperfluis occupationibus. 20

I

INterceſſiones. Vide *Patrocinia*.

L

LEgitimæ Noſtrorū non exigantur, nec de ijs diſtribuēdis agatur, antequā bienniū abſoluerint. 29. ſi quis maturus ſit, in quo tēpus id anteuertendū videatur, Prouincialis Generalem informet. 29
Libris, quos edunt Noſtri, patriæ ſuæ nomen inſcribi non ſinant. 33
Libri quinā prohibiti, pręter eos, qui hæreſes cōtinent. 1. 2. 3. eorum vſum permittit Prouincialis; alijq; uperiores ei⁹ permiſſu. 1. quinā in Collegijs ſeruādi ſint, decernit Prouincialis, quorumq; vſum Rectores ſuis permittere debeāt. 3. nō permittēdus eorū vſus vltra tēpus neceſſariū. 3. quorū vſus alicui cōceditur, ſic recondi debēt, vt ab alijs legi non poſſint. 3
Libri obſcæna continentes quinā maturis, & quatenus permittēdi. 2. ijdem Scholaſticis prors⁹ īterdicti; alijſq;, quorū puritati obeſſe poſſunt. 2. repurgati oībus concedūtur. 2. reliqui oēs eius farinæ Noſtris prohibentur. 3
Librorum ſpiritualiū lectio in Noſtris ſedulò promouenda. 23. quorumnam auctorum paſſim permitti non debeat. 3
Libri Muſici. Vide *Muſici*.
Literæ ordinariæ Noſtrorū à Superioribus ſedulò īſpiciendæ. 24. quæ de negocijs Romā ad Noſtros vel externos ſcribuntur, apertæ mitti debēt. 4. 5. de ijs reddendis iudicabit Generalis. 5

M

MOnialium cœnobia confeſſionum cauſa īgredi noſtris nō licet. 35
Muſici Libri cantus Eccle-

ſiaſtici approbati Noſtris permittuntur 4. turpes & vani prohibentur 4. dubij à Superiore examinandi. 4. nulli emendi, quos ipſe priùs non probarit. 4

N

NOuitiis quæ Bullæ oſtendi debeant. 6. de bonis ſuis Nouitij nõ diſponant. 29. Nouitij non ĩ aula manere interdiu, ſed per cubicula diſtribui debent, & quomodo diſtribuendi ſint. 26. aula Nouitiatus communibus tantùm exercitiis inſeruit. 26. Nouitij Sacerdotes quo primùm die vota faciũt, celebrationem nõ omittunt. 33

O

ORdinationes Generalis quibuſnam cõmunicandæ. 21. 22

Ordinum Sacrorum à Noſtris ſuſceptorum liber extet in Prouincia. 33

P

PAtriæ nomen operibus ſuis nullus inſcribat. 33. Patriæ adeundæ facultas à quo petẽda. 11

Patrocinia bono regimini noxia, ſi inordinatè fiãt, 39. interdicuntur omnibus priuatis. 40. quatenus obeunda ſint ijs, quibus ex officio permiſſa ſunt. 40. 41

Paupertas. Vid. *Votum P.*

Præfectus rerum ſpiritualium ad piorum librorũ lectionẽ Noſtros vrgeat, non ſolum iuniores, ſed alios etiam operarios. 23

Procuratores Romam venturi alienorum negotiorum curã ne ſuſcipiant. 9

Prouincialis ædificari non permittat abſque neceſſitate 27. in ædificiis maioris momẽti ſeruet regulam xxv. ſui officij. 27 annuas Societatis oſtendere prohibetur externis. 39. quomodo informare debeat de bonis Noſtrorum, qui ſua dare volunt Societati. 28. 29. Caſus conſcientiæ reſoluendos in vrbem quomodo mittet. 5. Conſultorũ ſuorum opera commodè vti qui poſſit. 32. Quenã ei communicãda ſint cũ cuiuſque loci Conſultoribus. 32. Diſpenſare poteſt circa probationes eorum, qui denuo admittuntur, 7. facultatẽ habet vt librorum prohibitorũ, qui hæreſes nõ cõtinent, vſum Noſtris concedat. 1.

cam-

eamque facultatem Superioribus delegare poteſt. 2. ad Generalē referre debet de libris prohibitis, qui ſunt in ſingulis Collegiis, & de facultate, quam Rectores habēt circa eorum uſum. 3. Ordinationes Generalis Conſultoribus ſuis, & Superioribus locorū cōmunicet. 21. 22. De ordinationibus ſuis præſcribet Conſultoribus locorum, vt ad ſe referant, quomodo ex ſeruentur. 20, quarum exemplū illis relinquere propterea dēt. 20. Curet vt in Prouincia ſit liber Ordinū à Noſtris ſuſceptorū. 33 Circa profectiones Noſtrorum in patriam, quó mō ſe gerer 11. Quæ obſeruāda circa eos, q. Romā profecturi sūt. 37. 38. Superiores deſignatos exercitijs vacare curet, antequam præficiantur. 22. Interroget eos, an regulam obſeruent circa literas ſubditorū. 25. Moneat illos, vt de rebus alicuius momenti cùm ad ipſum ſcribunt, ſimul addant quid ſentiant Conſultores. 32. 33

R

Rectores. Vide *Superiores.*

Romam nemo mittēdus ſine facultatē Generalis. 37. 38.

Romam venientes aliena negotia procuranda ne ſuſcipiant. 8. 9

Romam mittenda hiſtoria Collegiorum, & Vota. Vide *Collegium* & *Vota.*

Romam ſcribentes de negotiis. Vide *Literæ.*

Regula xviij. Sacerdotum. vide *Sacerdotes.*

Regularum obſeruatio à Superioribus vrgēda. 14 Vide *Superiores.*

S

Sacerdotes, niſi occupentur in tēplo, cōtineāt ſe cubiculis, dū ſit examen. 6. faciātq; ipſi, niſi paulo priùs fecerint, ante celebrationem. 6. ſi fecerint, orare tū poterūt, vel horas recitare. 7

Sacerdotes qui regulam xviij. non obſeruāt, præſertim admoniti, contra Generalis ordinationem faciunt. 14. iuſtā præbēt de ſe ipſis ſuſpicioné. 14.

Sacerdotes, qui iuniores promoti ſunt, confeſſiones ordinariè non excipi-

plant ante bienniũ à ſuſceptis ordinibus.23.24. poſſunt tamen ad probationem, vel peculiari alia ex cauſa in ijs ad tẽpus occupari. 24
Sacerdotes Nouitij. Vide *Nouitij.*
Secreti ſigillo à Noſtris cõmiſſa quatenus tacita ſeruari debeant. 36
Secretum externis quando promittendum, & quomodo ſeruandum ſit. 37
Sepulcra erigi, ſtemmata, vel epitaphia inſculpi in Eccleſiis noſtris non permittantur inconſulto Generali. 9. mobilia quædam ad tempus concedi poſſunt Principibus. 10.
Suffragia pro morientibus in itinere Indico quæ, & à quibus facienda. 7. 8. pro iis, qui in Europa iter facientes decedunt, vbi & quænam fieri debeant. 8
Superiores exercitiis vacẽt per aliquot dies, priuſquam aggrediantur officium.22. exactam regularum obſeruationem in ſuis procurent, ac præcipuè regulæ xviij. Sacerdotem.14. Horam conſiderationis diligẽter obſeruent. 7. ordinationes Generaliũ Conſultoribus ſuis communicent. 22. præfectum rerum ſpiritualium, & eos, qui in eius cura ſunt, frequenter interrogent, quomodo fungatur officio.22. lectionem Librorum ſpiritualium in ſuis promoueant.23. Nullum è Noſtris cogant, vt ſibi confiteatur.23 Moneant in cõferentiis Cõfeſſarios, ne vſpiam agant de auditis, vel actis in confeſſione.23. Circa Subditorum literas, quas ordinariè ſcribunt, vel accipiunt, regulam diligenter obſeruent. 24. nullo modo legat, quas illi ad mediatos Superiores dant, vel ab eis accipiũt; etiamſi eas ſponte offerant 25. In rebus alicuius momenti, cùm ad prouincialem ſcribunt, ſimul addant, quid ſentiant Conſultores. 32. poſt conſultationem, firmi & conſtantes in eo quod ſtatutũ eſt eſſe debent.41. quomodo ſe gerẽt erga eos, qui pro aliis intercedunt. 41.42

Vi-

V

Viſitator interrogare debet prouinciales, an obſeruent regulam circa literas ſubditorũ. 26. Curare vt deſignati Superiores exercitiis vacent, priuſquam ad onus applicentur. 22

Vota profeſſorum, & Coadiutorum formatorum Romam mittenda, in forma papyri Romanæ, 15.

Vota quando & quomodo emittant, vel renouent, qui denuo recipiũtur. 7. Vide *Deſerentes* & *Dimiſſ.*

Votum Paupertatis uiolari cenſetur ea rei quantitate, quæ furto ſublata faceret peccatum mortale. 31. ea opinio Noſtris ſequenda præſcribitur. 31

FINIS.

PRAEFATIO
AD INSTRVCTIONES, QVAE EX VARIIS V. CONGREGATIONIS DEPVTATIONIBVS
editæ ſunt.

CVM *in V. Congregatione Generali illud in primis congregati PP. propoſitum haberent, vt ea media modis omnibus inueſtigarentur, quæ ad Societatis conſeruationem, & eius in primæuo ſpiritu renouationem facere viderentur, ea ratio ad hunc finem conſequendum excogitata eſt, vt variæ de diuerſis Societatis ſtatibus, & officijs Deputationes*

deſignarentur, in quibus ea diſcuterentur, quæ vel malum, ſi quod eſſet, tollerent, vel bonum, quod deſideraretur, promouerent. Deſignatis igitur inter cæteras Deputationibus de Nouitijs admittendis, & inſtituendis; de ſcholaſticis in ſpiritu educandis; de Confeſſarijs in ſuo munere inſtruendis; de Concionatoribus, vel formandis, vel perficiendis; de temporalibus Coadiutoribus in ſpiritu iuuandis; de ſpiritus renouatione procuranda; ac de Superioribus inſtituendis, atque inſtruendis; Deputati Patres inſpectis ſingularum Prouinciarum memorialibus, atque ijs etiam, quæ priuatim à nonnullis Patribus propoſita fuerant, diligentem & vtilem operam in hoc poſuerunt; & quæ ipſi inter ſe diſcuſſerant, Generali Congregationi proponere voluerunt, vt illa quæ probanda viderentur pro ſua auctoritate ſtatueret.

ret. Congregatio verò totum hoc negotium ad R. P. N. Generalem remiſit, eique perficiendum commendauit. Qua in re, cùm permultos menſes à R. P. N. cum PP. Aſſiſtentibus fuiſſet adlaboratum; & non ſolùm ea omnia, quæ à Deputatis PP. propoſita fuerant, accuratè perpenſa fuiſſent; ſed alia etiam, quæ ad hoc pertinebant, excogitata; tandem hæc, quæ nunc mittuntur, toti Societati communicanda decreuerunt. Quæ omnia cùm deſcribenda, & ad Prouincias mittenda propemodum eſſent; temporis diuturnitas, quæ in deſcribendis ijs neceſſariò ponenda erat, præter magnum ſanè laborem Amanuenſium, & pleraque alia incommoda, nos ab hac cogitatione deterruit. Quare ſatius viſum eſt, ſicut de ordinationibus Præpoſitorum Generalium factum eſt, maioris cõmoditatis cauſa imprimerentur. Com-

modius autem viſum eſt, cùm hæ inſtru-ctiones variæ ſint, diuerſis hominum generibus accommodatæ, ſi ſeparatis chartis ſingulæ imprimerentur; vt ita faciliùs ijs, quibus conueniunt, à Superioribus diſtribui poſſent; quæ tamen omnes ad vſum Superiorum facilè poſſunt in libellum vnum coaleſcere. Romæ menſe Maio M. D. XCV.

Mandato R.P.N. Generalis

Iacobus Dominicus Secretarius.

I N-

INDEX
INSTRVCTIONVM.

INSTRVCTIO ad renouationem ſpiritus. 1.
Inſtructio pro Concionatoribus Societatis. 4.
Inſtructio pro Confeſſarijs Societatis. 8.
Occupationes variæ, in quibus Sacerdotes operarij Sotietatis vtiliter exerceri poſſunt. 14.
Caſus reſeruati in Societate, cum Inſtructione circa eoſdem, & de notitia habita per Confeſsionem. 17. 19. 20. 23.
Inſtructio pro Nouitijs Societatis. 24.
Inſtructio pro Scholaſticis Societatis. 27.
Ratio examinandi Scholares Societatis, vt diſpiciatur quænam ſtudia cuique conueniant. 29.

Inſtru-

Inſtructio de promouendis ad ordines ſacros. 32.
Inſtructio pro iis, qui acturi ſunt tertium annum probationis. 33.
Ratio peragendi tertium annum probationis. 37.
Inſtructio pro Coadiutoribus temporalibus Societatis. 44.
Inſtructio de annuis literis Societatis. 46.
Quinam libri ordinationum in ſingulis Prouinciis aut Domiciliis Societatis ſeruandi, & quomodo diſtribuendi ſint. 49.

INDEX FORMVLARVM

Quarum fit mentio in præfatione Ordinationum.

FORMVLA acceptandorum Collegiorum. 51.

Formula Informationum de promouendis ad gradus Societatis. 54.

Formula Informationum de aptis ad gubernandum. 65.

Formula celebrandorum contractuum. 72.

Formula Catalogorum, qui tertio quoque anno in Vrbem mittendi ſunt. 75.

Formula petendarum aggregationum pro Sodalitatibus B. Virginis. 78.

INSTRVCTIO
AD RENOVATIONEM SPIRITVS

Ex Deputatione quæ in eam rem habita eſt in V.Congreg.generali

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali iuxta eiuſdem Congreg. decretum 98. recognita.

1 QVAMVIS ex Conſtitutionibus noſtri Scholaſtici ad Sacerdotiũ ordinariè circa finem ſtudiorum promouendi eſſe videantur; quia tamẽ Sacerdotes fieri non expedit eos, qui non benè in ſpiritu perfece-

rint; cùm poſt Sacerdotium longè difficiliùs, ſi opus fuerit, à Societate dimittãtur; cauendum eſt omnino, ne deinceps, qui in ſpiritu, & religioſis virtutibus non bene profecerunt, aut in Vocatione ſtabiles, & firmi non ſunt, ad Sacerdotium promoueantur; etiamſi ſuæ bonæ exiſtimationis iacturã, niſi ordinẽtur, obijciãt. Quare ſeruãda diligẽter eſt à Prouincialibus Inſtructio de ordinandis, data anno 1576. & in Conſultationibus, quæ de promouendis ad ordines fiunt, quæ in ea inſtructione præſcribuntur diligenter examinentur; & illud præcipuè accuratè diſcutiatur, quod ad profectum ſpiritualem promouendorum attinet; moneantúrque à Prouincialibus Conſultores, vt ad Præpoſitum Generalem ſcribant, vtrum hæc ordinatio exactè ſeruetur.

2 Quoniam loci mutatio plerúnque morũ mutationem non facit, ideo qui in aliquo Collegio malè ſe gerit, non mittatur, ſi fieri poteſt, ad aliud, niſi prius iuuetur, vbi deliquit; etiam ſi ſpes aliqua ſit ex ea mutatione eum, qui mutatur, profecturum. Si quando tamen Superiori videbitur aliquẽ aliò amandãdum, mittatur etiam integra, & prudens inſtructio de moribus eius qui mittitur, ad Superiorem eius loci, ad quem is à Prouinciali deſtinatur, vt hac ratio-

ne meliùs regi , & in Domino iuuari poſſit.

3 Noſtris iter agentibus, vt de neceſſario viatico debita cum caritate eſt prouidendum, ita nulla ratione permittendum eſt, vt pecunia illis detur ad ſuperflua coemēda , & quæ Religioſæ paupertati minimè congruunt; vt ſunt curioſa, & pretioſa: & multo minùs vt ab externis,ſeu conſanguineis,cum ædificationis iactura,conquiratur.

4 Vt paupertatis puritas,& perfectio diligentiùs à Noſtris acquirãtur, vigilandum à Superioribus eſt , ne quid in Societatem introducatur, quod vel huic paupertatis perfectioni aduerſetur, vel proprietatem aliquam ſapiat. Quare vt abuſus ſuperfluarum commoditatum,ſi quis eſt,penitus tollatur,curent diligenter Superiores , vt omni neceſſitati, habita ratione perſonarum , debita cum caritatis ſignificatione prouideatur. ex quo præter multa alia illud in primis ſequetur commodum, vt ea ratione facilius ſuperflua , & quæ proprietatis ſpeciem habent, tolli poſſint. qua in re antiquiores,& grauiores Patres,& Superiores etiam ipſi,omnibus prælucere debēt exemplo.

5 Tollendus videtur ille abuſus, vt aliàs ordinatum eſt, ne ſcilicet in Noſtrorū cu-

biculis duplices veſtes habeãtur; ſed apud ueſtium cuſtodem, vt eſt communis Societatis conſuetudo, ſeruentur; quod etiam de aliis rebus, quæ in vſu non ſunt, qualia ſunt inſtrumenta quædam ad iter agendum, & his ſimilia, intelligendum eſt.

6 Et ſi regula 90. Prouincialis cauetur, ne quidquam Noſtri à Cognatis, vel amicis accipiant; quia tamen videmus paulatim non leuem abuſum in hoc irrepſiſſe, cùm Noſtri, præſertim Scholaſtici, non rarò ob deſcribendas ab externis Scriptoribus lectiones, cũ eas ipſi ob infirmam valetudinem ſcribere non poſſint, pecuniam conquirant; qua occaſione in alios etiam vſus non neceſſarios, ſæpe conniuentibus immediatis Superioribus, illam expendunt; vt in poſterum omnis talium rerum occaſio præcidatur, nulla ratione permittant Superiores, pecuniam à quopiã è Noſtris ad tales, vel ſimiles vſus, cõquiri, vel accipi. Quòd ſi quis iudicio Superioris, qui neceſſitatem intueri debet, indigeat lectionum deſcriptione, id fiat pecunijs Collegij, in quo ille habitat. quam ob cauſam Prouincialis curet aliquam pecuniæ ſummam illi Collegio applicare, ne his expenſis extraordinarijs nimium grauetur.

7 Nulla ratione permittatur, vt Noſtri apud ſe habeant, & ſecum ferant quædam,

quæ

quæ pauperibus, quales nos ſumus, minimè conueniunt, vt ſunt horologia rotata, & affabre facta, Reliquiaria valde curioſa, & pretioſa, imagines item multi valoris, & ſimilia.

8 Ne paupertatis ſanctæ cuſtodia, quæ plurimum cordi nobis eſſe debet, vlla ex parte violetur, abuſus ille, qui apud aliquos, vt audimus, irrepſit, qui rei deformitatem fortè non attẽdentes, in libris, quos de Superiorum licentia apud ſe habent, (qui tamen pauci eſſe debent, & certi quidam) inſcribunt ad vſum talis, &c. qui loquendi, vel inſcribendi modus, vel prorſus inutilis eſt, vel ſi aliquid efficiat, vt ſcilicet Superiores de huiuſmodi libris minùs liberè diſponant; paupertatis perfectioni, & puritati apertè repugnat; cùm non tantum in rerum dominio, ſed in illarum vſu etiam paupertas plerunque lædi poſſit. In ijs igitur libris, qui communiter à Superioribus cuicunque conceduntur, & aſportari communiter ſolent, vt sũt Conſtitutiones, vel illarum Summarium, Ioannes Gerſon, vel ſimilis aliquis pius libellus, Officium B.Virginis, & Sacerdotibus Breuiarium, & Diurnum, nonnullis etiam Bibliorum exemplar, & Summula aliqua Caſuum, & his ſimiles, nihil inſcribendum eſt. Reliquis verò libris,

qui

qui alicui conceduntur à Superioribus,
vel permittitur, vt eos emi curet quos
tamen in vnum, vel aliud Col-
legium aſportare non licet,
inſcribendum tantùm eſt
nomen ipſius Collegij,
vel Domus, cui
ſunt appli-
cati.

INSTRVCTIO PRO CONCIONATORIBVS SOCIETATIS

Ex deputatione quæ de iiſdem habita eſt in V. Congregatione Generali.

A R.P.N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali iuxta eiuſdem Congregationis Decretum 98. recognita.

1 CVM Concionatorũ munus tanti momenti ſit, & ex præcipuis, quæ Societas ad proximorum ſalutem procurandam exercet; diligẽter à Superioribus curandum eſt, vt qui ad hoc munus talentum à Domino acceperunt, bene ab ipſo etiam ſtudiorum tempore in hunc finem inſtituantur, vt poſsint ſuo tempore illud bene ad Dei glo-

gloriam, & proximorum ſalutem fructuoſe exercere. Quare ſi qui perſpicientur huiuſmodi eſſe, in humilitate, & cæteris virtutibus bene fundentur, quò tutiùs id muneris exequi ſuo tempore poſsint; nulla ratione autem ſinantur concionibus aliorum deſcribendis tempus terere.

2 Quoniam verò Scholaſtici noſtri in domeſticis concionibus frequenter exerceantur, non ſolùm ob varias vtilitates; ſed etiam vt huic muneri publicè, & ad populum ſuo tempore præſtando aſſueſcant; in priuatis concionibus, quæ in refectorio haberi ſolent, non tantùm ea, quæ ad Religioſos propriè ſpectant tractari poterunt; ſed interdum etiam illa, quæ ad populi ædificationem facere cenſentur. Nimirum ſi chriſtianæ virtutes, vt eleemoſyna, charitas in proximum, & ſimilia proponantur. vitia item, vt ambitio, auaritia, ira, & alia huiuſmodi vituperentur. Hæc autem ita explicari poterunt, vt non quaſi ad Religioſos tantum; ſed veluti ad populum etiam, & ad ſæculares homines ſermo dirigeretur.

3 Ad Præfectum concionum pertinebit thema, ſeu argumentum ijs, qui concionaturi ſunt, deſignare, ac pro eorum captu vnum, aut alterum, aut plures etiam Auctores, qui illud argumentum bene tra-

ctarunt

ctarunt, aſsignare, vt ex eorum lectione illi materiam eliciant, ex qua ſuam poſtea concionem, iuxta cuiúſque propriā inuentionem, componant; ac denique viam illis aperiat, prout neceſſe cuique fore perſpexerit, ad bene diſſerendum de argumento, quod tractandum aſſumunt. Conueniet etiam ijs, qui concionaturi ſunt, tempus aliquod concedi, iuxta Superioris arbitriū, in quo commodè parare ſe poſſint, quod, vt multum eſſe non debet, ne nimiùm à ſtudijs diſtrahantur; ita modicum eſſe non expedit, ne imparati ad concionandum accedant. Quare propter varias occupationes, quibus Scolaſtici diſtinentur, à quibus propter concionem eximi non debent, biduo ſaltem ante monendi erunt.

4 Ad hunc finem, in præcipuo præſertim Prouinciæ Seminario, bene exercitatus è Noſtris aliquis Cōcionator Præfectus concionum conſtituendus eſt, qui & exemplo ſuo, & pro cura hac ſibi demandata, Noſtros diligentiùs exerceat, præcipuè verò tertio, & quarto anno Theologiæ, & poſt ſingulas conciones liberè, & amanter eoſdem priuatim (re prius, ſi videbitur, collata cum Superiore, aut huius iudicio cum alijs Patribus.) moneat in quo defecerint quo ad vocem, geſtus, & alias boni Concionatoris partes, idque illi in proxima

concione emendare ſtudeant; iudiciúmque Præfecti de emendatione facta, aut non facta, iterum intelligant, donec bonum habitum induant. Commendabit verò, condemnabítque, tum Superior, cum Præfectus, quæ commendatione, aut condemnatione digna videbuntur. Alij verò, ad quos hoc non pertinet, minimè permittantur, nec facilè, & immodicè eos laudare, nec liberè carpere.

5 Vt toni cum fructu, iuxta ipſorum finem fiant, præficiendus illis omnino erit, qui in concionãdi ratione eos, qui tonos faciunt, bene, & prudenter inſtruere poſsit; idque ſuauiter ipſe præſtabit, antequam è ſuggeſto illi abeant; commendando quoque ſubinde quæ oportet; vtilitas verò è tonis maior ſperatur, ſi quadrante horæ circiter ij præmoneantur, qui eos facturi ſunt, themate illis aſsignato.

6 Non eſt exiſtimandum ad eundem concionandi modum, vel vnius celebris Concionatoris imitationem Noſtros adigendos eſſe, vel adigi etiam poſſe; communia verò documenta, ad proprium quem quiſque à natura habet concionandi modum, & facultatem accommodanda ſunt, cùm varia ſit hominum conditio. monendi igitur omnes ſunt, qui ad hoc munus inſtituuntur, ne alios in voce, & geſtu imitari

ſtudeant

ſtudeant, quando id quod imitātur, quamuis bonum ſit, natura cōſequi non poſſunt.

7 Qui concionandi talentum habuerint, ſi poſt abſoluta ſtudia ſcholaſtica duos annos ad ea repetenda, iuxta Reg. 52. Prouincialis, poſuerint, poſt tertium annum probationis, antequam concionandi mu-[redacted]t, priuato ſtudio ſacræ Scripturæ, & legendi[redacted]ditationi, ſaltem per annum vacent. At verò qui biennium ad repetitenda ſtudia non habuerint, per duos annos ijs rebus incumbant. Vnde illud etiam commodum ſequetur, quod tantopere aliorum concionibus deſcribendis non inhiabunt.

8 Vt noſtri Concionatores fructuoſiùs ſuum munus exequantur, meminerint Regulæ 2. Concionatorum, & diligenter curent, vt in ipſis vigeat zelus animarum, caritas, orationis ſtudium, & deuotio. Immo verò exercitia ſpiritualia ſubinde ab illis vltro, & libenter repetita, plurimùm ad hæc omnia proderunt. Caueant ſimiliter ab ijs, quæ & Concionatores plurimùm diſtrahunt, & eorum ſtudia impediunt, & ſpiritum, ac deuotionem minuunt, vt ſunt nimiæ familiaritates cum externis, eorundem viſitationes, donaria, præſertim à fœminis facilè admiſſa, & his ſimilia.

9 Non intermittant Superiores, iuxta Regulam 23. Præfecti Eccleſiæ, aliquem deſignare, qui Concionatores obſeruet, vt, quando opus fuerit, debitè moneantur, ſi quæ in eorum concionibus minùs probantur, tum circa res, tum circa modum, quo Societas vtitur; nulla autem ratione patiantur de Concionatoribus, [redacted], Noſtros minùs honorificè apud domeſticos, vel externos loqui: ſi quis autem Concionator ita monitus, & inſtructus, non emendetur, ei munus concionandi interdicatur. Et quoniam hoc magni momenti eſt, eius obſeruantia Prouincialibus impenſè commendatur, vt in viſitationibus inquirant, quomodo hac in parte ſe gerant Concionatores.

10 Quoniam verò Noſtri ad concionandum in Quadrageſima extra Collegium interdum mittuntur, & accidere nonnunquam poteſt, vt ij qui mittuntur ob infirmam, vel imbecillam valetudinem cibis quadrageſimalibus veſci non poſsint. Ideo ad maiorem proximorum ædificationem meliùs fore iudicauimus, ne huiuſmodi Concionatores in poſterum extra noſtras Domos in Quadrageſima concionaturi mittantur. Cum ijs vero, qui in Domibus noſtris concionantur, nemo in hoc diſpen-

ſet

ſet inconſulto Prouinciali, qui in huiuſmodi diſpenſatione neceſsitatis, & maioris diuini obſequij rationem habebit. In victu verò, & veſtitu ea lautitia, illæ icē ſingularitates, & exemptiones, quibus alij meritò offenduntur, Concionatoribus minimè concedantur.

11 Cum Noſtri in loca, præſertim remotiora, concionaturi contendunt, non ducant plures equos quam duos, vnum ſcilicet pro ſe, alterum pro ſocio; nullo autem modo tertium pro ſcriptis, aut ſarcinis addant. In reliquo etiã apparatu, & hoſpitijs, ſeruetur religioſa mediocritas; victum præterea potiùs, quam pecunias pro illo accipiant, cum extra Collegium concionantur; idque vel apud Eccleſiaſticum, vel alium honeſtũ ciuem: is verò ſit tenuis, & parcus, vt Religioſos decet. Viaticum verò non niſi neceſſarium, pro ſolo itinere ad reditũ admittant, & domi rationem de accepto reddãt, quam etiam ab alijs de quouis viatico ſibi reddi Superior iubebit.

12 Qui talenta ad concionandum oſtendunt, præſertim rariora, non vltra triennium in docendi munere, tam humaniores literas, quam Philoſophiam, & Theologiam detineantur, ne ſi ſecus fiat, quando in ijs ſtudijs pene conſenuerint, tunc demum ad concionandum accedant.

INSTRVCTIO
PRO CONFESSARIIS SOCIETATIS.

Ex Deputatione quæ de illis habita eſt in V. Congreg. generali.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali iuxta eiuſdem Congreg. decretum 98. recognita.

PRINCIPIO, quod habetur in Regula Prouincialis 100. de maturitate Confeſſariorum;
1 id in primis curandum, vt multo maior ratio maturitatis habeatur in ſpiritu, moribus, & ædificatione: alio-

qui ætas, quæ conciliare etiã ſolet auctoritatem, non multum proderit. Prima ergo cura ponatur circa promotionem ad Sacerdotium, iuxta ea quæ dicuntur §. 1. ex Deputatione pro renouatione ſpiritus. Cauendum verò, ne ſpe futuræ emendationis adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in ſpiritu iuuandos, niſi aliunde conſtet emendatio. Ad hæc quod præſcriptum fuit anno 1590. §. 6. de biennio expectando recens ordinatis, ita ſeruetur, vt & illo tempore, & etiam poſt illud, antequam ad mulierum confeſſiones exponantur, occupentur virorum confeſſionibus audiendis; tum vt maioribus laboribus aſſueſcant, & fructuoſiùs, ac latiùs occupentur, tum vt experiatur Societas, ecquid in hoc miniſterio valeant, tum demum, vt hoc modo maturiores fiãt, nec imparati accedant.

2 Regula 15. Sacerdotum, vt ad crates mulieres audiantur, omnino ſeruetur, etiam in ſumma frequentia; neque excuſationes admittantur, etiam ſi ſint puellulæ.

3 Et quoniam plurima habet incommoda, ſi in confeſſionali longa protrahantur colloquia, omnino regula 17. Sacerdotum exactè ſeruetur; ne de rebus ad confeſſionem non pertinentibus eo loco loquantur.

A Quod

Quòd ſi contingat de alijs rebus ad conſolationem, vel vtilitatem illarum eſſe loquendum; id non flexis genibus in confeſſionali, ſed ſtando, vel ſedendo breuiter, & modeſtè, demiſſis oculis (vt regula dicit) fieri debet. Quare operæ pretium erit, nonnulla loca patentia, & decentia in aliqua templi parte, pro ratione regionis, aſſignare, ad quæ fœminæ accedant, vt Noſtros alloquantur. ſic enim fiet, vt & colloquia breuiùs finiantur, & minùs frequenter accedant, cùm pateat ſermones illos non eſſe confeſſionem; & non offendantur alij, dum exiſtimant, cõfeſſiones earum, quæ frequenter confitentur, adeo in longum protrahi; & vt omnis occaſio præcidatur. Si pœnitentes prætendant ſcrupulos, inſtruant illas Confeſſarij, ne hiſtorias narrent, & inutilia repetant; & interdum etiam ipſi ſermonem abrumpant. Nam ſi verè ſcrupuli ſunt, vbi id illis certò conſtet, nihil opus erit longas orationes audire. Quòd ſi agatur de meditationibus, & ſpiritualibus exercitijs, fiat id potiùs per ſpirituales libellos Granatæ, & aliorum, quos apud ſe legant. Et ſi in aliquo caſu particulari aliter faciendum eſſet, id non fiat, niſi conſulto Superiore.

Seruetur etiam regula 21. Sacerdotum

Curetur etiam, ne confeſſiones generales excipiantur earum, quæ ſemel generaliter alicui confeſſæ fuerant, niſi id exigeret manifeſta neceſſitas Sacramenti, ob confeſſiones inualidas; quod tamen in huiuſmodi rarò admodum probabile eſt poſſe contingere.

Conſtituantur ſyndici non modò Aeditui, & aliqui ex ſocijs, ſed nonnulli proximi Sacerdotes, qui obſeruent, & Superiorem moneant, tam de prolixis cõfeſſionibus, quàm de colloquijs, quæ extra confeſſionem protraherentur.

4 Quæ matutino tempore ſunt confeſſæ, vel ſequenti die mane confiteri debent, nõ permittantur à prandio accedere prætextu confeſſionis; ſed ſi acceſſerint, confeſſarij reijciant in diem craſtinum, ſi ſunt communicaturæ; & ſi illo ipſo die, quo accedunt, communicauerint, differãt ad diem ſequentis confeſſionis.

5 Circa regulam 18. Sacerdotum, de retinendo ſecum ſocio, omnino exactè ſeruandam, inuigilent Superiores diligenter, & acceptis his noſtris, conuocent omnes Sacerdotes, illíſque tum alia, quæ ad eos ſpectant, tum præcipuè literas noſtras legant, quas de hac re 15. Iulij anno 1585. ad Superiores dedimus. Iis verò, qui ſuas regulas 15. 16. 17. & 18. non ſeruauerint,

rint, monitiones ſeriæ, & pœnitentię prima vice iniungantur. & quamuis nobis non placuerit, vniuerſim præceptum imponere obedientiæ, vt id ſeruent, tamen alicui particulari, qui eo fræno indigebit, poterit, ac etiam debebit Superior id imponere. Quòd ſi id non ſeruare fuerint depręhenſi, remoueantur ſtatim à confeſſione fœminarum, & nos moneamur, vt diſpiciamus, an tales in Societate retinendi ſint, vtpotè qui in re graui, periculoſa, & tam ſeuerè iniuncta parere noluerint. Quod ſi locus, vbi infirmæ iacent, ita anguſtus ſit, vt per loci diſpoſitionem fieri non poſſit, vt ſocius Patris adſit, cùm primùm domum redierint, Superiorem moneant, vt is conſideret, an ſecundò illuc redeundum ſit, vel potiùs (in quod magis inclinamus) ea cura proprijs Parochis relinquenda. Quod ut meliùs omnino ſeruetur, iniungitur Superioribus omnibus, vt in publicis exhortationibus moneant omnes, quòd quamuis nulla ſit peculiaris regula, quæ ſocios moneat, vt ipſi Superiori ſignificent cùm redierint, an Sacerdos regulam ſeruauerit, tamen & ex nonnullis regulis alijs, & ex noſtra hac peculiari ordinatione ſocios, & fratres omnes teneri, Superiorem ea de re verè, & ſyncerè monere:

quod ſi non fecerint, intelligant, nec ſuæ conſcientiæ, nec Societatis bono ſe ſatiſfacturos, & Superiores in eos, tanquam in inobedientes, eſſe animaduerſuros. Sacerdotes verò, etiam ſi maximè Socij extra remanere vellent, nulla ratione id permittere debent, tùm ne illi ocioſa colloquia cum alijs miſceant, tùm ne ipſi ſint ſine teſte.

6 Circa communionis frequentiam optãdum eſt, vt ſeruetur regula 26. Sacerdotum, ne crebriùs, quàm octauo quoque die, &c. Sed quoniam in nonnullis ciuitatibus, vbi paſſim maior eſt communionis frequentia, & cum nonnullis perſonis, quę ab aliquo tempore frequentiùs in hebdomada communicant, vix fieri poterit; ſaltem illud retineatur, vt in futurum nec Confeſſarijs, nec Rectoribus liceat diſpenſare, niſi tantùm Prouinciali, vt bis in hebdomada fieri poſſit. Cum ijs verò, qui conſuetudinem habent frequentiùs communicandi, curetur quod ſuauiùs fieri poſſit. Illud tamen non dubium eſt, ſi Confeſſarij seriò ſibi perſuadeant, id maiori proximorum vtilitati, Societatis bono, & ædificationi conuenire, fore, vt cum vtriſque fœliciter omnia tranſigantur.

7 Et quoniam magna iactura temporis, & fructus ſpiritualis in miniſterijs, certè

pluſ-

pluſquam oportet, mos inoleuit viſitandi, & ſalutandi, omnino neceſſarium duximus ad meliorem regulæ illius obſeruationem, quæ de non inuiſendis mulieribus agit (eſt autem 71. Præpoſiti, & 70. Rectoris) aliquid certiùs ſtatuere. Et ſanè extra caſum neceſſitatis, qui eſſet, verbi gratia, in aliqua infirmitate, aut luctu, aut morte aliquorum, pij alicuius negotij, & huiuſmodi, raro admodum ſpes iſta magni fructus euenire poteſt; quia tamen modus agendi Societatis, accepta beneficia, & declinatio ruſticitatis cuiuſdam non permittunt, vt hæc officia noſtris omnibus interdicantur, moderatione aliqua opus erat. Hanc nos commodiſſimam hoc quidem tempore arbitrati ſumus, vt habeatur ratio, tùm perſonarum, quæ inuiſuntur, tùm Noſtrorum, qui inuiſunt. Itaque tria concurrere debent, vt aliqua digna exiſtimetur, quæ à Noſtris officij cauſa inuiſatur. Primùm, vt ſit perſona nobilis, & primaria; neque enim omnibus deuotis cuiuſcunque gradus id officij par eſt præſtare, cùm ſatis poſſint in noſtris Eccleſijs, & confeſſionibus, & pijs colloquijs, & iuuari, & inſtrui. Secundò, vt ſit benemerita non vulgariter de Societate. Tertiò, vt in domo illa marito, cognatis, vel huiuſmodi, id officij

gratum potiùs, quàm odioſum eſſe credatur. Cæterùm ne in deſignatione huiuſmodi perſonarum errari contingat, volumus, cùm Prouincialis viſitat ſingula Collegia, auditis Conſultoribus deſignet eas, quibus ſine offenſione, præter circunſtantias iã dictas, id negari non debeat; cæteras omnes huiuſmodi viſitationes ſuperfluas prohibeat. Noſtri autem, qui id facere poſſunt, videntur eligendi quàm pauciſſimi; nimirum Superior, qui quaſi publico nomine pro Collegio id exhibeat (ita tamen vt valde moderatè, & circunſpectè id faciat, ut aliis exemplo præluceat,) & Confeſſarius, cum quo tanquam Patre ſpirituali, perſonæ, quæ viſitandæ ſunt, confidenter agere poſſint; qui ſi prohiberetur, maximè offenderentur. Cæteri verò, ſi quando expediat, vt aliquis mittatur, non ipſis petentibus, ſed Superiore ſuo nomine eos mittente, ſi fuerint viri ſerij, graues, & ſpirituales, poterunt interdum id præſtare.

8 Prouinciales autem in Viſitationibus diligenter inquirant, quomodo hæc omnia ſeruentur, & nos exactè moneant. Curent etiam, quod aliquando quibuſdam literis vniuerſalibus commendauimus, vt occaſione miſſionum Confeſſarij interdum mutentur, ne anguſtus ſit fructus, ſi perpetuò

tuò cum nonnullis deuotulis occupentur.

6 Curandum, vt noſtri Confeſſarij, iuxta regulā Sacerdotum 8. multum afficiantur ad hoc munus, vt proximis perneceſſarium, & noſtri Inſtituti valde proprium; præcipuè verò inuigilandum, ne ſint minùs affecti, minùſve prompti erga homines pauperes, aut vulgares. Quòd ſi hos refugere depræhenderint Præfectus Eccleſiæ, vel Aeditui, omninò Superiori ſignificandum erit, vt Confeſſarium officij ſeriò monere poſſit.

10 Curandum item diligenter, ne numero potius pœnitentium, quàm fructu eorum ſpirituali gaudeāt; magíſq; ſolliciti ſint, vt ad veram contritionem pœnitentes promoueantur, vitia emendent, in via ſpirituali dirigantur, & promoueantur. At quoniam in hac parte notabilis remiſſio ex ſpiritus, ac zeli in Confeſſarijs defectu aduertitur; de hoc reſuſcitando elaborādum eſt: nec alia media efficaciora uidentur, quàm orationis, meditationis, ac mortificationis ſtudium, otij declinatio, moderata, & ex ſpiritu Societatis ordinata cum externis conuerſatio, de ſpiritualibus rebus, & modo iuuandi animas cum domeſticis colloquutio, regularum omnium, earum præſertim, quæ de fœminarum

narum confeſſionibus præſcribunt, vt ſuperiùs dictum eſt, exacta obſeruatio. Quare tollendi ſedulò, qui ſequuntur abuſus, ſicubi exiſtant; plures horas dare pauculis fœminis, vt alijs ad confitendum locus non ſit; alias confiteri volentes arcere, ne filiæ proprię ſpirituales (vt vocari conſueuerunt) expectare cogantur.

11 Sicubi non eſt introductum, valde cupimus, vt introducatur, quod Romæ, & alibi fit, ſi accurrentium frequentia id poſtulet, vt ſcilicet deſignati Sacerdotes ſtatis diebus certis horis in templo reſideãt, vt qui confiteri volunt, ad manum habeãt Confeſſarium.

12 Quæſiuerunt nonnulli, qua formula vtendum eſſet noſtris in abſolutione ab excommunicatione, & alijs cenſuris, cùm decima regula Sacerdotum omnibus eandem præſcribat. Reſpondimus, in foro quidem conſcientiæ, quod frequens eſt, vtendum formulis, quæ habentur in directorio P. Polanci pię mem. Sed in foro exteriori, quod rariſſimum eueniet, ſi ex delegatione Prælatorum aliquando cõtingat, ſequantur formulam in eo Epiſcopatu receptam.

13 Ad ocium autem vitandum, & occurrendum quorundam noſtrorum querimonijs, dicentium in paruis aliquibus Colle-

gijs

gijs non ſatis eſſe occupationum, quamuis nihil opus ſit ſtatuere, aut ordinare, cum ex regulis, & conſtitutionibus, & formula Inſtituti ſatis conſtet, non deeſſe plurima, in quibus iuxta gratiam noſtræ vocationis occupari debeamus; tamen, vt id Superiores quaſi compendium præ oculis habeant, non erit inutile, ſi quæ nobis à Prouincia Romana anno 1590. propoſita fuere, quorumq; copia iam fuit tranſmiſſa, inſpiciant, vt ſubditi iuxta Superiorum arbitrium, & voluntatē, habita locorum, tēporum, & perſonarum ratione, in ijs exerceantur.

OCCVPATIONES VARIAE

IN QVIBVS SACERDOTES operarij Societatis cum fructu exerceri, & tempus vtiliter collocare poſſunt.

A congregatione Prouinciæ Romanæ anno 1590. propoſitæ.

& à R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali approbatæ.

OMNES occupationes, quæ in Collegijs Societatis, vel iam ſunt, vel introduci poſſunt, ad tria capita reducuntur; primò ad ſpiritum; ſecundò ad ſtudia; tertiò ad proximos.

1 Quoad ſpiritum, in primis opportuna erit oratio, & meditatio extra illam horam aſſignatam à regula, prout cuique deuotio ſuggeſſerit, & quantum per charitatis, & obedientiæ occupationes licuerit; dummodo ſemper Confeſſarius, vel Superior conſulatur. Oratio enim non ſolùm faciet, vt bene, & ſanctè inſumatur illud tẽpus, ſed etiam expellet alia via otium, quia impellet ad agendum, & quærendos vltro proximos, quos iuuemus. Atque in hoc capite non ſolum comprehenditur oratio ipſa, ſed etiam lectio librorum ſpiritualium, & omnes eiuſmodi ſpirituales mentis exercitationes in Deum.

2 Quoad ſtudia, bonum eſt, vt noſtri Sacerdotes paulò magis delectentur ſtudijs, tum ad otium vitãdum, tum propter vtilitates, quæ conſequuntur. Et ideo non eſt res reſtringẽda ad unum tantùm genus; ſed poſſunt ſe exercere in pluribus; Primò, & præcipuè in caſibus cõſcientiæ; deinde in Scriptura ſacra, & ſanctis Patribus: aliquando etiam legere hiſtorias Eccleſiaſticas, & vitas Sanctorum. In quo etiam iuuerit, vt melius ſeruire poſſint quæ legũtur, conficere ſibi compendium, non modò caſuum, ſed etiam ſelectorum exemplorum, quæ deinde ſint vſui inter agendum cum proximis, Conferet etiam plurimum, ſi ſæpe legant,

&

& præ manibus habeant librum exercitiorum ſpiritualium, directorium P. Polanci, & methodum iuuandi morientes. Sed tamen videndum eſt ne occupentur in quibuſdam ſtudijs inutilibus, ex quibus, vel nullus eſt fructus, vel quę non ſunt proportionata illorum capacitati, quia ſic amittitur tempus. Iuuabit etiam, vt ſit maior copia librorum varij generis in Collegiis. In particulari, quoad caſus conſcientiæ, fiant conferentiæ exactè, & diligenter, de rebus vtilibus, & practicis, & præuideantur materiæ; quia ſi fiant, vt debent, bis in hebdomada, & hoc modo quo diximus, erit hæc inter alias ſatis bona, & vtilis occupatio.

3 Quoad tertium, de proximis, vix poteſt deeſſe occaſio, ſi quis velit, & habeat zelũ. Quare hoc præcipuè procurandum, vt Noſtri concipiant, & foueant hunc zelum ita proprium noſtri Inſtituti. Modi autem, & occaſiones iuuandi proximos multę ſunt, & ferè in omnibus locis ſunt; vt docere doctrinam Chriſtianam, tradere exercitia, & quærere, & inducere homines ad ea peragenda, cum prudentia tamen, viſitare hoſpitalia, & carceres, quærere eleemoſynas pro ijs, qui ſunt in carcere, & Xenodochiis, pacificare inimicitias, facere conciones, vel exhortationes in ijſdem locis, reducere

eos, qui ſunt in malo ſtatu, iuuare confraternitates, vbi ſunt, iuxta noſtrum Inſtitutum, & vbi non ſunt, introducere, adire Scholas externorum, & in eis, conſentientibus ludiMagiſtris, aliquas exhortationes habere, iuuentutem ad confeſſionem allicere, quamuis melius ſit curare, vt ipſi Magiſtri per ſe hoc facerẽt; viſitare infirmos ad eos conſolandos, & ſpiritualiter iuuandos, qua ratione iuuantur etiam propinqui, qui adſunt, & fiunt amici, & facilè adduci poſſunt ad frequentanda Sacramenta. Pro hoc etiam conferet, cum proximi veniunt ad noſtrum Templum, libenter eos admittere, & audire in confeſſione, etiam ſi cum aliquo noſtro incommodo, & cùm occurrunt nobis in vijs, inuitare eos qualibet occaſione, vel leuis amicitiæ, tum etiam parentes diſcipulorum noſtrorum conciliare Societati. Iuuabit etiam facere interdum conferentias de modo iuuandi proximos, verbi gratia, infirmos, vel qui modus tenendus ſit in pacificandis diſcordibus; aut in cõfeſſione quid remedij dari poſſit huic, vel illi peccato. Præterea poſſunt fieri miſſiones ad loca vicina per duos, aut tres dies hebdomadæ, ita vt redeant, & adſint die Dominico. Iuuabit etiam, quod fit erga proximos, non facere caſu, ſed ſcienter, & cum conſideratione, animo repetẽdo quo-

modo auditæ ſint confeſſiones in particulari huius, vel illius, quomodo remedium poſitum ſit huic, vel illi, qui indigebat; item, quo affectu, quo zelo, qua patientia. Denique curandum eſſet, vt in omnibus locis, vbi reſidet Societas, hoc intelligeretur, Societatis profeſſionem hanc eſſe, vt præſtò ſemper ſit ad proximos; neque illi gratius quicquam eſſe poſſe, quàm ad hoc adhiberi omni hora, in omnibus rebus cõſentaneis noſtro Inſtituto. Hoc enim faceret; vt homines ad nos libenter concurrerent.

4 Sunt etiam quædam obſeruanda à Superioribus. & primò, vt ipſi quoque, & quidem omnium maximè, ferueant zelo animarum, & eum præ ſe ferant, & ſæpe animent ſuos, atque ipſis factis oſtendant id ſibi cordi eſſe, fouendo, & promouẽdo profectus proximi, & præbendo auxiliũ, quod poſſunt; & inter alia facilè dando ſocium, quando petitur. Præterea ipſi quoque pro parte ſua faciant quod poſſunt, eundo interdum ad hoſpitalia, & ad moribundos: at ſi non eunt ſæpiùs, conſtet non ire propter occupationes ſui officij. Præterea non faciant ipſi quoque omnia per ſe, & præſertim nobiliores actiones, & diuidant eas cum ſuis. At cùm aliquis ſe excuſat, quòd non poſſit, vel non habeat talentum, non

fa-

facilè admittant, ſed animent, quia Deus concurrit, & adiuuat. Tollant alias occupationes minùs vtiles, & quæ tempus præripiunt, animóſque ab vtilioribus, neceſſarijs, inſtitutóque magis proprijs auocant, cuiuſmodi ſunt excurſiones, viſitationes, confabulationes cum externis, vel etiam cum Noſtris. Curent vt in omnibus Collegiis ſit vnus ſaltem doctus; quia ille exercebit reliquos: & faciat, vt in Collegijs ſemper vigeant aliquæ bonæ exercitationes. Denique Superiores ipſi curent, non ſolùm vt cum ſuis conſultent de modo fugiendi otij, & quænam bonæ, & aptæ exercitationes introduci poſſint, ſed etiam inuigilent, vt in his Noſtri occupentur. Ipſi enim, cum meliùs norint ſtatum, & conditionem illius Ciuitatis, & loci, in quo ſunt, faciliùs poterunt inuenire in quibus poſſint occupari.

CASVS RESERVATI IN SOCIETATE

iuxta Decretum S. D. N. Clementis VIII. de caſuum reſeruatione pro Regularibus.

CVM INSTRVCTIONE PRO SVPE-rioribus, & Confeſſarijs Societatis.

EX DEPVTATIONE quæ de ea re habita eſt in V. Congregatione generali.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali recognita.

SANTISSIMVS D.N. qui iam pridem accuratè perpendit, & re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitētes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodū pru-

denter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores,qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; ideo vt huic malo S. Sanctitas opportunè proſpiceret,decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet,exceptis ijs,quę ſequuntur,aut omnibus,aut eorum aliquot, prout Subditorum vtilitati expedire prudēter in Domino iudicauerit.

1 Veneficia, Incantationes, Sortilegia. 2.Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo,ſiue retento, quando eò peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeu Cōuētus egreſſio fiat. 3.Nocturna,ac furtiua è Monaſterio,ſeu Conuentu egreſſio,etiam nō animo apoſtatandi facta. 4.Proprietas contra votum paupertatis,quæ ſit peccatum mortale. 5. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeu legitimo. 6. Procuratio,auxiliū, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum,etiam effectu non ſequuto. 7. Falſificatio manus,aut ſigilli officialium Monaſterij, aut Conuentus. 8. Furtū de rebus Monaſterij,ſeu Conuentus, in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale. 9. Lapſus carnis voluntarius, opere conſūmatus. 10. Occiſio, aut vulneratio, ſeu

grauis percuſſio cuiuſque perſonæ. 11. Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut apertio litterarum à Superioribus ad inferiores, vel ab inferioribus ad Superiores.

1 Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm generalis Capituli in toto ordine, aut Prouincialis in Prouincia matura diſcuſſione, & conſenſu.

2 Non liceat Superioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſponte, aut proprio motu id ab eis petierint.

3 Superiores in ſingulis Domibus deputẽt duos, tres, aut quatuor Confeſſarios pro Subditorũ numero maiori, vel minori, iſq; ſint docti, prudentes, & charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

4 Tam Superiores pro tempore exiſtẽtes, quàm Confeſſarij, qui poſtea ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione ha-

buerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamē Superioribus, determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, ét non reſeruatis, à Confeſſarijs imponendas, quæ Subditos ab huiuſmodi perpetrādis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcunque Regularium Superiores, quicunque illi ſint, obſeruari mandauit, non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis, Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut regulis in Generalibus, aut Prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & conſtitutionibus, etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quibuſcunque (quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit) cæteríſque in contrarium facientibus quibuſcunque.

Datum Romæ apud *S. Petrum* die *16.* Maij. 1594.

Andreas Sorbolongus Secret.

S.D.

S.D.N. Clemens VIII. cum noſtra Societate diſpenſauit, & viuæ vocis oraculo conceſſit.

PRIMO. Vt cùm prohibentur Superiores audire Subditorum confeſſiones, ſupra §. 2. non intelligantur Superiores, qui ſunt Magiſtri Nouitiorum.

Secundò. Ne in ſingulis Domibus, præter Cōfeſſarium ordinarium, teneantur deputare duos, vel plures Confeſſarios, qui à Reſeruatis abſoluant, vt dicitur ſupra §. 3.

Tertiò. Ne iudicium à reſeruatis abſoluendi Confeſſarijs abſolutè relinquatur, ut in eodem §. dicitur, ſed liceat interdum, (quod omnino neceſſarium eſt) Superiori, pro ratione ſui officij, huiuſmodi facultatem denegare in ijs caſibus, in quibus conſtat, iuxta ea, quæ Doctores dicunt, & diſcreta charitas docet, licentiam huiuſmodi eſſe denegandam, vt pleniùs in inſtructione explicabitur.

Decret. 67. & 73.

Caſus, quorum abſolutio reſeruata eſt Superioribus Societatis, auctoritate quintæ Congregationis generalis editi, & obſeruandi, præter eos, qui ſupra ſcripto decreto S. D. N. Clementis VIII. omnibus Regularibus reſeruantur, iuxta §. 1. dicti Decreti.

1 PEriurium, & falſum teſtimonium in Iudicio, vel extra. 2. Furtum, & vſurpatio alicuius rei contra Votum paupertatis, in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. 3. Lapſus carnis voluntarius, & quidquid eſt cōtra Votum caſtitatis, quod in actum externum prodeat. 4. Inobedientia expreſſa, qua quis aſſerit ſe nolle parere. 5. Seditio in Superiorem, & diuiſio à capite in graue nocumentum Societatis. 6. Detractio famæ, bonæque exiſtimationis aliorum, & diſcordiarum ſeminatio inter fratres. 7. Impedimentum excludens è Societate reticuiſſe in examine, vel in eo mentitum eſſe, vnde graue aliquod incommodum oriri poſſit. 8. Acceptio, ſeu miſſio literarum abſque licentia expreſſa, quæ ſcilicet acceptio, vel miſſio, contineat rationem peccati mortalis. 9. Tranſgreſſio Votorum ſimplicium, quæ Profeſſi emittūt

poſt

poſt profeſſionem. 10. Cenſuræ Societatis noſtræ, ſeu peccata, quæ in noſtris Conſtitutionibus, Bullis, vel Decretis annexam habent excommunicationem.

Hæc omnia cùm manifeſtè erunt mortalia, & in actum exteriorem prodierint, reſeruantur Superiori Domus, vel Collegij, & ab alio, niſi de expreſſa licentia illius, abſolui non poſſunt.

INSTRVCTIO PRO SVPERIORIBUS, & Confeſſarijs Societatis circa caſus reſeruatos.

1 QVANDO Confeſſarius, tacito nomine pœnitentis, à Superiore petit facultatem abſoluendi à caſu reſeruato, nullo modo Superior difficilis eſſe debet, ſed facilis potiùs, & promptus in ea concedenda: immo eum perſuadere ſibi conuenit, poſſe ſe hac in re grauiter offendere, ſi imprudenter, & ſine iuſta, grauíque cauſa eam negat.

2 Quia tamen & Doctores cenſent, Superiorem interdum debere, pro ratione ſui officij, huiuſmodi facultatem negare, attendat is diligenter, vt id raró faciat, & in ijs tantùm caſibus, in quibus docebit diſcreta charitas, iuxta ea, quæ ijdem Docto-

res tradunt, licentiam huiuſmodi eſſe denegandam. Vt, verbi gratia, cùm probabiliter timeri poterit ſcandalum; aut recidiuum pœnitentis, aut alterius. In huiuſmodi enim, quæ inducunt neceſſitatem vitandi ſcandalum, vel damnum Collegij, aut alterius ruinam, manifeſtum eſt, pęnitentem teneri per ſe, vel per Confeſſarium rem ipſam Superiori manifeſtare, tanquàm illi, qui remedium neceſſarium adhibere poteſt, ſaluo tamen ſigillo, vt oportet.

3 Caueat verò Superior, ne cum ab eo petitur facultas, curioſè inquirat, aut aliud quid faciat, vnde conijcere poſſit quis ille ſit, pro quo petitur, & ne circunſtantias alias exquirat, quam quæ ad rem pertinent. Caueat etiam Confeſſarius, ne quid elabatur, ex quo pœnitens cognoſci poſſit: qui ſi timet, ne ex notitia alicuius rei poſſit Superior probabiliter ſuſpicari, quis ille ſit, ſciat ſe omnino eam reticere debere, & omnem cautelam adhibere in caſu proponendo, ne vlla ratione Superior poſſit probabiliter agnoſcere auctorem. in quo ſi viderit, proponendo caſum in ſpecie, occaſionem ſuſpicionis Superiori dari, ſatis erit, ſi in genere dicat aliquem in caſum reſeruatum incidiſſe, qui nec dãnum Societati, nec alteri, nec ipſi pœnitenti afferre poſſit. Vterque denique tam Supe-

rior

rior,quàm Confeſſarius memores ſint obligationis ſigilli,& ita ſe gerant,vt eius puritati, & integritati per omnia conſulant.

4 Quòd ſi poſt relationem factam à Confeſſario de caſu,& circunſtantijs,quæ ſaluo ſigillo indicari poſſint,iudicat Superior facultatem non eſſe concedendam, & hoc nõ obſtante Cõfeſſarius vrget, huiuſmodi Superioris ſeueritatem in maius detrimentum ſpirituale, ruinam, & laqueum pœnitentis cadere, quòd videat illum obfirmato eſſe animo, & nullo modo velle Superiorem adire, (in cuius rei iudicio Confeſſarij conſcientia oneratur) tentanda erunt media aliqua, de quibus pro re nata Superior, & Confeſſarius inter ſe conferent, ac tandem, ſi nullum aliud reperiatur, Superior facultatem negare non debet.

5 Porrò cùm Subditus, non per Confeſſarium ordinarium, ſed per alium Sacerdotem facultatem petit, nõ facilè acquieſcere debet Superior, niſi Sacerdos ille talis ſit,cui meritò committi poſſit: è conuerſo contingere poterit in aliquo caſu, vt ſi nolit Subditus Superiorem adire, expediat à Superiore deſignari aliquem ex ſenioribus doctum, prudentem, ſpiritu, & charitate plenum,qui meliùs, aut æquè bene ipſi mederi poſſit, ac Confeſſarius ordinarius: id

enim

enim non erit abs re aliquando facere.

6 Cæterùm hæc de ijs intelligenda ſunt, qui in Societatis Domibus, vel Collegijs reſident. nam de iter agentibus, quando ad aliquem Societatis locum diuertunt, aliter iudicandum eſt; quos nempe poteſt à reſeruatis ordinarius loci illius Confeſſor abſoluere, aut ſi is haberi non poſſit, quilibet alius Societatis Sacerdos approbatus; aut ſi is quoque deſit, etiam externus. In omnibus tamen his caſibus cum onere, & obligatione, vt ſe ſiſtant poſtmodum Superiori ſuo, ad quem ituri, vel redituri ſunt, eíque, aut alteri de eius licentia, confiteantur. Si verò accidat, vt aliquis tanquam hoſpes ſit in aliquo Collegio, diu tamen ibi moraturus, puta ſpatio vnius, aut alterius circiter menſis; ſi is eo tempore in caſum aliquem reſeruatum incideret, poterit, ac debebit abſolui à Superiore illius loci, in quo eſt, vel de eius licentia, tanquam ſi proprius eſſet eius Subditus, ſine obligatione ſiſtendi ſe Superiori eius loci, ad quem propriè pertinet. Idem autem, quoad obligationem ſe ſiſtendi, ſeruãdum eſt Confeſſarijs Rectorum, & aliorum Superiorum localium, quando ij (quod Deus auertat) in aliquem caſum reſeruatum inciderent, & non eſſet præſens Prouincialis, cui talia reſeruantur. Idem quoque

ipſorum Prouincialium Confeſſarijs, cùm præſens non eſſet is,qui ad eum finem à Generali eſſet deſtinatus.

7 Ad extremum, vt omnes eximatur ſcrupuli, & maiori cum fiducia, ac libertate procedatur, cùm Confeſſarius bona fide dubitat an mortale ſit, quod proponitur, ab eo, etiam ſi ex genere ſuo reſeruatum ſit, poteſt abſoluere, licet huiuſmodi dubitatio ex ignorantia procedat: ſed neque poſtea ſi animaduerterit manifeſtè fuiſſe mortale, repetenda erit confeſſio; bona ſiquidem, & vera fuit abſolutio.

Et hæc quidem de caſibus reſeruatis. Cæterùm, quia propter multas, & maximas vtilitates, non modò in caſibus reſeruatis, ſed etiam in alijs, quæ nec reſeruata ſunt, & interdum nec etiam mortalia, ut ſunt peccandi pericula, diuturnæ tentationes, & huiuſmodi, valde expedit, & pœnitenti mirum in modum vtile eſt, ſi ſyncerè cor ſuum Superiori aperiat, non prætermittat Confeſſarius in huiuſmodi caſibus, prudēter eas vtilitates pœnitenti ſuggerendo, illum hortari, vt Superiorem adeat. Quod ſi ſuauiter obtinere nequeat, non erit tandem pœnitens nimis vrgendus, niſi alioqui caſus eſſet ex ijs, in quibus, vt dictum eſt, teneretur pœnitens rem manifeſtare, & alioqui non eſſet capax abſolutionis.

IN-

INSTRVCTIO

DE NOTITIA HABITA PER CONFESSIONEM

Ne Noſtri, vel Superiores, vel alij, ea vtantur, etiamſi vſus alioqui licitus foret.

A R.P.N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali tradita anno 1590.

Citâtur à Dom. Soto lib. de ratione ſecreti m. 3. q. 4. & à Nauar. in c. Sacerd. de Pœnit. d. 3. num. 144. & ſeqq.

TAMETSI non deſunt Doctores, qui ſentiant saluo, Sacramentalis Confeſſionis ſigillo, iuſtis de cauſis licere nonnunquam Confeſſario (cùm id fieri poteſt ſine vlla reuelatæ Confeſſionis ſuſpicione) vti extra Confeſſionem notitia per Confeſſionem habita: tamen quoniam hæc doctrina, & eam exigit in tanta re circumſpectionem, quam ſeruare perdifficilè ſit, & interim poſſet aliquando retardare ſubditorum

torum libertatem, quam huius fori ſanctitas, & noſtræ Societatis inſtitutum requirunt in ſeipſis, rebúſque ſuis Confeſſario aperiendis. Idcirco viſum nobis eſt in Domino ſtatuere, ſicut & ſeuerè ſtatuimus, pro reuerentia, qua ſemper Societas noſtra coluit huius Sacramenti inuiolabile ſigillum, & libertatem, vt omnes Superiores diligenter caueant, ne, vel ipſi, vel Noſtrorum aliquis ſupradíctam doctrinā vſquam introducant, nec illam publicè, aut priuatim doceant, nec ea vtantur vllo modo (niſi fortè de pœnitentis licentia) ſed ita prorſus in omnibus caſibus Noſtri ſe gerant Confeſſarij, ac ſi in Confeſſione nihil penitus audiuiſſent, ſibíq; perſuadeant, vt humanarum rerum regimen ab hoc Sacramento longiſſimè diſtat, ita debere nullatenus ab eo pendere.

rorum [illegible]
tes [illegible]
rum in ſcriptis, [illegible] Confeſſarius
aperiendis. [illegible]
mino [illegible]
pro retinentia [illegible]
ſtra [illegible]
giſtum, & [illegible]
res [illegible] vel ipſi, vel
Noſtrorum aliqua [illegible]
vlquam [illegible]
aut [illegible]
modo ([illegible]
tia) [illegible]
Noſtri [illegible]
feſſione nihil [illegible]
perſuadeant [illegible]
men [illegible]
ita [illegible]

INSTRVCTIO PRO NOVITIIS SOCIETATIS.

Ex Deputatione quæ de illis habita eſt in V. Congreg. generali.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali iuxta eiuſdem Congreg. decretum 98. recognita.

1 QVONIAM prima boni ſtatus Societatis origo in admittendis ijs conſiſtit, qui noſtro Inſtituto congruunt; ideo Superiores, ad quos admittendi munus ſpectat, in admittendo non ſint nimij, ſed de-

lectum perſonarum habeant: nec Noſtrorum, vel aliorum importunitate moueri ſe ſinant; nec bona externa, vel noſtrorum affinitatem, ſed potiùs ad noſtrum Inſtitutum aptitudinem in admittendis ſequantur.

2 Poſtquàm verò in Societatem admiſſi fuerint, curent Prouinciales, vt patronos non habeant, qui eos, licet ineptos, in Societate retineri curent: ac porrò in dimiſſionis negotio Magiſtri Nouitiorum iudicium magnifaciant, nec ſe in dimittendo difficiles exhibeant, cùm id Nouitiorũ Magiſter, cauſis adhibitis, proponet. neque enim neceſſe eſt de cuiúſque Nouitij dimiſſione inire conſultationem; neque expectandæ ſunt graues culpæ, ob quas Nouitius dimittatur.

3 Commendent etiam Prouinciales Nouitiorum Magiſtris, vt exercitia ſpiritualia, iuxta eorum Regulas 23. 24. & 28. ab ijs, qui Societatem ingrediuntur fiant; & intelligant moderationem illam, quam Regula interdum concedit, non debere eſſe ordinariam, neque crebrò vſurpandam; ſed ſi quando hoc experimentum ob iuſtas rationes diſtulerint, non diù differant, cũ hæc exercitia primum, & præcipuum locum inter experimenta ſibi vendicent. Reliqua verò experimenta præſertim Do-

ctrinæ Chriſtianæ, hoſpitalium ; & peregrinationis exactè fieri curēt, vt in eorum Regulis præcipitur.

4 In admittendis verò temporalibus Coadiutoribus, circa eorum qualitates, & numerum, ſeruent diligenter Prouinciales, quæ præſcribuntur in Conſtitutionibus p. 1. §. 2. & 3. Animaduertant præterea, magnam cautionem adhibendam eſſe in ijs ad hunc gradum admittendis, qui aliquem in literis progreſſum fecerint, uel qui milites fuerint, vel qui ſpeciem nobilitatis, vel Conſanguineos nobiles habeant, vel Dominis ſæcularibus in delicatis miniſterijs inſeruierint. Præterea non eſſe admittendos homines planè rudes, & diſciplinæ incapaces; cùm ad miniſteria Societatis meliùs obeunda, & ad res ſpirituales percipiendas bonæ capacitatis eos eſſe oporteat; cuiuſmodi eſſe ſolent qui legere, & ſcribere norunt, vel artificium aliquod habent. Poſtquam autem admiſſi fuerint, inculcent ſæpiùs, & diſertè, (quod & antea in eorum admiſſione factum ſupponitur) eorum vocationem eſſe, ſubleuare ſuis corporalibus laboribus eos, qui in Vinea Domini in alijs functionibus occupati laborant. Circa eos verò, præſertim dū in Nouitiatu ſunt, diligens opera Magiſtri exercenda eſt, vt inſtituantur in externa,

& religioſa politia, in modeſtia, & modo decenti agendi, præſertim cum externis, & ſimilibus.

5 Vt Scholaſtici è Nouitiatu educendi nõ ſunt, niſi bienniũ abſoluerint, ita nulla ratione Coadiutores tẽporales è Nouitiatu extrahendi ſunt, niſi per annum integrum in eo fuerint, & bene ſatisfecerint. In Collegijs verò, donec biennium abſoluerint, aliquem quaſi Magiſtrum in exercitationibus Spiritualibus habeant; & cùm ad vota ſimplicia ſunt admittẽdi, ſaltem per menſem ad Nouitiatum reuocentur, ſi commodè fieri poterit, & non obſtet loci diſtantia, alioqui in eodem loco vbi ſunt, per idem tempus ſe colligant, & ad vota præparent. Nullo autem modo permittant Prouinciales, vt ante finitum biennium in publicis Aeditui, Ianitoris, & ſimilibus officijs, in quibus cum externis agitur, exponantur.

6 Curent etiam, vt eorum bona, qui in Societatem ingrediuntur, integra, vt ipſi attulerunt, ad finem biennij ſeruentur ſi ſeruari tamen poſſunt: ne illis diuenditis, aut conſumptis, eorum dimiſſio, ſi neceſſaria fuerit, difficilior reddatur. Neque toto hoc tempore quicquam exigatur in vſum Collegij, vel Domus Societatis ab eorum tutoribus, aut

par-

parentibus, quandiu non ſunt Scholaſtici approbati; vt cum maiori libertate in Domino poſſint iuuari, & corrigi, cùm oportuerit.

7 Cùm verò è Nouitiatu Scholaſtici educuntur, ut ad ſtudia mittantur, præmonendi ſunt à Nouitiorum Magiſtro, non mitti eos ad laxiorem vitam; ſed ut per ſtudia fiant aptiora inſtrumenta ad Dei gloriam, & ſalutem proximorum procurandam; ac proinde ita debere ſtudijs inuigilare, vt ſpiritus minimè refrigeſcat.

INSTRVCTIO PRO SCHOLASTICIS SOCIETATIS

Ex Deputatione, quæ de illis in ſpiritu promouendis habita eſt in V. Congregatione generali.

A R. P. N. Claudio Aquauiua iuxta eiuſdem Congregationis decretum 98. recognita.

PRimò. Bona Scholaſticorũ Societatis educatio magni mométi ſéper viſa eſt; cũ ex ijs poſtea tũ profeſſi, tum etiam operarij proficiſcantur. Deſignandi ſunt igitur illis non ſolùm ij Superiores,

riores, qui eos in via Domini, & religioſa perfectione probè inſtruant; ſed boni etiã Confeſſarij,& Præfecti rerum ſpiritualium, qui ſuo munere bene, & exactè fungantur. quin etiam eos Præceptores vt habeant curandum eſt, qui non ſolum doctrinæ ſtudijs eos excolant; ſed bono etiam exemplo ad virtutem incitent.

Secundò. Vigilent itaque Superiores ne aſſueſcant Scholaſtici nimis colloqui cum externis, aut amicis, & cũ illis familiaritates habere, apud eos prandere, literas, vel munera dare, & accipere, niſi neceſſitas, aut recta ratio aliud ſuadeat. conſtat enim his omnibus, & ſimilibus ſpiritum in Noſtris grauiter lædi, & religioſæ perfectionis feruorem intepeſcere.

Tertiò. Multo minùs permittendum eſt, vt Scholaſtici Patres antiquiores nimis familiares, ac veluti patronos apud Superiores habeãt. & Seniores ipſi moneãtur, vt ab huiuſmodi patrocinijs, tam Scholaſticorũ, quàm aliorum è Noſtris quorumcunque ſibi temperent; iuxta ea, quæ de uitandis huiuſmodi interceſſionibus præſcripta ſunt.

Quartò. Proderit autem ad Scholaſticorum ſpiritualem profectum, veterem mortificationum conſuetudinem tempore vacationum excitare, propoſitis in hunc fi-

nem

nem in tabella mortificationum capitibus. quin etiam expedire omnino videtur, vt qui in ſpiritu nimis relaxati videntur, quo in eis ſpiritualis feruor excitetur, ad has, & exercitia etiam ſpiritualia, ſuauiter, omnino tamen inducantur. immo verò hi, quando opus eſſe iudicabitur, à ſtudijs ad tempus, vel etiam ſimpliciter amouendi ſunt, vt meliùs in ſpiritu proficiant, & in virtutibus ſolidentur.

Quintò. Nec minùs operæ ponendum eſt à Superioribus, vt Scholaſtici Noſtri eâ indifferentiam aſſequantur, iuxta regulam 31. ~~ex communibus~~, vt ſcilicet à Superioribus ſe regi ſinant, nec ſint ſolliciti, quid peractis ſtudijs, & tertio probationis anno, ſint facturi: ſolet enim plerumque euenire, vt ſi aliter contingat, quàm animo conceperunt, non ſine magna moleſtia, & ſpiritus iactura, perturbentur.

RATIO
EXAMINANDI
SCHOLARES,
SOCIETATIS.

AD DISPICIENDVM quænam pro cuiuſque talentis ſtudia quibus conueniant.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali tradita menſe Iunio anno 1589.

CVM quæſitum eſſet à nonnullis, quomodo ſtatuendum ſit de ijs, qui ad Scholaſtica Theologiæ, vel Philoſophiæ ſtudia cum delectu applicandi ſunt, iuxta ea, quæ in Cõſtitutionibus præſcribũtur; re in Do

mino conſiderata, & diſcuſſa, hæc viſa ſunt obſeruari debere. In primis, vt ſeruet Prouincialis regulas 49. & 56. ſui officij, habeátque præcipuam rationem virtutis; & curet, vt noſtri Scholares, abſoluta ſaltem Logica, etiam ſi prius in illius progreſſu examinati, examinentur per deſignatos examinatores, Magiſtros ſcilicet Philoſophiæ, & Theologiæ, ac Conſultores: qui autem peracto examine non viderentur progreſſum in literis vltra mediocritatem facturi, deputentur ad Caſuum ſtudia. vt hæc ipſa deputatio, cum examine, & examinatorum iudicio ſcripta conſtet in libro aliquo ad id deſignato: ſeruentq; rē omnino ſecretam, qui examini intererunt. Si qui autem ex deſignatis ad Philoſophiam, vel Metaphyſicam, aut etiam Theologiam audiendam, in ipſo ſtudiorum decurſu videantur mediocritatem eandem non exceſſuri, debebunt ſimiliter Caſuum ſtudijs deputari. An autem hoc fieri debeat præuio examine, necne, id arbitrio Prouincialis relinquitur. Aduertere tamen debebit, quòd ſi horum quiſpiam bonum haberet talentum concionandi, vel ea eſſet prudentia, & maturitate ornatus, vt ſperaretur aliquando bene gubernaturus; tum quo maiori, & ſecuritate, & auctoritate poſſit Societas illius opera vti, neceſ-

ſe erit, vt & Philoſophiæ, & duorum annorum Theologiæ ſtudia abſoluat: dummodo huiuſmodi tali ſint virtute præditi, de quibus non dubitetur, ne poſtea in tentationem incidant, dum viderint Theologiæ ſtudium ſibi præcidi. Immo erit huiuſmodi tentatio, antequam eis illa ſtudia concedantur, præuenienda, eos præmonendo, quòd hæc ſtudia ad eam menſuram ſint continuaturi, quæ ad hæc munera exercenda ſufficere poſſint.

Petentibus deinde nonnullis Prouincialibus, declarari, quomodo intelligenda eſſet mediocritas, de qua ſuperius mentio facta eſt, reſponſum eſt in eum, qui ſequitur, modum, menſe Auguſto 1591.

Mediocritas porrò, de qua dictum eſt, ita videtur accipienda, vt accipi vulgò ſolet, cùm aliquis mediocri ingenio eſſe dicitur: nimirum, vt ea capiat, & comprehendat, quæ audit, quibúſque ſtuduit, ac de ijs etiam rationem poſcenti reddere mediocriter poſſit; quamuis eum doctriuæ modum in Philoſophia, & Theologia non attingat, quem Conſtitutio. 5. par. cap. 2. §. 2. deſignat his verbis, *ſatis in ea profeciſſe*; nec poſſit aſſertiones, quarum ibi fit mentio, defendere ea eruditione, & facultate, qua defenderet is, cui ingenij ſatis eſſet ad Philoſophiam, vel

Theologiam perdocendam. Verùm quoniam in huiuſmodi examine, & iudicio ingeniorum ſolent haud raro diſcrepantes eſſe ſententiæ, penes Prouincialem erit, rè bene perpenſa, auditíſque ſuffragijs id decernere, quod in Domino iudicauerit expedire, ad maiorem Dei gloriam, & commune Societatis bonum. Nec ſanè poſſumus hanc ad rem plus lucis adferre in vniuerſum; ſed poterunt Prouinciales ex his, quæ in genere dicta ſunt, de ſingulis, quæ occurrent, decidere pro ſua prudentia. Quod ſi fortè ijs, qui concionandi talentum habent, non ſufficiat biennium ad illas Theologiæ materias in Scholis audiendas; quæ neceſſariæ videntur, vt tutò, & ſine errore ſuum munus exequantur; quales ſunt, quæ in ſumma D. Thomæ prima part. docentur ante diſputationem de Angelis, & in tertia de Incarnatione, & Sacramentis, in prima ſecundæ de Gratia, poterit tunc illis tertius annus Theologici ſtudij ad eam rem concedi, vel certè iuuandi erunt priuatis domeſticæ alicuius Academiæ lectionibus, quibus, vel poſt, vel intra biennium ipſum ea ſuppleant, quæ in Scholis non audirent; omittendo etiam publicas aliarum rerum lectiones, quæ per id tempus minus ipſis vtiles haberentur. Curandum tamen

omni-

omnino Prouincialibus, ne hac ſtudiorum indulgentia, & priuilegio vtantur; niſi erga humiles; & verè pios, ac mortificatos; hóſque etiam ipſos ſeriò præmoneant, vt declinent tentationem, quæ obrepere poſſet integrum ſtudiorum curſum; plenúmque ad ea tempus quoquomodo expetendi; quamuis hoc deſiderium videatur non eò ſpectare, vt ad profeſſionem promoueantur: neque enim ſtatim initiò ſe prodit inimicus: Si qui tamen in ijs eſſent, vt ingenio non omnino ſpectabiles, ita regendi, vel concionandi talento adeò ſingulari, vt hiſce; alijsvè donis compenſaturi videantur exactam illam Theologiæ ſcientiam, quam Conſtitutiones requirunt; atque ita è re futurum Societati iudicetur, ſi inter Profeſſos ſuo tempore cooptentur; his ſanè quartus etiam Theologiæ annus concedendus erit; vt minori poſtea diſpenſatione admitti poſſint ad profeſſionem.

Si qui fortè Scholares, dum abſoluta Logica examinantur, dubium redderent examinatorum iudicium; ijs poſſent adhuc ſtudia permitti, donec in decurſu, vel fine ſecundi anni, ſubeant iterum examen.

Hæc ordinatio ſeruetur, donec aliud

ſta-

ſtatuatur , vel in ordine ſtudiorum inſeratur . nam regula 39. Prouincialis de ratione ſtudiorum citat hanc inſtructionem.

INSTRVCTIO DE PROMOVENDIS AD ORDINES SACROS.

Quænam requirantur, & ſpectari debeant in Noſtris, qui ad ſacros Ordines promouendi ſunt.

A R. P. N. Euerardo Mercuriano Præpoſito Generali tradita an. 1576.

1 VT ætate ſit, quam in ſingulis ſacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum.

2 Vt naturali iudicio, & prudentia valeat.

3 Vt linguam Latinam teneat, & be-

ne legere, ac pronunciare ſciat.

4 Vt in ſtudijs literarum, ſaltem in Caſibus conſcientiæ, diligenter verſatus ſit; ita ut cùm ad Sacerdotium promouetur, fructuosè confeſſiones audire poſſit.

5 Vt ijs moribus, ſpiritu, ac vita religioſa, & exemplari præſertim autem reſignatione, & humilitate ſit præditus, quæ ad tantum miniſterium obeundum ſint neceſſaria.

6 Vt conſueta Societatis vota emiſerit, & quinquenniũ ſaltem in Societate exegerit, priuſquam ad ſacros Ordines promoueatur.

7 Vt ad docendum Doctrinam Chriſtianam pueros, ac rudiores perſonas idoneus ſit, & in ratione Miſſæ dicendæ, & in cæremonijs bene inſtructus, iuxta Conſtitutiones.

Hæc omnia Prouincialis conſilio ſuorum Conſultorum adhibito perpendet. quæ ſi inuenerit, facultatem poterit ſuis concedere, vt pro-

moueantur

moueantur ad omnes ſacros ordines; & vbi promoti fuerint, certiorem faciat Generalem.

INSTRVCTIO PRO IIS QVI ACTVRI SVNT TERTIVM ANNVM Probationis.

QVI ad probationē tertij anni deſtinantur, diligenter animaduertant oportet hæc, quæ ſequuntur, ea magnifaciēdo, ſummíque momenti eſſe ducēdo ad finem ſuæ vocationis propoſitum conſequendū.

In primis hanc tertij anni probationē à beat. mem. P. N. Ignatio pluribus in locis Conſtitutionum, tanquam rem valde proficuā, & ad maiorem in ſpirituali uita profectum valde neceſſariam ſapienter inſtitutam, & ſedulò commendatam fuiſſe.

Secundò. Deinde Noſtros omnes, qui poſt exactum bienniū probationis in Scholaſticos approbatos admiſſi, ſtudia iam ſua

in Societate abſoluerunt , ad hanc tertij anni probationem teneri , antequam ad gradum vlteriorem, ſiue Profeſſorum , ſiue Coadiutorum Spiritualium admittantur : quod tempus etiam poterit nihilominus prorogari , cùm ſocietas, & Superior pleniùs ſibi ſatisfieri deſideraret.

Tertiò. Porrò finem huius probationis eſſe,in plena & abſoluta ſui ipſorum abnegatione ita ſe cum diuina gratia exercere, & cum eadem impensè virtutibus Religioſo dignis adipiſcendis incumbere, vt fiat homo in vita ſpirituali perfectus , & ad omne opus bonum inſtructus , atque hac ratione magis idoneum inſtrumentum Societatis ad animas Chriſto lucrifaciendas euadat. Cùm enim Societatis inſtitutum reuera homines omnino humiles, & prudentes in Chriſto, ac nedum in literis, ſed multo etiam magis in ſpirituali uitæ perfectione conſpicuos requirat ; illa verò cura aſſidua,ac diligẽtia, quæ per aliquot annos in excolendo intellectu per ſtudia (quę ſibi totum pene hominem vendicant) ponẽda eſt,non ita multum ſpatij prolixioribus meditationibus, & orationibus, aut etiam mortificationibus impendi ſinat,vnde(quę noſtra eſt infirmitas) facilè fieri poſſit, vt quamuis id ſedulò cauendum moneãt Cõſtitutiones, per illos tamen annos humili-

tatis, ac deuotionis feruor nonnihil intepuerit: hinc neceſſarium omnino iudicauit beatæ mem. P. Ignatius, vt abſolutis ſtudijs certum aliquod tempus tribueretur, in quo vnuſquiſque vires ſpirituales colligeret, atque in virtutum ſolidarum, & ſpiritualiũ rerum ſtudium in Schola affectus incũbendo, interioribus ſe præſidijs, ex quibus efficacia ad exteriora promanat, ad finem ſibi propoſitum communiret.

Quartò. Cæterùm ad hunc finem conſequendum duo hęc potiſsimùm neceſſaria eſſe. Primùm quidem, vt qui ad hãc probationem mittitur, non inflatus doctrinæ opinione, his præſidijs minimè ſe indigere exiſtimans, annum illum velut perſunctoriè tranſacturus accedat, ſed cum magna animi ſimplicitate, ac humilitate, ardentíque ſpiritualis profectus ſui deſiderio, abiecta etiam omni curioſa ſolicitudine; quid de ſe poſthac facturi ſint Superiores, tanquam ſi ſimplex ac feruens Nouitius tum primùm ad Societatis tyrociniũ admitteretur, vitam cum cæteris Nouitijs communẽ agere conſtituat, ordinemque Nouitiatus vniuerſum ſine vlla exceptione ſeruare. Denique proponat ſibi omnino abhorrere velle ab omnibus, quæ vitæ ſpiritualis profectũ poſſint impedire, totiſq; viribus ea cócupiſcere, ac ſine vlla excuſatione admittere,

quæ ad propoſitum finem conſequendũ adiutura Superioris iudicio videbuntur; cùm præſertim Conſtitutiones noſtræ requirãt, vt tertius hic annus in varijs probationib⁹ & ſpeciatim in ijs, quæ Nouitiorum ſunt; quamuis prius illis perfuncti eſſent, ad maiorem Dei gloriam exigatur. Alterum eſt, vt conſtanter in id incũbat, vt quæ animo ſtatuerit, ſtudiosè ac diligẽter exequatur; nihil perfectionis prætermittendo, quod diuina gratia conſequi poſſit, in abſoluta omnium Conſtitutionum obſeruatione, noſtríque inſtituti peculiari ratione adimplẽda: eiúſq; ſtudium impẽſiùs ſit, quærere in Domino maiorem vbíq; ſui abnegationẽ, & continuam in rebus omnibus mortificationem, promptiúſq; ea ſuſcipere, à quibus ſenſus magis abhorret. Demũ illud præſtare conẽtur, quod habetur in 5. p. Conſt. c. 2. §. 1. vt ſcilicet ſtudeãt huius vltimæ probationis tẽpore in Schola affectus diligẽtiùs ſe exercere, & in rebus ſpiritualibus, & corporalibus, quæ ad profectum in humilitate & abnegatione vniuerſi amoris ſenſualis, voluntatis, & iudicij proprij, & ad maiorẽ cognitionem, & amorem Dei conferũt, inſiſtere; vt cum in ſeipſis profecerint, meliùs ad profectum ſpiritus alios ad gloriã Dei, & Domini noſtri iuuent.

Quintò. Cum verò Conſtitutiones noſtræ

hanc

hanc vltimam probationem appellent, merito cuíq; illam intranti ſolicitudinem inijcere debet, vt ad quam initio perfectionem acquirendam vocatus eſt, ad eam iã in hac probatione amplectẽdam, & omni cõtentione conſectandam deſudet. Iuſtũ quidem eſt, vt quem à nobis fructum Societas noſtra è tot laboribus, & impendiis noſtra cauſa ſuſceptis, totq; ex adiumentis nobis à primis annis tum in purgando affectu, tũ in intellectu excolendo adhibitis exigit, & expectat; ad eum nunc tandem vberem, & copioſum illi reddendum, hoc vltimæ probationis anno, virili nos animo accingam', ne iure ſuo, ac meritò poſſit, aut nos ingratitudinis redarguere, aut etiam dubitare, quid tandem de eo ſtatuendum ſit, qui poſt tot annos, poſt tot exhibitas occaſiones, & auxilia, non is euadat, qualem inſtituti noſtri ratio, & forma requirunt. Quamobrem quiſq; ſeriò, ac conſtanter oblatam à Deo ſpiritualis profectus occaſionem arripiat, atq; omni induſtria, & alacritate ea ſeruare ſtudeat, quæ de probationibus, & ratione huius tertij anni peragẽdi præſcripta ſunt; eáq; ſaltem ſingulis menſibus legat; illud diligentiſſimè cauens, ne perfunctoriè, & quaſi ſuſpẽſo animo, ad finem potius huius tẽporis, quàm ad virtutum augmenta, ac ſpiritualia lucra aſpirare videatur.

Quæ

Quæ obſeruanda ſunt ijs qui agunt tertium annum Probationis.

PRIMO. in ſex Societatis experimentis, & aliis ſimilibus, iuxta Nouitiatus cõſuetudinem exercebuntur, ſumpto initio à ſpiritualibus exercitiis per integrũ mẽſẽ.

Secundò. Orationis tempus idem habebunt, quod alij Nouitij, tum matutinum, tũ pomeridianum; & illud prætereа, quod à cõmunibus occupationibus vacuum propria cuiúſque deuotio ſubminiſtrabit, re cũ Superiore communicata: cùm is potiſſimum huius anni finis ſit, vt intimam illã familiaritatẽ cũ Deo in ſpiritualibus deuotionis exercitiis acquirant, quæ 10.p.Conſ.Societatis operarijs adeo neceſſaria dicitur.

Tertiò. A ſtudijs omnino abſtinebunt. quare nec noui aliquid videre, nec præterita quidem recognoſcere debebunt. poterunt tamen, præter libellos ſpirituales vſitatos, legere aliquos ſimiles Patres, non eo fine vt conceptus, aut ſententias ad concionãdum decerpant, ſed ut deuotioni tãtùm, & ſpirituali vtilitati ſeruiant. Quocirca eorum lectionem maximè frequẽtabũt, qui de rebus ſpiritualibus accuratiùs ſcripſerunt; quales ſunt Sancti Auguſtinus, Baſilius, Bernardus, & alij, qui in catalogo

Ma-

Magiſtri Nouitiorum recenſentur; quibus addi poteſt aliquis Paraphraſtes in pſalm: qui ad deuotionē promouendā conducat.

Quartò. Intelligant omnes, ſibi non fore liberum colloqui cum Noſtris aliunde venientibus, aut aliis externis, abſq; facultate Magiſtri; neque expedire, vt cum omnibus, vel Nouitijs, vel Veteranis, aut etiā inter ſe indifferenter agant, aut cōuerſentur; ſed cum ijs tantum, quos Superior cuilibet aſſignabit, vt moleſtæ, ac importunæ diſtractiones, quę ex huiuſmodi congreſſionibus ingenerari ſolent, deuitentur.

Quintò. Cùm ſignū datur exeūdi, vel ad cōcionem, vel deambulatum, nullus ab acceſſu cum Nouitijs ad aulam eximatur, vt ibi eis comites aſſignentur.

Sextò. In miniſterio culinæ, & cæteris corporalibus exercitationibus, nihil minùs à Nouitijs præſtabunt, ſiue tempus ſpectes, quo iſta facienda ſunt,, ſiue occupationis menſuram, quam expleri oportebit. In his verò ſic ſe à Laico Magiſtri ſocio dirigi ſinent, ſicut ipſimet Nouitij.

Septimò. Legent ordine ſuo ad menſam, & ab exhortationibus, earumq; repetitionibus non eximentur, neq; ab ea exercitatione Doctrinæ Chriſtianæ, quæ in poſtrema parte regu. 76. Magiſtri Nouitiorū pręſcribitur, donec in illa praxi bene ſint inſtructi;

ſtructi; ita vt magnam promptitudinẽ ad eam edocendam ſibi comparent. Demũ in omnibus ita Nouitios æmulari ſtudeant, vt illos in cunctis exercitationibus, nõ æquare modò, ſed etiam ſua promptitudine, ac diligentia ſuperare contendant.

Octauò, Communem recreationẽ ſimul cum Nouitijs agant, non ſeorſum ab illis; vt dum inter Nouitios ea quę pios religioſos decet, loqui aſſueſcunt, deinceps etiam cũ extraneis, ea colloquia miſcere norint, quæ pietatem redoleant, & audientes ædificent.

Nonò. Quamuis eis negandum non ſit, vt aliqua hora extra eam, quæ communiter ad id conceditur, in horto aliquanto tempore deambulent, ſingulares tamẽ incedent, ſilentiúmque ſeruabunt, & importunis horis per domum non diſcurrent, ſed in ſuis cubiculis, locíſue deſignatis ſe continebunt.

RATIO PERAGENDI TERTIVM ANNVM PROBATIONIS

A R.P.N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali tradita ann. 1592.

Et in Deputatione, quæ de renouatione ſpiritus habita eſt in V. Congregatione recognita.

ETſi ex aliquot Cõſtitutionum locis, quæ de probatione tertij anni loquuntur, conſtare ferme poterat, quis in ea ordo, quæve formula tenẽda eſſet; tamẽ quia nonnulla ſubinde in hac materia ex varijs

Prouincijs magis particularia à nobis quæſita ſunt, vt in ea parte, & maior lux habeatur, & vniformitas ſeruetur, ea omnia, quæ ad hanc rem pertinere viſa ſunt, clariùs adnotanda putauimus.

IN primis igitur Prouinciales, & Superiores ad quos id ſpectabit, debebunt rem hanc magnopere cordi habere, vtpote quam non ſolum Conſtitutiones noſtræ, & recens Gregorij XIII. Bulla, ſed etiam ingens vtilitas, ac neceſſitas adeo commendant. Nam cum ferè accidat, quæ noſtra eſt fragilitas, vt literariæ ſine intermiſſione tot annorum, tamque intenſæ intellectus occupationes vigorem ſpiritus hebetent, affectum deprimant, minúſque hominem ſibi vacare permittant; timendum eſt, ne & ipſi ad perfectionem, quo decet feruore ac diligentia, non aſpiremus: & doctrina, cæterorúmque talentorum præſidia, quaſi vi ſua deſtituta, imbecilla reddantur, & inefficacia in proximorum animis curandis; nec eum fructum ferant, quem, & Chriſtus Dominus expetit, & tot annorum labores iure exigere videntur. Idcirco magna in id cura incumbent Superiores, vt hæc (quemadmodum eam Conſtitutiones vocant) affectus ſchola magno ſtudio ab omnibus ſuſcipiatur, & æquali diligentia, ac feruore deinceps

excolatur; illud ſolerter præcauentes, ne externa quadam mortificationis ſpecie contenti, ſolidarum virtutum lucra minùs curent, cum ſummo totius Societatis detrimento, & ſalutis animarum iactura. Quocirca illud ne ex animo deponant, hanc tertiam probationem, vt omnium vltimam, quæ à Conſtitutionibus præſcribuntur, tanti momenti eſſe, ut qui in ea ſuis Maioribus non ſatisfaciunt, ij perexiguam ſpem præbeant, fore vt aliquando in tales operarios euadant, quales Societatis inſtitutum requirit. Et ob eam cauſam uel prorogandæ erunt, atque augendæ probationes, vel certè deliberatio ſuſcipienda, vtrum expediat illos diutius retinere.

Secundò. Et vt maiore cū lumine in Domino procedatur, ac vberior fructus ex hac cultura colligatur, Prouincialis, aut Rector Collegij, vnumquemque probādorum, priuſquam probationem aggrediantur, ſeriò admonebit de ijs omnibus, quę ſtudiorum tempore in illis obſeruata fuerunt emendatione digna, quæque ab eis deſiderantur, vt illa cum prouentu corrigantur: tum peculiarem inſtructionem, pro eis paratam, illis exhibebit diligenter conſiderandam, quo paratiores ad eam probationem ſe recipiant. Non tamen

illis declarabit vlla ratione, quidnam, quo tempore, quóve loco, poſt exactum huius probationis tempus ſint facturi. Præterea inſtruet Magiſtrum Nouitiorũ de probandorum conditione, talentis, & qualitatibus alijs, vt meliùs, ac vtiliùs eos dirigere, ac iuuare poſſit.

Tertiò. Omnes poſt abſoluta in Societate, iuxta regulas Prouincialis, ſiue Theologica, ſiue Caſuum conſcientiæ ſtudia, non modò, qui ad profeſſionem aliquando edendam idonei iudicantur, ſed etiam qui ad Coadiutorum formatorum ſpiritualium vota erunt admittendi, hunc tertium probationis annum integrum (quod nihilominus tempus prorogari poterit, cùm Superiori viſum fuerit, propterea, quòd ſibi ſatisfieri pleniùs deſideret) antequam vllis miniſterijs tanquam operarij deputentur, ſubire debebunt. Neque cum vllo Prouinciales diſpenſabunt: differre tamen poterunt, ſi grauis aliqua neceſſitas cogat. ac tum ſi antea non potuerunt ſaltem de dilatione, & dilationis cauſa Generalem admoneant.

Quartò. Illud etiam curent, vt qui ſelecti ſunt ingenij, & iuxta Conſtitutiones, ac regulam 52. ſui officij, ad ſtudia repetẽda idonei, ijs biennij tempus, quod illis ad eam repetitionem faciendam conceditur,

ante

ante huiuſmodi probationem, ne impediatur. finis verò ſtudiorum, vt è Collegiis educãtur, ſingulis pro Superioris prudentia, & ingeniorum varietate, ac maiore in virtutibus progreſſu, iuxta Conſtitutiones ſtatui debebit: ſic tamen, vt in ijs, quibus biennium ad ſua ſtudia repetenda conceditur, non alius ſuorum ſtudiorum finis eſſe cenſeatur, quàm ipſemet biennalis repetitionis finis.

Quintò. Antequã autem ad hanc probationem mittantur, omnes communiter circa finem ſtudiorum ſuorum, iuxta Conſtitutiones, ad ſacros, etiam presbyteratus, ordines promoueri debebunt. Si qui tamen quia vel nondum maturi, vel minùs idonei reperti fuerint, ad probationem ordinibus ſacris nondùm ſuſceptis mittentur, ij tempore huiuſmodi probationis ordines ne ſuſcipiant; tametſi qui ad Diaconatum promoti iam fuerint, & ob temporis anguſtiam ad Sacerdotium promoueri non potuerunt, ijs ordinis Sacerdotalis ſuſceptio differri non debebit.

Sextò. Locus huius probationis Domus ipſa probationis Nouitiorum ordinariè eſſe debet, tametſi in aliquo caſu poſſint eſſe Domus profeſſæ, atque ipſa etiam Collegia, ſi ita Prouinciali viſum fuerit (dummodo omnes ſimul iuxta hanc in-

ſtructionem, & regulas Nouitiorum exerceantur) quod tamen perrarò fieri debet, & neceſſitate potiùs, quàm vlla alia cauſa, cùm extra probationis domiciliũ uix poſſit fructuoſa eſſe huiuſmodi probatio. Ex quo tamen ad alia vicina Societatis loca, probationum cauſa, ſicuti cum cæteris Nouitijs fit, ad breue tempus nonnunquam mitti poterunt, ut ibi ſimiliter, atque in Domo probationis, in humilibus officijs exerceantur; dummodo eorum ratio habeatur, vt bene occupati ſint, & non otientur.

Septimò. Quod ad rationem probationis attinet, Conſtitutiones noſtræ id omnino exigunt, vt hi exerceantur in varijs rebus ac probationibus tam ſpiritualibus, quàm corporalibus, quæ ad profectum in humilitate, & abnegationem vniuerſi amoris ſenſualis, voluntatis, & iudicij proprij conferunt: & ſpeciatim in ijs, quibus tempore Nouitiatus forſan perfuncti non eſſent; immo quamuis perfuncti fuerint, in nonnullis earum, prout perſonæ, vel temporis ratio ad maiorem Dei gloriam requirere videbitur. Iiſdem igitur omnino hi, quibus Nouitij exerceri ſolent, probationibus exercebuntur, hoc eſt, ſex Societatis experimentis, & alijs ſimilibus, iuxta Nouitiatus conſuetudinem,

dinem, ſumpto exordio à ſpiritualibus exercitijs in ipſo huius probationis initio per integrum menſem. Ad Rectoris autem prudentiam pertinebit, hæc omnia pro ratione virium, ac diſpoſitione perſonarum ſic temperare, vt nulli horum aut grauior exactoris ſeueritate, aut eiuſdem indulgentia remiſſior fiat diſciplina: & illud non ignorare, ad interiora, & cuiuſque ſpiritualem profectum, ac ſolidarum virtutum adeptionem, tanquam finē præcipuum, ea eſſe referenda.

Octauò. Orationis tempus idem habebunt, quod alij Nouitij, tum matutinum, tum pomeridianum; & illud præterea, quod à communibus occupationibus vacuum propria cuique deuotio ſubminiſtrabit, re cum Superiore communicata: cùm is potiſſimum huius anni finis ſit, vt intimam illam familiaritatem cum Deo in ſpiritualibus deuotionis exercitijs acquirant, quæ in decima part. Conſtitut. Societatis operarijs adeo neceſſaria eſſe dicitur. Vbi verò conſuetudo eſſet, vt, à prandio Nouitij ſimul omnes orarent, & hi quidem omnes ad eundem locum tum temporis conuenire debebunt: ſi cui tamen vtilius id eſſet ſeparatim, facilè concedi poſſet.

Nonò. A ſtudijs omnino abſtinebunt,

quare nec noui aliquid videre, nec præterita quidem recognoſcere debebunt.

Poterunt tamen præter libellos ſpirituales vſitatos, legere aliquos ſimiles Patres, non eo fine, vt conceptus, aut ſententias ad concionandum decerpant, ſed vt tantùm deuotioni, & ſpiritali vtilitati ſeruiant. Quocirca eorum lectionem maximè frequentabunt, qui de rebus ſpiritualibus accuratiùs ſcripſerunt, quales ſunt Sancti Auguſtinus, Baſilius, Bernardus, & alij, qui in catalogo Magiſtri Nouitiorum recenſentur: quibus addi poterit aliquis paraphraſtes in pſalmos, qui ad deuotionem promouendam conducat.

Decimò. Nullas habebunt ſiue de caſibus conſcientiæ, ſiue de praxi iuuandi proximum conferentias, ſicuti nec de Societatis Conſtitutionibus, aut regulis; quas tamen, ſicut Directoria aliqua circa praxim illam priuatim legere poterunt. Quare concedi illis regulariter debebunt Societatis Conſtitutiones, Regulæ communes, ac Sacerdotum, Miſſionum item, & Concionatorum; Bullæ præterea, quæ ad Societatis inſtitutum pertinent, Iulij Tertij, Gregorij Decimitertij, ac quæ contra Apoſtatas eſt, Pij Quinti, Gregorij item Decimiquarti.

Vndecimò. Concionibus habēdis operam

ram non dabunt; tametſi ad aliquam Miſſionem vnius, vel alterius menſis deſtinari poterunt, vt per villas, & pagos doctrinam Chriſtianam tradant, & alia eiuſmodi miniſteria obeant. Præterea qui Sacerdotes ſunt, & in confeſſionibus audiẽdis nondum erunt exercitati, debebunt in huiuſmodi miniſterio per menſem exerceri, vbi Prouinciali, vel Domus probationis Rectori videbitur; non tamen in Domo profeſſa, aut in Collegijs inter ordinarios Societatis operarios, quia poſt tam breue tempus illos remouere, perturbationem externis, ac forſan alienationes, & ſuſpiciones excitaret. Quæ tamen omnia ſi caueri poſſent, ibidem etiam exerceri in hoc miniſterio illi poterunt.

Duodecimò. Non docebunt in Scholis, neque ſuperioribus, neque inferioribus. etſi enim hoc ad quandam mortificationem facit, nimis tamen hominem occupat, nec adeò ſibi vacare ſinit; nec deſunt experimenta, quibus eo anno iuxta Conſtitutiones mortificentur; neque deerit tempus, quo in hoc genere Societati operam ſuam præſtent.

Decimotertiò. Intelligant omnes ſibi non fore liberum colloqui cum Noſtris aliunde venientibus, aut aliis externis

abſque

abſque facultate Magiſtri : neque expedire, vt cum omnibus, vel Nouitijs, vel veteranis, aut etiam inter ſe indifferenter agant, aut conuerſentur ; ſed cum ijs tantùm, quos Superior cuilibet aſſignabit, vt moleſtæ, ac importunæ diſtractiones, quæ ex huiuſmodi congreſſibus ingenerari ſolent, deuitentur. Quia tamen conuenit, maiorem his haberi, ac oſtendi confidentiam, quàm Nouitijs, qui nondum probati, & cogniti ſunt, non erit neceſſe, dum cum externis colloquentur, quempiam illis adeſſe, & ſimiliter in cæteris huiuſmodi.

Decimoquartò. Cùm ſignum datur exeundi, vel ad concionem, vel deambulatum, nullus ab acceſſu cum Nouitijs ad aulam eximatur, vt ibi eis comites aſſignentur. Et hi quidem bini mitti poterunt, vel inuicem, vel cum Nouitijs ſociati : qua tamen in re vtilitatis Nouitiorum ratio præcipuè habeatur. Extraordinarijs verò diebus deambulatum mitti nō debebunt, niſi alicuius peculiaris neceſſitas id poſtulauerit.

Decimoquintò. In miniſterio culinæ, & cæteris corporalibus exercitationibus nihil minùs à Nouitijs præſtabunt, ſiue tempus ſpectes, quo iſta facienda ſunt, ſiue occupationis menſuram, quam exple-

ri oportebit. tametſi cum particularibus, vbi iuſta minuendi laboris cauſa id popoſcerit, Rector iudicabit, atque etiam diſponet, quod magis expedierit. In his verò ſic ſe à laico Magiſtri ſocio dirigi ſinent, ſicut ipſimet Nouitij. qui tamen Laicus inſtruendus erit, ne ſe plus debito alijs in rebus ingerat.

Decimoſextò. Quamuis eis negandum non ſit, vt aliqua hora extra eam, quæ communiter ad id conceditur, in horto aliquanto tempore deambulent, ſingulares tamen incedent, ſilentiúmque ſeruabunt, & importunis horis per domũ non diſcurrent, ſed in ſuis cubiculis, lociſve deſignatis ſe continebunt,

Decimoſeptimò. Legent ordine ſuo ad menſam; & ab exhortationibus, earumque repetitionibus non eximantur, neque ab ea exercitatione doctrinæ Chriſtianæ, quæ in poſtrema parte, regul. 76. Magiſtri Nouitiorum præſcribitur; vt magis in eiuſmodi praxi exerceantur, & maiorem promptitudinem ad eam edocendam, quod miniſterium adeo ſeriò nobis commendatur, ſibi comparent, quoadvſque eam praxim bene teneant. Explicationi verò, quæ à Magiſtro per dimidiatam horam præcedentem habetur, tametſi vt interſint, non omnino generaliter obligandi

di ſunt; quia tamen à nonnullis Prouincijs id ipſum poſtulatur, & res alioqui ad piam exercitationem, & virtutem humilitatis excolendam pertinet, iudicio Prouincialium permittitur, vt illud hac in re ſtatuāt, quod in ſuis Prouincijs expedire conſultis Patribus prudentibus cenſuerint, & experientia ipſa demonſtrarit: ab obligatione autem tonorum, aut ſimilium rerum ſicubi eſt, excipi poſſe videntur. Demum in omnibus ita Nouitios æmulari ſtudeant, vt illos in cunctis exercitationibus nō æquare modò, ſed etiam ſua promptitudine, ac diligentia ſuperare contendant.

Decimooctauò. Communem recreationem ſimul cum Nouitijs agant, non ſeorſum ab illis. Ad præcauenda verò incommoda, quæ ſuboriri poſſunt, liberioris conuerſationis, ac narrationum, & collocutionum rerum ad ſpiritus profectum, & modeſtiam vel comparandam, vel augendam non pertinentium, ſeriò præmoneantur, adhibeāturque ad eam rem ſyndici, ac pœnitentiæ delinquentibus iniungantur, vt dum inter Nouitios ea, quæ pios religioſos decet, loqui aſſueſcunt, deinceps etiam cū extraneis ea colloquia miſcere norint, quæ pietatem redoleant, & audientes ædificent.

Decimononò. Cōfitebūtur ordinariè ſo-

cio Magiſtri Nouitiorum. Si quis tamen inſtanter peteret, vt Rectori confiteretur, illum Rector audire poterit. Rationem autem conſcientiæ ab eis Prouincialis iuxta officij ſui regulam, vel ſaltem ipſe Magiſter capiet, ſi Prouincialis impeditus id illi cõmendarit.

Vigeſimò. Superiores probationum frequenter ſuos Prouinciales certiores faciant de ſtatu, & profectu eorum, qui in tertia probatione uerſantur, & quibus medijs ad virtutes promoueantur, quibus item à defectibus emendentur. Et ob eam cauſam, atque vt fructuoſiùs eos promoueant, ſæpe illos interrogent, quomodo in orationis induſtria, in coercendis affectibus, in ſuperandis difficultatibus, in continua rerum omnium mortificatione, ac demum in ſpirituali animæ ſuæ profectu ſe habeant.

INSTRVCTIO PRO COADIVTORIBVS TEMPORALIBVS SOCIETATIS.

EX DEPVTATIONE quæ de illis bene inſtituendis habita eſt in V. Congreg. generali.

à R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali iuxta eiuſdem Congreg. decretum 98. recognita.

1 CIRCA ſpiritualem Coadiutorum temporaliũ profectum, non tantùm in Nouitiatu, vt dictum eſt, vigilandum eſt à Superioribus; ſed multo magis curandum eſt, vt poſtquam è Nouitiatu educti fuerint, &

Vota poſt biennium emiſerint, ſpiritum, quem probationis tempore acquiſierant, diligenti cura conſeruent. Quare non ſinantur ſuo more, aut arbitrio viuere; ſed eos rerum ſpiritualium Præfecti, & ipſi etiam Superiores frequenter alloquantur; nouos præſertim, & qui infirmiores ſunt; & hoc tum tempore recreationis aliquãdo, tum verò ſeparatim, ſemel ſaltem in hebdomada, conſolando eos, & inſtituendo in ijs, quę ad ipſornm ſtatum pertinent; capita meditationis ſuggerendo, modum, ac fructum orationis exigendo, & tandem dirigendo, vbi opus fuerit.

a Loco inſtructionis Doctrinæ Chriſtianę, quæ extra Nouitiatũ ad Coadiutores haberi ſolet, ſi ſatis in ea inſtructi exiſtimentur, inſtituatur ſingulis hebdomadis ſpirituale colloquium, ſeu conferentiæ de rebus ad eorum exercitia, & captum accommodatis. Quo tempore curandum erit, vt intelligant, quæ in ſæculo vilia, aut etiam ſeruilia iudicantur, ea magni momenti, Deóque 1
valde cara eſſe in Religione, quandoquidẽ propter diuinum eius amorem, & reuerentiã fiunt; nec ſolùm mercedem illorum operum ipſos conſequi, ſed participes etiam eſſe cęterorum omnium bonorum operum, quæ diuinà bonitas per noſtram Societatẽ operari dignatur; ſicut etiam omnium Indulgen-

dulgentiarum, & ſpiritualium gratiarum, quas cæteri conſequuntur. Plurimum autẽ conferet id à Superiore ipſo præſtari, ad quẽ hæc cura maximè pertinet. hoc enim officio ſibi eos Superior deuinciet, dum ſe illos peculiari ſollicitudine complecti, & excolere oſtendit, & ipſi viciſſim apertè videant, ſe à Superioribus minimè negligi.

3 Quoniam multa poſſent euenire incommoda, ſi facilè Coadiutores ſoli permitterentur incedere; expedit omnino, vt quãtũ fieri poterit, ſemper comitati incedant: ſi qui autem ob neceſſitates ſoli egredi permittuntur, ij maturi, & graues ſint, & tales, à quibus nihil incommodi meritò timeatur. Socij autem Procuratornm, & Emptores, præterquam in ijs, quæ ſunt officij eorũ propria, ſoli non eant; fœminas verò nulli ſoli adire permittantur. Si quando autem aliquid periculi timeretur, matura mutatione prouideatur.

4 Qui ad Vineas, agróſque procurandos mittuntur, ſint ex ijs, qui magis in ſpiritu, & religioſa diſciplina profeciſſe cognoſcẽtur; neque vnquam ſoli in eiuſmodi locis morentur, aut certè pernoctent, & quàm minimùm fieri poteſt in illis permaneant. Quod ſi diutiùs, aut longiùs eos abeſſe oporteat, mutentur nonnunquam, aut identidem ad Collegium reuertãtur, vt in vtro-

que

que homine reficiantur. Ea verò, quæ per externos in his locis curari poſſunt, ad ea Noſtri ne adhibeantur.

5 Vt quietè iuxta ſuam vocationem in Domo Dei laborent, ſeuerè caueant Superiores, ne in ſuis miniſterijs à cæteris cõtemnantur: neque officia, quæ pro Dei amore exercent, illis à quopiam tanquam vilia, & ſeruilia obijciantur. Præterea expedit, vt peritis in ſua cuique arte credatur, nec facilè illis etiã ſtudio mortificationis contradicatur: & tandem ad eam etiam pacem, & tranquillitatem conſeruandam plurimũ faciet, ſi à Miniſtris nimium aliquando non urgeãtur.

INSTRVCTIO
PRO ANNVIS LITERIS SOCIETATIS

Quemadmodum earum argumenta colligi & mitti debeant è ſingulis Prouincijs.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali tradita anno 1594.

QVONIAM Annuæ literæ magni ſunt momẽti ad alendam in Societate animorum coniũctionem, nec non ad conſolationem præſentium, & poſterorum documentum, Prouincialibus, ac Superiori-

bus localibus apprimè commendatum eſſe volumus, vt quæ hac de re præcipiuntur in formula, exactè obſeruentur, nec inter poſtrema, & leuia reijciatur cura punctorum colligendorum pro Annalium materia: quin potiùs ſtudium, & diligentia non modica in eo ponatur.

Deſignandus igitur erit in quolibet Collegio, ſeu Domo, aliquis è Noſtris grauior, & diligens inueſtigator rerum notabilium, quæ per dies occurrunt; qui eas in aliquo Diario excipiat, & totius negotij curam complectatur. In Collegijs verò numeroſioribus, ſi opus fuerit, frater aliquis ad eum iuuandum adiungi poterit.

Is habeat indicem eorum, qui vel officio, vel conſuetudine ſecularium, vel quauis alia ratione videntur apti. hos tertio quoque menſe adeat, & relicta ſchedula in memoriæ ſubſidium commonefaciat, vt cogitent, vtrùm illo trimeſtri aliquid intellexerint non indignum Annalibus, & certo tempore v. g. triduo, deferant ad P. Rectorem enucleatè ſcriptum, & manu ſua ſubſcriptum. notet autem, qui ſe nihil habere dixerint, vt Rectori denunciet. Inter hos præcipuè erunt Præfecti ſcholarum, eccleſiæ, rerum ſpiritualium, congregationum, & ciuſmodi.

Po-

Poterunt interdum rogari etiam alij præter iſtos, præſertim qui migraturi ſunt ex eo domicilio. Rectori quoque in memoriam reuocetur, vt cùm itur in Miſſiones, vel reditur, ſcribi iubeat, quæ ad ædificationem pertinent.

Vniuerſa hæc puncta Rector iuxta ſuam regulam ſtatim, atque traduntur, recognoſcat; nihílque quod quemquam offendat, in illis relinquatur, ſed ſi aliqua circunſtantia enucleanda fuerit, aut aliquid dubiũ confirmandum, recẽti re, quod facilius eſt, perficiatur. quod idem à P. Prouinciali, præſtãdũ erit, antequã puncta Romã tranſmittantur. Re cum Præpoſitis localibus, vbi opus fuerit, tranſacta, & ita recognita, poterunt etiam in propria Prouincia legi. Quod ſi quiſquam è Noſtris impenſiùs laudaretur, ea literarum pars, vbi ille eſt, non erit legenda. Curandum verò illud etiam diligenter, vt Romam ſtatuto tempore mittantur, ne propter moram tranſmiſſionis Annuarum ſcriptio retardetur. for. ſcrib. reg. 26.

Apud ſingulas Prouincias conſeruanda perpetuò ſunt puncta, quæ ad Generalem mittuntur: apud ſingulas Domos, & Collegia, quæ ſunt propria illorum, & ad Prouincialem diriguntur. ipſæ verò pagellæ originales, vel reſcriptę, ſimul aſſutæ cu-

ſtodiantur, donec Annuæ generales Societatis in lucem prodierint.

Illud etiam, quod aliàs præſcripſimus, curandum, vt ex Annuis, quæ ad ſingulas Prouincias mittuntur, exemplum vnum in Archiuio cuiuſque Domus, & Collegij perpetuò aſſeruetur.

Ad ſequẽtes verò formulæ paragraphos hæc viſa ſunt adnotanda.

Ad §. 27. Cauendum omnino, vt quæ ad Confeſſionis Sacramentum ſpectant, quod ſæpe aliàs monuimus, nulla ratione attingantur: reticeantur etiam, quæ alia quacunque ratione ſecretum poſtulant, & ex quorum narratione iure offendi quiſquam poſſet.

Ad §.28. Sacerdotes, Scholares, Coadiutores, & Præceptores ſeorſim ſunt numerandi. quòd ſi Præceptores inter Sacerdotes, & Scholaſticos recenſiti ſunt, ſeligantur ab eiſdem, ne bis adijciantur ſummæ capitum, vt ratio conſtet.

Quod ad mortuos attinet, perſcribenda ſunt non modò nomen, cognomen, patria, ætas, ſtatus, munera in Societate obita; verùm etiã virtutes, ſi quas habuit eximias. In primis verò ſi quid ab eis profectum eſt laude præcipua dignum; quod tamen ſingularis alicuius facti narratione confirmetur.

Ad

Ad §. 29. Viuentium illa promulgabuntur, quæ in ingreſſu contigerint, & quæ non fuerint propria vnius. De profectu Noſtrorum dicetur, ſi in virtute aliqua particulari fuerit eximius, aut ſi ponatur nouũ aliquod, & præclarum medium ad illam conſequendam adhibitum. Non ponantur aliena, aut nobis valde leuiter annexa, ſed verè noſtra. Noſtra non ſunt, quæcunque noſtri amici, deuoti, fundatoréſve fecerint. quòd ſi hæc etiam pertinere iudicentur ad Noſtra, indicetur cauſa, & connexio, vt poni poſſint in Annalibus, tanquam neceſſaria pars, & per quam Annales noſtri fiant. Eſſe quidem poterit aliquid remotum à Nobis, ſed ita grande, vt, adhibita præmonitione, ſaltem per nos vindicari ab obliuione debeat: ſed hoc perrarò accidit.

Quæ ſunt alicuius momenti, &c. Vulgaria, & quotidiana prętermittenda, ſimiliter, quæ alicuius momenti non ſunt; qualia ſunt, annua oratio, quoduis drama datum, quicquid in congregatione peragitur, aut paucorum diſcipulorum acceſſus, munus aureorum decem, leuiſſima pecunia per nos adiecta ad annuos reditus, exædificatum cubiculum, & ſimilia. Non enim per generalia verba deſcribendus eſt totus ille §. 29. qui capita, de quibus eſt ſcribendum, enumerat, ſed vno verbo relinquenda

omnia

omnia minuta, & omnia communia; qualia ſunt etiam nonnulla, quæ ſunt quidem alicuius momenti, ſed quoniam ſingulis annis reponenda eſſent, cùm perpetuò, & ab omnibus fiant, ideo habenda ſunt pro communibus. Pro miraculis non ponenda, quæ non ſint miracula, quæ diligenti inquiſitione adhibita non conſtant moraliter, quæ ad nos non pertinent.

Ad §.30. Vitentur exaggerationes rerum, & amplificationes verborum. Perſæpe enim ita redundant verba, vt vanitas potiùs appareat, quàm commentarius, aut materia Annaliũ, in qua ſimplex, & religioſa veritas ſpectanda eſt.

Qua etiam de cauſa, &c. Vehementer commendatur illa ſeparata ſcriptio rerũ, quæ ab aliqua Prouincia nunquam omnino præſtita eſt.

DE LIBRIS ORDINATIONVM

Quinam neceſſarij, & qualiter diſtribuendi in Collegijs, ſeu Domibus Societatis videantur.

PRIMVS liber continebit Ordinationes maioris momenti; & huius fit mētio in Regula 135. Prouincialis, & 16. Rectoris. Diuidetur autem in tres partes. In 1. parte ſcribentur Ordinationes maioris momenti, & perpetuæ, quæ à Generalibus mittuntur, iuxta Regulam 16. Rectoris. In 2. parte ſcribentur viſitationes Collegij à Generali approbatæ; ea ſcilicet, quæ in illis viſitationibus maioris momenti & perpetua fuerint, iuxta eandem Regulam 16. In 3. parte ſcribentur eius generis Ordinationes perpetuæ, quas in hoc libro ſcribēdas eſſe Regula 135. Prouincialis poſteriori parte exigit; ſiue illæ toti Prouin-

ciæ communes ſint, ſiue vni tantùm Collegio, in quo liber eſt, conueniant. Huc etiam ſpectant reſponſa P. Noſtri ad quæſita particularia illius Collegij, vel Prouinciæ, non tamen Procuratorum, ſed alio tempore data.

Secundus liber continebit reſponſa Generalium ad quæſita Prouinciarum, & habebit duas partes. In prima reſponſa Generalium, quæ Prouinciæ illi per Procuratorem, qui tertio quoque anno Romam mittitur, dantur. In 2. parte ſcribentur reſponſa poſt Congregationem Procuratorum, ſiue aliàs diuerſis Prouincijs data, & communicata, ſiue ad maiorem notitiam, ſiue vt ab omnibus Prouincijs obſeruētur.

Tertius liber continebit reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur.

Quartus liber erit is, in quo ſcribantur Epiſtolæ PP. Generalium adhortatoriæ, quæ communes toti Societati ab illis ſcribuntur, nec typis euulgantur.

Quintus liber continebit Ordinationes temporaneas ex Vrbe miſſas, ſeu ex viſitationibus approbatas, vt habetur Regula 16. Rectoris.

Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſolemnia, & vota ſimplicia in illa Domo, vel Collegio, iuxtà Regulā Præpoſiti 12. & Rectoris 11.

LIBRI ORDINATIONVM eorumque diſtributio in Archiuio Prouinciæ, iuxta Regulam 29. Prouincialis.

PRIMVS liber conueniet in 1. & 2. parte cum libro 1. Collegiorum; in 3. verò parte ſcribentur, tantum Ordinationes in 3. parte primi libri Collegiorum expreſſæ, quæ communes ſunt toti Prouinciæ.

Secundus liber cõtinebit Ordinationes Prouincialiũ proprias ſingulis Collegijs, tam à Generali approbatas, quam cum Generali non communicatas, alicuius tamen momenti, nec temporaneas. Approbatis a Generali adſcribetur in margine (Approbatæ) habebit tot partes hic liber ſecundus, quot loca ſunt in Prouincia.

Tertius liber continebit acta Congregationum Prouincialium, cum reſponſionibus Generalium, & conſtabit duabus partibus; In 1. parte deſcribentur primùm acta omnium Congregationum prouincialium illius Prouinciæ; deinde propoſita, tam Cõgregationis, quàm Prouincialis nomine cum reſponſionibus ad illa. Secunda pars continebit reſponſiones diuerſis Prouin-

cijs

cijs Romæ datas, & omnibus Prouincijs communicatas.

Quartus liber continebit reſolutiones cauum difficiliorum, quæ ex Vrbe dantur.

Quintus liber continebit Epiſtolas Generalium, quæ typis non ſunt mandatæ.

Sextus liber habebit nomina eorum, qui emittunt vota ſollemnia, & vota ſimplicia in illa Prouincia, iuxta Regulam 72. Prouincialis.

Septimus liber erit, vbi ſcribuntur, qui ſacris initiantur. qua de re fuit ſcriptum ad omnes Prouinciales ſub primo Decembris 1591.

FORMVLA ACCEPTANDORVM COLLEGIORVM.

iuxta V. Generalis Congregationis Decretum 87.

A R.P.N. Claudio Aquauiua, Præpoſito Generali, explicata.

CVM Collegiorum ratio triplex eſſe poſſit; nempe infima, media, & ſuprema; & admitti nullo modo in poſterum debeant Collegia vlla, quæ ſeminarium ſibi ſaltem ipſis neceſſarium operariorum, qui in eiſ-

dem Collegijs occupantur, alere non poſſint, vnde ſibi de operariis eiſdem, quando opus eſt, vel proximè, & immediatè, ſi id præſtare poterunt, proſpiciant; vel certè per modum permutationis cum alio Collegio faciendæ, vnius verbi gratia Lectoris Rhetoricæ pro vno Confeſſario, aut Concionatore, &c. neceſſarium eſſe duximus cuilibet Collegiorum rationi ſuum numerum perſonarum, quas alere poſſit, infra quem ea acceptanda non erunt, deſignare.

De infima Collegij ratione.

CVM igitur tribus quaſi mēbris quodlibet Societatis Collegium conſtet, domeſtica ſcilicet gubernatione, inſtitutione ſcholarum, & templi miniſterijs; infimæ rationis Collegij ratio ſeptem, vt minimum, Sacerdotes requirit, Rectorem, Miniſtrum, Concionatorem, Præfectum rerum ſpiritualium, Confeſſarium noſtrorum domeſticum vnum, externorum alterum, & Procuratorem; ex quibus tres, vel quatuor in templo confeſſiones diebus feſtis excipiant.

p.4.c.7.b Scholarum verò inſtitutio, iuxta Conſti-
& c.5.a. tutiones in Grammatica, diſcipliniſque
et c.12.a humanioribus, Rhetorica, & linguis,

caſibúſque conſcientiæ , quantum fieri poterit, eſſe debebit : ne ſcilicet ſuo fine fraudetur Societas , quin ſuos diſcipulos ad mediocritatem ſaltem inſtruat, vt vel ad Eccleſiaſtica miniſteria exercenda, & animarum ſalutem promouendam ſint vtcunque idonei, vel ad ſecularia munia vſu linguarum ſufficienter inſtructi . Erunt igitur præficiendi tres Grammaticæ præceptores, Humanitatis vnus, Rhetoricæ vnus ; in quorum nonnullis claſſibus erit ab eiſdem lingua Græca docenda ; vnus denique caſuum conſcientiæ lector ; Præfectus item ſcholarum vnus : omnes denique ſeptem, præter Correctorem externum.

His quatuordecim operariis eſſent attribuendi, vt minimum, totidem Societatis ſcholaſtici pro Seminario , eſſentque vniuerſi viginti octo ; quibus ſi vnum Correctorem , & vndecim Coadiutores omnino neceſſarios addamus, erit numer' huius rationis Collegij quadraginta perſonarum . Verùm, quia V. generalis Congregatio decreuit ; vt infimæ huius rationis Collegiorum fundationes, quæ ad ſuſtentationem triginta perſonarum ſufficerent, admitti poſſent ; onerum tamen , ſeu obligationum menſuram, ſcholarum ſcilicet , & Magiſtrorum numerum non de-

terminauit; Præpoſiti Generalis erit, obligationes, & grauamina in eiuſmodi fundationibus, quæ triginta perſonis alendis tantùm ſufficient, ita attemperare, ne huiuſmodi Collegia ſupra vires onerentur: vt ſi in his, verbi gratia, duas Grammaticæ claſſes, vnam verò Humanitatis tantùm admittat, cum ſcholarum Præfecto; atque his, non ex obligatione, ſed ex mera Societatis liberalitate, vbi opus fuerit, vnum caſuum conſcientiæ lectorem addat. His igitur quinque, & aliis Sacerdotibus ſex, vno ſcilicet ſubtracto ex ſeptem ſuperius deſignatis Sacerdotibus; ſi totidem ſcholaſtici addantur pro Seminario, erunt vniuerſi viginti duo, quibus vix ſat eſſe poterunt Coadiutores temporales ſeptem, vel octo, præter Correctorem; erit vtcunque conſtituta ratio Collegij perſonarum triginta.

Quòd ſi Fundator aliquis exigat lectionum Grammatices, Humanitatis, & Rhetoricæ plenitudinem, lectorumque numerum ſuperius deſignatum; hic fundationem augere debebit ad quadraginta circiter perſonarum ſuſtentationem ſufficientem.

Præter fundationis autem cenſum, congruam pro ratione numeri perſonarum habitationem, præparatam cum ſupellectili,

ctili, & bibliotheca, templíque, & ſcholarum ædificio, hortóque dare debebit. Quòd ſi ex his aliquid deſit, quod ex cenſu ipſo fundationis ſuppleri debeat, monebitur de hoc, ſicut, & de re tota Præpoſitus Generalis.

De media Collegiorum ratione.

SI ad ſupradictum operariorum, & ſcholarum numerum, tres Philoſophię curſus triennales, ſingulos ſcilicet ſingulis annis auſpicandos, Fundator adiicere volet; addendi ſimiliter erunt Scholarum tres Magiſtri, Præfectus, vnus item, aut alter, qui prælectionibus eorum magiſtrorum, quos decumbere contigerit, ſubſtitui poſſint; templi etiam operarij, Seminarij ſcholares, & Coadiutores temporales: qui ſi rectè diſtribuantur, ad numerum octoginta circiter perſonarum Collegij, computatis infimæ rationis perſonis aſcenderent; ſed quandoquidem Generalis Congregatio cenſuit, non eſſe grauandos huiuſmodi Collegiorum Fundatores vltra cenſum, qui alendis ſexaginta perſonis in vniuerſum ſit ſufficiens, cum reliquis templi, habitationis, & ſcholarum ędificiis ſupradictis; his contenti eſſe debebimus.

bẽ

De ſuprema Collegij ratione.

SI quis Fundator petat ſtudium generale, vel Vniuerſitatem inſtitui; nimirum, vt in ea præter omnia ſupradicta, prælegatur Theologia ſcholaſtica, & ſacra Scriptura, atque lingua Hebraica; ad hæc præſtanda neceſſarij erunt tres, vel quatuor alij Profeſſores, propriúſque huius facultatis Præfectus, ſeu totius ſcholæ Cancellarius, ſubſtituti, alijque officiales in Vniuerſitatibus adhiberi conſueti: inſigne item aliud Seminarium Theologorum cum aliquo domeſticorum officialium incremento; vt ex Collegij huiuſmodi fundatione, annumeratis ſimul Collegiorum infimi, & medij generis perſonis, centum, vt minimum, ali poſſint.

Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpina regiones, de quibus nihil certi præſcribendum cenſuit Congregatio Generalis.

FORMVLA DE PROMOVENDIS AD GRADVS SOCIETATIS

Quo modo de ijs confici & in Vrbem mitti debeant Informationes.

A R.P.N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali recognita & aucta iuxta decretum 49. V. Congregationis.

1 INPRIMIS Prouinciales, ad quorum officium hæc informatio pertinet, perſuadere ſibi debent; magna fide, diligentia, & circumſpectione procedendum eſſe in hoc negotio, cum ſcilicet tanti mo-

menti ſit ad ordinẽ firmitatẽmq; Societatis, vt ea quàm exactiſsimè ſeruentur, quæ in 5. par. Conſt. & alibi dicuntur de dotibus, quibus ornatos eſſe oportet, qui in huiuſmodi gradus ſunt referendi. quod quidem eo faciliùs erit, ſi antea ſeruata fuerint, quæ in 1. par. de recipiendis, & in 3. & 4. de formandis Noſtris præſcribuntur.

2 Studeant igitur Prouinciales non præterire regulam *69.* eorum officij; nempe vt in viſitatione ordinaria ſingulorum Collegiorum accipiant informationem promouendorum; & abſoluta viſitatione Prouinciæ, ad Præpoſitum Generalem referant, nec diu differant, ne ex diuturna mora aliqui ſe negligi arbitrentur: vnde & amaritudinum occaſio oriri, & graduum huiuſmodi diſtributio minùs facilis, ac ſuauis reddi poteſt.

3 Quoniam verò, ſi examen de ſufficientia literarum ad id tempus differretur, quo quis ad gradum promouendus proponitur, minùs commodè ſuccederet: contingeret enim eos, qui examinandi tunc eſſent, ante aliquot annos ſtudia abſoluiſſe, & in varijs Societatis miniſterijs occupatos, ac diſtractos fuiſſe; ac proinde Scholaſticas res, vel certè ſubtilitates non ita in promptu habere: vnde non poſſent fortè ita ſatisfacere, vt ſatisfeciſſet, ſi ſtatim ab-

ſolutis

ſolutis ſtudijs fuiſſent examinati. Propterea animaduertẽdum deinceps erit, vt examen, iuxta inſtructionem à nobis miſſam, fiat poſtquam quiſque ſtudia abſoluerit, antequam ad tertium Probationis annum mittatur, iuxta Conſtitutiones. Hæc enim notitia plurimùm poſtea iuuabit, cùm de cuiuſque gradu ſtatuendum erit: & ſi is, qui examinatur, non plenè ſatisfecerit, commodiùs videbit Præpoſitus Generalis an vlterius progrediendum ſit in literis, iuxta eandem Conſtitutionem.

4 Abſoluto itaque 3. Probationis anno, ſi non fuiſſent antea ſatis perſpecti, & exercitati (tunc enim ſtatim illo finito, Prouinciales Generalem monere debebunt) triennium integrum in varijs miniſterijs exerceantur, quo abſoluto proponantur omnes iuxta formulam. Idem etiã faciendum eſt in ijs, qui abſolutis iam ſtudijs Societatẽ ingreſsi ſunt, qui etiã exacto biennio probationis, & integro triennio in varijs miniſterijs exercitati, probéq; perſpecti, proponi debent; & ſi ſatisfecerint, promouebuntur. Pro Coadiutoribus verò formatis, ſi ſufficientem doctrinam pro eo gradu habuerint, & probationes peregerint; iuxta ordinem aliàs datum, non excedant ſeptennium ab ingreſſu in Societatem quin proponantur.

5 Verùm quia nonnunquam contingit, vt quidam, licet legitimo tempore in Societate fuerint, nec eis doctrina ſufficiens, & aliæ eiuſmodi qualitates deſint; propter iuſtas tamen cauſas adhuc differendi ſint; ſaltem nos certiores facere debent de cauſis, ob quas eos non proponunt, vt ſcire poſsimus quare prætermiſsi fuerint. quin etiam contingere poteſt, vt mutatis Superioribus Prouinciarum, cum Succeſſores non ſint informati, aliter iudicent de eiſdem perſonis, & condemnent Prædeceſſores, eo quòd putent illos negligentia prætermiſſos.

6 Conuenit etiam, vt ij, qui iuſtas ob cauſas non promouentur, nec proponuntur, ſyncerè moneantur de eorum defectibus, ita vt eis dicatur, habere quidem partes ſufficientes, & ſufficienti tempore fuiſſe in Societate; ſed non promoueri ob hunc, vel illum defectum: ſunt etiam hortandi, vt ſe emendent. quare huius rei peculiarem curam habere oportet.

7 Vt omnia autem maiori cum luce ad Dei gloriam fiant, eorum, quæ ſubijcientur, capitum informationem quæret ab ijs, qui vnumquemque proponendum melius nouerint, interrogando ſiue de doctrina, ſiue de moribus, ſiue de alijs, quibus hæc magis cognita & perſpecta eſſe potuerunt.

Ad quæ reſpondebũt omnes quid ſentiant coram Domino cum prudentia, & caritate; eáſq. reſponſiones vel voce, vel ſcripto Prouinciali tradent.

8 Ex his reſponſionibus Prouincialis ſeparatim ſuam de ſingulis informationem accuratè, ac dilucidè conficiet eáſque omnes cum ſuis Conſultoribus cõmunicabit, tacitis tamen nominibus eorum, à quibus acceptæ fuerint; deinde ſuam ſentẽtiam ipſe, vt & Conſultores ſeparatim, diſtinctis literis ad Præpoſitum Generalem mittet, eúmque certiorem faciet, à quibus vniuſcuiuſque informationem acceperit.

9 Idem etiam Prouincialis, non ſolũ Conſultoribus; ſed alijs quibuſcunque, à quibus aliquam informationem acceperit, Generalis nomine ſignificabit, vt ſi quid præterea ſciant, quod aliquibus de cauſis non cenſuerint in Prouincia manifeſtandum, id omnino ipſi Generali perſcribant.

10 In his autem omnibus, non ſolùm diligentia, & prudentia, ſed etiam ſecretum, quod oportet, adhibendum erit, & omnino curandum Prouinciali, ne in tanta re vllam officij ſui partem prætermittat.

Interrogationes iuxta quas Prouinciales ad Generalem mittent informationem de proponendis, vt vel Profeſſi, vel Coadiutores formati fiant.

1 NOMEN, patria, ætas, valetudo, & vitæ genus ante ingreſſum.

2 Vbi, & quando admiſſus, & an experimentis omnibus, quæ in examine præſcribuntur in Nouitiatu probatus; ſin minùs quid cauſæ fuerit.

3 Quantum profecerit in virtutibus à ſuo ingreſſu, præſertim in ſui contemptu, obedientia, fraterna charitate, ſimplicitate, paupertatis affectu, & amóre Inſtituti; & an in Vocatione vnquam vacillauerit, aut ab ea etiam defecerit.

4 An quadriennium integrum, vel quantum temporis poſt artium liberalium, & Philoſophiæ ſtudium in Theologia expleuerit; & num poſtea, atque quandiu eidem repetendæ, & legendis Patribus operam impenderit; quantúmve in ijs rebus pro-

fecerit: & etiam quantam Iuris Canonici peritiam habeat.

5 An, & qua ſatisfactione ſuis ſtudijs abſolutis (niſi ea ante ingreſſum abſoluerit) tertium probationis annum iuxta Conſtitutiones peregerit.

6 An, & quanto tempore literas humaniores, Philoſophiam, aut Theologiam docuerit, aut Caſus conſcientiæ explicauerit, & quanta in ſingulis huiuſmodi artibus, & ſcientijs tradendis eruditione, & doctrina polleat.

7 An, & quandiu in prædicationibus, aliiſque miniſterijs ſalutis proximorũ verſatus ſit, & quanta cum gratia, facultate, & animarum fructu ea exercuerit, quáque ædificatione cum externis, prçſertim in Miſſionibus, ſi quas obiuit, ſe geſſerit.

8 An, & quandiu adminiſtrationem aliquam Societatis obierit, quáque prudentia, humilitate, modeſtia, integritate, caritate, & ſatisfactione Domeſticorum, & Externorum Subditos rexerit, & negotia tractarit.

9 Sequatúrne extraordinarias opiniones, peregrinúmve aliquem, alienúmve à noſtro Inſtituto ſentiendi, aut procedendi modum, præſertim in doctrina, in orandi ratione, & alijs ſpiritualibus exerci-

tijs. Denique an ſit proprij iudicij amator, & in affectibus parùm mortificatus.

10 Sitne deuotus, & orationi deditus; ſalutis animarum zelator, in negotijs promouendis, & difficultatibus ſuperādis ſtrenuus, aç fiducia in Deum fretus. Denique an optet labores, & alia incommoda pro Dei gloria, & proximorum ſalute perpeti, præſertim inter Gentiles, & hæreticos.

11 An aliquod regendi munus, aut dignitatem ambierit, aut ad Profeſsionem, Sacerdotium, litterarúmve altiora ſtudia aſpirauerit, atque hæc per ſe, vel alium procurauerit; an potiùs ſemper viſus ſit, & adhuc iudicetur ad quemcumque Societatis gradum, & ad quævis eius miniſteria indifferens.

In informationibus autem, quæ de Coadiutoribus temporalibus formandis mittuntur, ſatis erit, præter tria prima capita interrogationum, ea tantum attingere, quæ ad ipſorum ſtatum propriè pertinent, & ex Conſtitutionibus par. 1. cap. 2. §. 2. facilè colliguntur, an ſcilicet ſint bonæ conſcientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis, ac perfectionis, propenſi ad deuotionem, qui domeſticis, & externis ædificationi ſint, & qui ſorte Marthæ in Societate contenti ſint, &c.

Quæ videntur obſeruanda in examine eorum, qui de ſufficientia literarum examinantur, vt ad profeſſionem quatuor votorum admittantur.

1 DOCTRINA in ijs, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, ea eſſe debet, quæ præſcribitur 5. part. Conſtitut. cap. 2. §. 2. vt ſcilicet ita ĩ Philoſophia, & Theologia profecerint, vt aſſertiones Logicæ, Philoſophiæ, & Theologiæ Scholaſticæ tueri pro dignitate poſſint. ex quo fit, vt non ſatis ſit in his facultatibus mediocriter profeciſſe; neque enim tales ad hæc ſtudia altiora admitti debent, niſi in quibuſdam caſibus, iuxta ordinationem noſtram, datam anno 1589. Hinc etiam ſecundò apparet, non ſatis eſſe eam doctrinam ad hunc gradum, qua quis ad Confeſſiones tantùm audiendas idoneus cẽſetur, ſed eam requiri, qua vel eas facultates prælegere cum ſatisfactione poſſit, vel nõ vulgariter concionari, vel Prouinciam adminiſtrare, aut quid ſimile. Conſtitutiones

enim part. 10.§.7. eos, qui ad hunc gradum ſunt admittendi, viros doctrina ſelectos requirunt: quin etiam Bullæ Summorum Pontificum Iulij, & Pauli III. ad hunc gradum viros literis conſpicuos exigunt.

2 Quatuor, qui ſunt argumentaturi, & illum examinaturi, hi eſſe debent, qui huiuſmodi iudicium de doctrinę ſufficientia meritò facere poſſint; cuiuſmodi ordinariè ij tantùm eſſe videntur, qui eas facultates publicè profeſſi ſunt, aut profitētur, vel certè, qui omnium iudicio ſunt in illis bene verſati. Monere autem Prouincialis Præpoſitum Generalem debet, quoſnam in ſua Prouincia ad id munus deputauerit.

3 Quaternas ſaltem aſſertiones ex quatuor partibus Sancti Thomæ, & ternas ex curſu Philoſophico, Logica ſcilicet Phyſica, & Metaphyſica, quarum vnaquæque tria membra, aut puncta ſaltem habeat, defendere debebit, qui examinandus eſt.

4 Examen hoc fieri debet coràm Prouinciali, aut certè Rectore illius Collegij, in quo fit examen; nec alij, quàm Examinatores adeſſe debent, qui planè intelligant ſui muneris eſſe, eos, qui examinandi ſunt, ſeriò, & nòn perfunctoriè, aut leuiter, ſed vt verè de doctrina fiat periculum, an tanta ſit, quanta in Conſtitutionibus requiritur, vt ſupra dictum eſt, examinare.

Ab-

5 Abſoluto examine, Examinatores ſuam ſententiam in conſultatione non dicant; ſed re prius Domino commendata, & omni humano affectu ſepoſito, quíſque ſeparatim, quid in hac re ſentiat, ſcriptum Prouinciali tradat. præterea iudicium idem ad Præpoſitum Generalem mittat, addens etiam, ſi quid ſignificãdum occurrat, quod Prouinciali aperiendum non cenſuerit: nulli autem præter hos quid quíſque ſenſerit omnino communicet: quod etiam ſecretum maximè Prouinciali commendatur.

6 Ab hoc examine excipiendi videntur omnes, qui pro dignitate, & cum ſatisfactione audientium has facultates profeſſi ſunt, aut profitentur.

PRAXIS CONFICIENDARVM informationum iuxta formulam de promouendis ad gradus.

PROVINCIALIS cùm ſingula Collegia viſitat, informationes de promouendis, ſi qui in illis ſunt, accipiat; quæ à quatuor vt minimum ſumi debent, qui eos bene norint, iuxta §.7. formulæ. Ex reſponſionibus autē, quas ab ijs, qui informarunt, de ſingulis capitibus habuerit, propriam de vnoquoque promouendo informationem componat, apponátque numerum eorum, qui idem ſentiunt, hoc fere modo.

Informatio de P. Antonio Fortunato à quatuor vel pluribus Patribus accepta.

Ad 1 P. Antonius Fortunatus, Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante

ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel iuri, &c.

Ad 2 Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus, vel, experimenta non perfecit ob infirmam valetudinem. non enim potuit peregrinari, vel inſeruire Infirmis.

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, vt omnes informatores, vel duo tantùm ſentiunt. Sui contemptum non habet, vel habet &c. ſecundùm omnes, vel vnum, vel tres. eſt obediens, vel non; vel parum, aut multùm profecit in obedientia, Paupertatis affectu, &c. De Inſtituto bene ſentit, illúdque amat, vel contrá: ita duo ſentiunt &c. In vocatione non vacillauit, vel aliquando vacillauit ob hanc, vel illam cauſam, &c. (Non intelligimus autem in vocatione vacillaſſe quempiam, ſi dum in probatione verſaretur, fuit de vocatione tẽtatus, &c.) ab ea tamen non defecit, &c.

Quod autem de tribus his capitibus dictum eſt, faciendum in reliquis.

Peracta autem ſua de vnoquoque promouendo informatione, eas omnes cum ſuis Conſultoribus examinabit, iudiciúmque illorum de informationum veritate

ſingulis

ſingulis informationis capitibus apponet, tam ſi conſentiant cum ijs qui informarunt, quàm ſi ab illis diſſentiant, tacitis tamen Conſultorum nominibus, hoc qui ſequitur modo.

Ad 3 In virtutibus bene, vel mediocriter, vel parum profecit, vt omnes Informatores, vel duo tantùm ſentiunt: quibus conſentiunt Conſultores omnes, vel duo, vel vnus, &c. Sui contemptum non habet, vel habet, ſecundùm omnes, vel vnum, vel tres, &c. Aliter tamen ſentiunt omnes, vel duo Conſultores; quibus videtur ſui contemptor, &c.

Abſoluto in hunc modum Informationum examine, iudicium, vtrum ille promouendus videatur, an non, & ad quem gradum promouendum cenſeant, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores, ſecretis & ſeparatis literis ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Scribat etiam Prouincialis, à quibus de vnoquoque informationem acceperit, & cum quibus Conſultoribus eas examinarit. non erit autem neceſſe, quod quiſque in ſingulis capitibus dixerit, ponere: ſed ſatis erit ſi id fiat, cùm in aliqua reſponſione de re alicuius momenti inter ſe non conſentiunt. tunc enim in informatione

ponen-

ponendum erit, vnum, duos, vel tres ex Informatoribus, vel Conſultoribus ita ſentire, alterum, vel alios in contraria eſſe ſententia, & in charta aliqua ſeparata ſcribendum, eos, qui contra ſentiant, eſſe PP. talem, vel talem.

PARADIGMA INFORMATIONIS iuxta formulam de promo-uendis ad gradus.

Informatio de P. Antonio Fortunato à quatuor PP. accepta & cum Conſultoribus examinata.

1 P. ANTONIVS Fortunatus, Romanus, annorum 40. robuſtus, vel infirmus, &c. ante ingreſſum operam dabat Philoſophiæ, vel Theologiæ, vel Iuri &c.

2 Admiſſus eſt Mediolani anno 1580. 20. Martij, omnibus experimentis in Nouitiatu probatus præter peregrinationẽ, &c. quam non obiuit ob infirmam valetudinem, &c.

3 In virtutibus bene profecit, vel parum, vel mediocriter, vel fere nihil, ſecundum omnes, vel, ita ſentiunt duo ex Informatoribus, quibus conſentiunt omnes, vel duo Conſultores. Sui contemptum non oſtendit habere, vel habet, vel, in ſui contemptu bene profecit, aut parum, &c. ita

ſentiunt

ſentiunt omnes, vel duo, vel plures, quibus aſſentiunt Conſultores, vel diſſentiunt, &c. In obedientia, & paupertatis affectu nonnihil, vel multùm profecit: Inſtitutum amat, vel non amat; de eo bene, vel non bene ſentit, &c. In uocatione non vacillauit, vt aiunt Informantes; duo tamen ex Conſultoribus credunt ſemel vacillaſſe; vel idem ſentiunt Conſultores; vel non vacillauit ſecundùm omnes. A uocatione ſemel, vel bis, vel nunquam defecit; vel quia durioris erat iudicij, vel altiora ſtudia appetebat, defecit, &c.

4 Poſt abſolutum in Societate, vel extrà, Philoſophiæ curſum, quadriennium, vel vnum, aut duos annos, ſtuduit Theologiæ, atque in his ſtudijs bene, vel parum, vel mediocriter, vel pluſquam mediocriter profecit. Ita ſentiunt omnes, idémque affirmant Conſultores, vel ita affirmant tres ex Informantibus; Conſultores autem contrà ſentiunt cum altero Informante, &c. Poſt abſoluta ſtudia, per annum, vel per biennium illa repetijt, vel non repetijt, & Patribus legendis operam dedit, vel non dedit, cum bono profectu, vel mediocri, &c. Iuris canonici peritiam non habet, vel mediocrem habet, vel bonam, &c. vel antequam Societatem ingrederetur

deretur, ſtudia Theologica abſoluit cum bono profectu, vel mediocri, vel modico. Vel, in Societate poſt Philoſophiæ curſum, in quo mediocriter, vel parum profecit, vel audita tantùm Logica, ſtuduit Caſibus conſcientiæ per biennium, cum modico, vel mediocri profectu, &c. Ita omnes ſentiunt.

5 Abſolutis ſtudijs tertium probationis annum peregit cum bona, vel mediocri, vel modica ſatisfactione. Ita duo Informantes, quibus conſentiunt Conſultores; vel tertium probationis annum ex parte per ſex, aut octo menſes fecit, quia infirmus erat, vel ob neceſsitates Prouinciæ cum eo diſpenſatum eſt de Præpoſiti Generalis licentia, vel quia non proficiebat, & alijs erat impedimento, &c. Ita omnes Informantes, diſſentiunt tamen duo, vel plures Conſultores. Vel tertium probationis annum non fecit, quia tunc non erat in vſu, vel quia fuit dilatus propter occupationes vel infirmam valetudinem, &c. vel quia ingreſſus eſt abſolutis ſtudijs. Abſoluit autem, tertium probationis annum Menſe Maio anni 1595.

6 Docuit Grammaticam, vel litteras Humaniores, vel Rhetoricam, vel Philoſophiam, vel Theologiam, vel Caſus conſcientiæ vno, vel pluribus annis, cum eru-

ditione

ditione, & magna doctrinæ exiſtimatione, vel mediocri, vel modica, & cum multa, vel mediocri ſatisfactione Noſtrorum, vt ſentiunt Informantes: contrarium tamen affirmant Conſultores, &c. aiunt enim ingenio eſſe obſcuriore.

7 Conciones habuit per ſex annos cum modica, vel magna gratia, & ſatisfactione audientium: ad id munus enim magnum, vel modicum talentum habet; vel externis ſatisfacit in concionibus, quia curioſa, & delectabilia potiùs, quam vtilia ſolet tractare, &c. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel omnes Informantes; ſecus autem ſentiunt duo, vel tres ex Conſultoribus, &c. Confeſsiones audiuit ab octo annis cum fructu, & ædificatione; & huic muneri eſt, vel non eſt applicatus propter ſcrupulos, &c. In miſsionibus, in quibus per annum verſatus eſt, bene, vel male, & cum fructu, vel infructuosè ſe geſsit; ita vnus ex Informantibus. Contrarium tamen aſſerunt Conſultores cum reliquis.

8 Fuit Rector vel Miniſter in Collegio Mantuano tribus, vel pluribus annis: quod munus magna cum humilitate, modeſtia, integritate, & caritate obiuit: deſiderabatur tamen in eo maior prudentia, vt tres ex Informantibus, & vnus ex Conſultoribus affirmant. Ideóque noſtris quidē

bene

bene, vel mediocriter, vel parùm ſatisfecit, non tamen externis, vel contrà. Ita omnes Informantes: quibus adhæret vnus tantùm ex Conſultoribus. Vel, nunquam fuit Superior in Societate, &c.

9 Sequitur, vel non ſequitur extraordinarias opiniones, & peregrinum, aut alienum à noſtro Inſtituto procedendi modum, in rebus ſpiritualibus tractandis, præſertim in orandi modo, &c. Ita ſentit vnus ex Informantibus, cui adhærent omnes Conſultores. Non eſt, vel eſt proprij iudicij amator, & in affectibus parùm eſt mortificatus, vel affectus habet mortificatos. Ita omnes ſentiunt, tam Informantes, quam Conſultores,

10 Eſt, vel non eſt deuotus, & orationi deditus; zelum animarum habet, vel non habet. Ita ſentiunt duo, vel tres; contrarium tamen affirmant omnes Conſultores. In negotijs promouendis, & difficultatibus ſuperandis eſt, vel non eſt ſtrenuus; eſt enim timidioris naturæ, licet fiducia ſit in Deo fretus: Ita ſentiunt omnes. Optat labores & incommoda pati pro Chriſto, etiam inter Gentiles: ardenter enim cupit mitti ad Indos; vel, labores pro Chriſto non appetit, ſed refugit; nimius enim eſt proprijs commodis curandis. ita tres ex Informantibus: licet

duo

duo ex Conſultoribus illum excuſent, ob infirmam valetudinem.

11 Regendi munus, aut dignitatem non ambijt, vel ambijſſe videtur: id enim tres ex Informantibus, & duo ex Conſultoribus affirmant, licet negent alij. Ad Sacerdotium, vel altiora ſtudia non adſpirauit, vel adſpirauit: ita duo Conſultores credunt; licet omnes alij contrarium cenſeant. Profeſsionem procurauit, vt duo affirmant. Alij verò aiunt, illum oſtendiſſe quidem deſiderium profeſsionis, non autem illam procuraſſe. Indifferens creditur, vel non creditur ad quemcumque gradum, & ad quæuis Societatis miniſteria. Dubitant duo ex Conſultoribus de eius indifferentia ad quæuis miniſteria; aiunt enim ſe difficilem oſtendiſſe ad audiendas confeſsiones.

FORMVLA

DE APTIS AD GVBERNANDVM.

Quo modo de iis confici debeant Informationes, quæ in Vrbem tertio quoque anno mittendæ ſunt.

A R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali recognita, & aucta anno 1595.

1 QVONIAM magna ex parte Societatis noſtræ gubernatio, vt P. Ignatius affirmat par. 9. Cõſtitutionum, pendet ex Præpoſitis localibus, quibuſcum neceſſariò ab eo, qui vniuerſalem curam ſuſtinet, communicandũ eſt onus, vt in rebus particularibus eas ordinationes, quæ hinc

 præſcri-

præſcribuntur exequantur, & cũ ea fortitudine, & ſuauitate, quæ à Conſtitutionibus noſtris exigitur, curent, vt in praxim perducantur, ſempérque viuæ, ac vigentes eo ipſo vſu declaratæ cenſeantur Conſtitututiones ac Regulæ: (ſiquidem quod eæ chartis deſcriptæ ſint, non id Societatis ſpiritum tuetur, ac viuificat) ideo planè neceſſarium eſt, vt huiuſmodi homines ad hoc munus deligamus, in quorum induſtria, ac prudentia meritò conquieſcere, & quibus eorum, qui nobis crediti ſunt, animorum corporúmq; curã viciſsim credere poſsimus, & aliquam alleuationem habere grauiſsimi huius oneris, quod nobis à Domino impoſitum eſt.

12 Quocirca valde commendatũ Prouincialibus eſſe debet, vt quemadmodum in alijs miniſterijs, quo copia ſit hominum ad ea ſufficientium, datur opera, vt maturè inſtruantur, & aptentur; ita etiam in hoc gubernandi, omnium vel præcipuo, non minus adhibeant ſtudij, & diligentiæ in inquirendis, ac notandis cuiúſque talentis; & præterea etiam exercendis, & ijs qui aliquam aptitudinem à Domino accepiſſe videtur, erudiendis, tum praxi, tum etiam opportunis inſtructionibus, & monitis.

Modus

3 Modus autem eos exercendi eſſe hic poterit, ſi in aliquas coſultationes adhibeantur, vel Miniſtri in aliqua Domo conſtituantur, vel ſi cum eis Regulæ perlegantur, & doceantur ipſarum intelligentiam, & vſum. denique alijs eiuſmodi rationibus, quas Superioribus eorum prudentia ſuggeret.

4 Eadem de cauſa valde expedire videtur, vt plena notitia eorum omnium Præpoſito Generali conſtet, & quos Prouinciales in ſuis quiſque Prouincijs habeant, qui in hac parte operam Societati nauare queant.

5 Prouincialis primùm omnium, audito Conſultorum ſuorum iudicio ex omnibus ſuæ Prouinciæ Sacerdotibus eos ſeligat, de quibus informatio accipienda videatur. Poſteà verò informationes ab ijs accipiat, qui prudenter, & ſyncerè eam daturi videantur; ac re tota rite precibus Deo commendata; ſuo tempore nobis mittat catalogum eorum, quos ad gubernandum aptos cenſebit ex formula, quam in hunc finem ſubijciemus, illud tamen obſeruans, vt omnia fiant ſecretè, vt rem ipſam poſtulare intelliget.

6 Operæ pretium autem erit, vt Prouincialis, qui viſitat, quemadmodum infor-

mationes de promouendis ſumit, iuxta Regulam *69.* ſui officij; ita etiam de idoneis ad gubernandum accipiat. Et poſtea tertio quoque anno catalogus huiuſmodi informationum, ex præſcripto huius formulæ, ad Præpoſitum Generalem mittatur.

7 Porro huiuſmodi Catalogus in 3. Claſſes diſtingui debet. Prima quidem eorum, erit, qui actu gubernant. Altera verò eorum, qui aliquando gubernarunt. quòd ſi horum aliqui iuſtis de cauſis non proponantur, addatur ratio, quare prætermiſsi fuerint. Tertia denique eorum, qui apti ad gubernandum videbuntur. et de his dicatur, quinam proximè, qui verò remotè idonei cenſentur.

8 Has autem informationes, (quæ ab omnibus Latinè mittendæ ſunt) debebunt Prouinciales accipere, non ſolum à Conſultoribus, ſed ab antiquioribus etiam, & præcipuis PP., qui eos, qui proponuntur, optimè noſſe poſſunt, vel quia illis præfuerunt, vel quia cum illis familiariter egerũt, vel in Miſsionibus, foris, vel Domi: quorum omnium nomina ad nos perſcribant. Non erit tamen neceſsè ſingulis capitibus & reſponſionibus ponere quid quis dixerit, ſed id tantùm fieri debebit, cum in ea reſponſione non conſentiunt, & res

eſt

eſt alicuius momenti. Tunc enim in informatione addendum erit, duos, trés ve contrà ſentire, & in charta aliqua ſeparata explicandũ illos duos, vel tres, qui aliter ſentiebant, eſſe Patres talem, & talem. quibus omnibus ſignificandum erit, ſi quid aliud eis ſeorſim ad nos ſcribendum occurrat, id omnino facere non omittant.

Capita Informationis mittendæ à Prouincialibus de iis, qui in ſuis Prouincijs ad gubernandum idonei videbuntur.

1 CVIAS ſit, & qua ætate is, de quo mittitur informatio, & quot annis in Societate fuerit, & quibus in ſtudijs verſatus ſit, & quo progreſſu.

2 An aliàs vnquam gubernarit, vbi, & quandiu, & in quibus officijs, & qua Noſtrorum, cæterorúmq; ſatisfactione; quam affectus ſit ad res ſpirituales, ad orationem, cæterámque cum Domino communicationem.

3 De mortificatione paſsionum, de manſuetudine, de humilitate, amore paupertatis, vel ſingularitate circa propria commoda.

4 De vigilantia, prudentia, & fortitudine in negotijs tractandis.

5 De caritate, & ſuauitate in Subditos, & diſcretione.

6 De Religioſa diſciplina, & obſeruantia, de rectitudine, & conſtantia.

7 Quàm intelligens ſit noſtrarum Conſtitutionum, & regularum, & an ex earum ſpiritu Subditos ad perfectionem dirigere ſtu-

re ſtudeat, non humana, & politica ratione; & an ſenſus habeat proprios, & peculiares, non conſentaneos modo Societatis.

8 Vt affectus ſit ad externas Nationes, & Prouincias, & an particulares affectiones retinere ſoleat ad perſonas aliquas particulares, ita vt cum aliorum offenſione gubernaturus videatur.

9 De zelo animarum, & ſtudio iuuādi proximos, & an hoc ſtudium in Noſtris promoueat; de obedientia, & ſubordinatione ad ſuos Superiores, & de proprio iudicio.

10 An vnquam notatus ſit quòd gubernationem ambierit, aut procurauerit.

11 Denique, ſi quid aliud occurrerit, propter quod aptus, vel minùs aptus ad gubernandum videatur.

Hæc omnia in ijs, qui aliquandiu gubernarunt, facilè erit animaduertere, & ideo ab ijs, qui vel eorum Subditi, vel Superiores extiterint, eorum notitiā conſequi licebit: qui autem hactenus nunquam regimen attigerunt, de ijs illa dici debebunt, quæ, vel iam vſu comperta ſunt, vel quorum ſpecimen, aut ſignificationem præbuerint.

PRAXIS CONFICIENDARVM & mittendarum informationum iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

1 PROVINCIALIS cum ſuis Conſultoribus Catalogum omnium Sacerdotium Prouinciæ perlegat, & ex eorum iudicio illos ſeligat, de quibus meritò ſumenda ſit informatio.

2 Facta hac ſelectione, de ſingulis ſelectis ſumat informationem, iuxta formulam, & ex reſponſis quæ retulerit, expreſſo numero eorum, qui ita ſentiunt, tacitis autem nominibus, breuem ſummam conficiat, dilucidam tamen, & iuxta ſingulas interrogationes, ad hunc fere modum.

Informatio accepta à quinque, vel ſex PP., de P. Antonio Pamphilio.

A .d 1 P. Antonius Pamphilius, Romanus, annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ, & Theologiæ, vel caſibus

ſibus conſcientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter, vel parum, ex trium ſententia; pluſquam mediocriter, ex duorum, vel omnium ſententia.

Ad 2 Nunquam gubernauit, vel fuit Miniſter Collegij, vel Domus talis per biennium, cum bona, vel mala ſatisfactione, ex omnium, vel trium; vel duorum; vel vnius ſententia. Fuit item Rector Collegij talis, cum bona ſatisfactione Externorum, omnium iudicio, vel aliquorum; mala autem, vel bona, vel mediocri Noſtrorum. Ita ſentiunt duo, vel tres, vel vnus, vel omnes. Et ſic de alijs muneribus, ſi quæ obiuit.

3 Quod autem de duobus his capitibus dictum eſt, idem faciendum in cæteris.

Facta igitur in hunc modum de ſingulis informatione, illam cum Conſultoribus leget, ac examinabit: ac re inter ſe diſcuſſa ſtatuant, quid de ſingulis capitibus ſentiant, idq; addant informationi, hoc, qui ſequitur, modo, iuxta informationem ſuperius poſitam.

Ad 1 P. Antonius Pamphilius, Romanus, annorum 40. fuit in Societate annis 20 ſtuduit Philoſophiæ & Theologiæ, vel Caſibus cõſcientiæ, &c. bene profecit, vel mediocriter, vel parum. ex trium ſententia, idémque ſentiunt duo Conſultores: pluſquàm

mediocriter, ex duorum iudicio; quibus adhæret vnus ex Conſultoribus; &c.

4 Abſoluto Informationũ examine, & appoſito Conſultorum iudicio de veritate informationum ſingulis capitibus, Iudicium vtrum ille aptus, vel minùs aptus videatur, tum ipſe Prouincialis, tum Conſultores ſecretis, & ſeparatis literis ad nos ſcribant.

PARA-

PARADIGMA INFORMATIONIS iuxta formulam de idoneis ad gubernandum.

Informatio de P. Antonio Pamphilio à quinque PP. accepta, & cum Conſultoribus examinata.

1 P. Antonius Pamphilius, Romanus, annorum 40. fuit in Societate annis 20. ſtuduit Philoſophiæ & Theologiæ, pluſquam mediocriter profecit omnium iudicio: idémque ſentiunt omnes Conſultores.

2 Fuit Miniſter in Collegio Romano per annum; mediocriter ſatisfecit; erat enim aliquantulum ſeuerus, ex trium ſententia; quibus conſentiunt Conſultores. Fuit etiam Rector Lauretanus annis 4. cum bona Noſtrorum, Externorúmq; ſatisfactione, ex omnium iudicio: duo tamen ex Conſultoribus ſentiunt non bene ſatisfeciſſe Externis, licet Noſtris ſatisfecerit.

3 Affectus eſt ad res ſpirituales, & ad orationem, cæterámque cum Domino communicationem, ex omnium ſententia; quibus

quibus conſentiunt Conſultores, vno dempto, cui non videtur deuotus.

4 Mortificatas habere paſsiones videtur fere omnibus, vno dempto; humilis eſt, & manſuetus, ex triũ iudicio; quibus omnes aſſentiunt Conſultores. Amare creditur paupertatẽ, & non eſſe ſingularis circa propria commoda, ex omnium, tam Informantium, quàm Conſultorum iudicio.

5 Eſt vigilans, & mediocriter prudens, ſed non valde fortis in negotijs tractandis; in quo omnes conſentiunt.

6 Caritatem & ſuauitatem exercet in Subditos, ex Informantium ſententia; diſſentiunt tamen duo ex Conſultoribus, qui illum exiſtimant ſeueriorem. Diſcretionem videtur habere mediocrem, in quo omnes conſentiunt.

7 Religioſam diſciplinam, & obſeruantiam cum rectitudine & conſtantia promouet, ex omnium Informantium ſententijs; vnus tamen ex Conſultoribus diſſentit.

8 Intelligens eſt noſtrarum Conſtitutionum & Regularum mediocriter, & ex earum ſpiritu Subditos ad perfectionem dirigere ſtudet, ex duorum ſententia; tres autem exiſtimant illum humana & politica ratione gubernare. Atque hoc ſecundum verius cenſent Cõſultores. Senſus proprios, & peculiares habet aliquando non conſen-

cōſentaneos modo Societatis, ex omnium, etiam Conſultorum ſententia.

9 Affectus bene eſt ad externas Nationes; duo tamen ex Conſultoribus contrarium cenſent. Affectiones ad particulares aliquas perſonas, præſertim eas, qui ſuas res probant, retinere ſolet; ideóque cum offenſione aliorum gubernat. Ita ſentiunt omnes; nec diſſentiunt Conſultores.

10 Zelum animarū & ſtudium iuuandi proximos habet qualecumque; hoc autem ſtudium in Noſtris non ita vt decet promouet. Ita omnes Informantes; Vnus autem ex Conſultoribus addit, illū ſuadentibus ſcrupulis hoc ſtudium in Subditos aliquando ſupprimere.

11 Obediens eſt, & ſuis Superioribus ſubordinatus, nec proprij iudicij: ita omnes ſentiunt.

12 Nunquam notatus eſt gubernationem ambiuiſſe, aut procuraſſe, &c.

Instrvctio pro Conſvltoribvs, de ratione ſcribendi ad Generalem.

Quoniam ad bonam Societatis gubernatiōe refert plurimum, ut Conſultores cum Præpoſitorum localium, tum etiam Proūlium plenam et utilem de gubernatione Superiorum, quorum ſunt Conſultores, Præpoſito Genrli informationem mittant, atque in ea re experientia hactenus nos docuerit à plurimis non ſine detrimento cōmunis boni nonnunquam errari, uiſum eſt omnino operæ p̄tium, ad eorū inſtructionem, capita non nulla attingere, de quibus ſcribendum ſibi eſſe iuxta formulam ſcribēdi
Nō.20. Conſultorū regulas intelligant. Et quidem ſuper omnia id iuuabit, ut percurrant regulas ſuorum Superiorū diligenter, quas, iuxta 14. ſui officij, tenere debent, tum

Ordinat=

Ordinationes Generaliū, quæ illis communicādæ ſunt, ut nō ſemel præſcripſimus; poſtremo ut ad certa quædam capita uniuerſam gubernationem referant, de quibus ſi breuiter et accuratè ſcripſerint, omnes neceſsitates Prouinciæ, et uniuerſa illius gubernatio Præp.º Generali perſpicuè conſtabit. Ea autem fere eſſe poſſunt quæ ſequuntur.

1. De admittendis ad Societatem, et inſtruendis in Nouitiatu.
2. De gubernatione Scholaſticorū noſtrorū.
3. De profectu in ſpiritu, ſtudio orōnis, et Virtutibus.
4. De diſciplina domeſtica, obſeruātiæ uotorū, et regularū.
5. De lrarum ſtudijs, tam quoad nros, quā quoad externos.
6. De Miniſterijs et fructu eo proximis per Missiones, Conciones, confeſsiones. etc.
7. De gubernatione Superiorū ſpūali, ſuaui, exacta, uel contra.
8. De rebus temporalibus, redditibus, debitis. etc.
9. Poſtremo an aliquid ſcandali uel offenſionis acciderit, et quid remedij fuerit adhibitum: Et

quomodo cum externis, præſertim uero Præ-
latis, et principibus viris pax et beneuolentia
conſeruetur.

FORMVLA CELEBRANDORVM CONTRACTVVM,

IVXTA MOREM ET priuilegia Societatis.

à R. P. N. Claudio Aquauiua Præpoſito Generali miſſa, menſe Auguſti 1581.

QVONIAM, ſicut accepimus, in nonnullis Societatis noſtræ Prouinciis adhuc celebrantur contractus congregatis ad pulſum campanæ, vel omnibus Collegiorum Sacerdotibus, &

fratribus, vel maiori, aut potiori eorum parte, acceptiſque, corã Notario & teſtibus, ſuffragijs; quæ omnia repugnant Inſtituto, & modo procedendi Societatis, ac priuilegijs illius: ſeriò curent Præpoſiti Prouinciales, vt Contractuum celebrationes per Superiores tantùm, auditis nempe Conſultoribus fiant, & ad normam Inſtituti accommodentur. Quòd ſi alicubi difficultates moueant externi, quibuſcum contrahendum erit; curent Prouinciales, vt illis, vel per ſe ipſos, vel per Collegiorum Rectores, ac etiam per Iuriſperitos, quos prius ea de re conſuluerint, oſtenſis locis Conſtitutionum, Canonum, & Bullarum, perſuadeant firmiores, ac ſecuriores multo fore contractus, ſi iuxta priuilegia nobis ad id in ſpecie à Sede Apoſtolica conceſſa celebrentur; prout eſt in Bulla *Pij V.* pag. 102. & Gregorij xiij. 170. & iuxta Conſtitutiones, ac Decreta Societatis; Conſtitut. part. 9. ca. 8, num. quinto. & primę Congregat. generalis Decret. 21. titul. 6. quàm ſi diuerſo quopiam modo; ad quem nos cùm priuilegia non habeamus, faciliùs Contractus ipſe infirmari, & an alicuius valoris ſit, à multis dubitari poſſit. Nam alioqui magnum præiudicium generaretur primùm priuilegijs Societatis, quæ

per

per non vſum obſoleſcerent; deinde facilitati contrahendi, ac libertati Societatis, & modo eam gubernandi. Quòd ſi pro celebritate Contractus, ij, quibuſcum tranſigitur, velint vt Conſultores celebrationi interſint; quamuis Societatis Inſtituto id magis conſentaneum eſſe videtur, ſi ſolus Superior id faceret; poterunt quidem illi intereſſe; ſed ſic, ut in ea re ſuffragium non habeāt deciſiuum. ita neque in ipſo contractu dicendum erit, quòd ad eam rem conficiendam ſuffragium tulerint, ſed præſentibus N, & N. dicti P. Rectoris Conſultoribus, idē Rector vendidit, &c. Si autem opus fuerit, aut ita videatur, poterit initio contractus aliqua mentio fieri de modo contrahendi Societatis iuxta illius Priuilegia & Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica confirmatas: vt ſi verbi gratia, ita fieret narratiua.

Perſonaliter cōſtitutus N. Rector N. aſſerens ſe ad infraſcriptam venditionem, vel permutationem ſufficientem habere poteſtatem à R.P. Generali Præpoſito, penes quem omnis facultas celebrandi contractus reſidet, iuxta dictæ Societatis Conſtitutiones, & Decreta, Apoſtolica auctoritate confirmata, prout de confirmatione conſtare aſſerit literis apoſtoli-

cis fel. rec. Pij Papæ Quinti, ſub plumbo expeditis, & ſub Datum Romæ 3. Kalend. Maij 1568. Pontificatus eius anno III. & de licentia dicto Rectori conceſſa literis Patentibus manu eiuſdem Præpoſiti Generalis ſubſcriptis, eiúſque ſigillo munitis, quarum tenor talis eſt, CLAVDIVS AQVAVIVA, &c. omni meliori modo, quo de iure potuit, idem Rector vendidit, vel commutauit, &c.

Modus informandi R. P. Generalem circa alienationes faciendas.

CVM petitur à R. P. Generali licentia alienandi, vel cōmutandi bona aliqua Collegiorum, hic modus ſeruādus erit.

Primò, vt rei alienandæ nomen, confinia, valor, & reditus, & ſi quæ ſunt aliæ circumſtantiæ, explicentur.

Secundò, Simili modo rei, vel reditus, qui in commutatione accipiendus eſt, vel pretio rei uendendæ coemendus, circumſtantiẹ eodem ſcripto comprehendantur.

Tertiò, Rationes in vtranque partem adducantur.

Quartò, Rector & Conſultores, ſi conſentiant in alienationem, ſubſcribant ſcri-

pto

pro huiuſmodi tractatus, ſeu informationis: cui ſi qui non aſſentiant, id etiam eodem ſcripto adnotetur, ſimul cum rationibus, quæ hos ad non aſſentiendum mouerint.

Quintò, Scriptum illud ad Prouincialem mittatur; & ipſe ſententiam ſuam ſimul cum eodem ſcripto ad R. P. Generalem mittat.

Sextò, Si tractatus, vel informatio de re alienanda prædicto modo detur, concedet, ſi expediens videbitur, R. P. Generalis licẽtiam ſimul, & confirmationem alienationis; confirmando ex nunc, pro eo tempore, quo alienatio fiet; quia conſtabit de euidenti vtilitate, expreſſis nempe in informatione vtriſque rebus, alienanda ſcilicet, & emenda, ſeu commutanda, cum vtriuſque circumſtantiis.

Septimò, Si autem adſit neceſſitas vendendi, nec occurrat in ſpecie res pretio venditionis; coemenda, dicatur ſaltem in genere, quòd ſit vtilius emere poſſeſſionẽ, vel reditus tales, &c. qui frequenter vænales occurrant. Et tunc poterit etiam eodem modo dari confirmatio, ſimul cum licentia vendendi. aliàs licentia quidem dabitur, non tamen confirmatio; quia neque conſtabit de vtilitate vlla: immo ſi pecuniam pretij rei vendendæ diu vacuam

fo-

fore probabiliter timeretur, omnino expediret ſimiles alienationes non fieri.

Octauò, Intelligant etiam omnes Superiores, quotquot alienabunt, diſtrictè illis ex nunc prohiberi à R. P. N. Generali, ne pecunias pretij rei venditæ in alios vllo modo ſumptus diſtrahant, præterquam in rem, vel reditum, cuius emendi cauſa fuerit data facultas vendendi, vel certè in ſimilem, aut meliorem, ſi interim occurrat; & quamdiu id non fiat, pecuniam pretij huiuſmodi in depoſitum cuſtodiant, donec res alia coematur.

Nonò, Idem intelligendum erit, quando pretiũ cenſus alicuius redimibilis reſtituitur Collegio; vt illud eodem modo ſeruetur ad ſimiles, vel meliores reditus comparandos.

FORMVLA CATALOGORVM

QVI TERTIO QVOQVE ANNO à ſingulis Prouincijs in vrbem mitti debent.

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis iuſſu recognita,

et in Prouincias miſſa, Kalend. Nouembris 1589.

QVONIAM paucæ admodum Prouinciæ ſunt, quæ per Procuratorem ſingulis triennijs cum primo & ſecundo catalogo perſonarum, alterum catalogum Domorum, & Collegiorum cum ſuis reditibus

mittant, qui rerum catalogus dici poteſt; cuiuſque & Conſtitut. part. 9. cap. 6. §. 3. & Inſtructio quædam anni 1579. meminit, operæ pretium viſum eſt, Prouinciales omnes monere, ne hunc catalogum prætermittant. Nã quàm hic ſit vtilis, & neceſſarius, res ipſa indicat, vt ſcilicet Domus ſeu Collegij cuiuslibet præſens ſtatus breui compendio P. N. Generali ob oculos ponatur. Quamuis enim in cuiuſque Domicilij fundationum hiſtoriis, huc in Vrbem ad Archiuium iam pridem, maiori ex parte, tranſmiſſis, eorundem ſtatus ad illud vſque tempus narrationes continẽantur; quas idcirco repetere opus ampliùs non erit, præterquam ijs, qui eas nondum miſerunt; præſentem nihilominus cuiuſlibet ſaltem triẽnij ſtatum Generalis Præpoſitus ignorare non debet. quem etſi aliqua ex parte ex annuis literis habere poſſet; quia tamen illæ à paucis ſuo tempore mittuntur, & ea non attingunt, quæ ad rerum temporalium conditionem pertinent; nec ſi attingerent, facilè eſſet inde repetere. proptereà neceſſariò fuerunt monendi Patres Prouinciales, vt iuxta ſubiectam formulam curent hunc rerum catalogum, cum ſupradictis duobus alijs perſonarum catalogis, ſingulis triennijs ad R.P.N. Generalem tranſmitti.

Principiò igitur recenſebitur numerus Noſtrorum omnium, qui in Prouincia ſunt,ſimúlque eorum ſeorſim,qui proximo triennio, vel in Societatem admiſſi, vel ab ea dimiſſi, vel vita defuncti ſint: tum Domorum,Collegiorum,& Reſidentiarum numerus, ac nomina addantur, dicatur prætereà, quot è Noſtris in ſingulis illis Domiciliis habitent. Deinde verò ad ſingula Domicilia ſuis quæq; diſtincta capitibus deſcribenda deſcendendo, Noſtrorum, qui in ſingulis ſunt, numerus repetatur; ac prætereà addatur, quot in his ſint Sacerdotes, quot Præceptores, quot Scholaſtici, & quarum facultatum; quot item Coadiutores temporales; qui nam reditus, vel ordinariæ eleemoſynæ, quantum æris alieni, ac reliqua, iuxta ſubſequentem formulam.

CATALOGVS PROVINCIAE ROMANAE.

Sunt in Romana Prouincia de Societate 549. in Profeſſorum Domo 90. in Collegio Romano 190. Tuſculi decem, in Domo Probationis 90. in Pœnitentiariorum Collegio 21. in Germanico 13. in Anglicano ſex, in Maronitarum duo, in

Seminario viginti duo, Tibure duodecim, Senis octodecim, totidem Maceratæ; Florentiæ viginti tres; Peruſij ſedecim; Recineti quatuordecim; in Lauretano Collegio 45. & quatuor in Illyrico. Admiſſi hoc triennio in Societatem 100. dimiſſi 9. vita functi 15.

Domus Profeſſorum.

AVCTA eſt inſigni Templo Illuſtriſſimi Farneſij Cardinalis liberalitate exſtructo, ſuperiore anno conſecrato: Sunt nonaginta è Noſtris; Sacerdotes 50. reliqui fratres: poſſunt alii ex eleemoſynis ordinarijs circiter ſeptuaginta; æs alienum contractum ad mille coronatos; ad quod in totum, vel ex parte, diſſoluendũ, habet creditam pecuniam tantam; vel nullam, &c. Vtitur Vinea Collegij bis, terue in anno, pro neceſſaria Noſtrorum animi relaxatione.

Collegium Romanum.

ALIT è Noſtris 190. Sacerdotes quadraginta. Prælectores 18. nempe Grammatices quatuor, in totidem Claſſibus; Humaniorum literarum vnum,

lin-

linguæ *Græcæ* vnum, Rhetorices duos, linguæ item hic *Græcæ* vnum; Mathematicarum vnum; Philoſophiæ tres; Scholaſticæ Theologiæ duos; Scripturæ vnum; Caſuum Conſcientiæ duos, Scholares nonaginta; reliquos Coadiutores. Ad omnes has prælectiones nulla obligatione tenetur Collegium; vel tenetur ad has; vel illas, ex fundationis contractu; annui redditus ſunt nouem milliũ ſcutorum, ex qua ſumma mille ſunt deducendi annui cenſus; qui pro ſumma principali quindecim milliũ ſcutorum æris alieni contracti penditur; præter alia tria millia commodatò accepta; ad quæ diſſoluenda habet in credita pecunia totidem millia, vel his plura, aut pauciora: ex reliqua ſumma ali poſſunt circiter 150. Eodemque modo pergendum in reliquis Prouinciæ Domiciliis.

Quoniã verò multũ temporis interdum inſumitur, dum alicuius informatio in primo perſonarum Catalogo quæritur ad illius faciliorem vſum, ad quemuis ſcilicet è Noſtris nullo negotio inueniendum, Index alphabeticus nominum tantùm, & cognominum omnium eorum, qui in ipſo catalogo continentur, erit eidem præfigendus, addito numero, qui cuiq; nomini præfixus eſt in primo Catalogo, ac præte-

rei

reá numero paginæ, in qua nomen ipſum deſcribitur. debebunt enim ſingulæ primi Catalogi paginæ ſuis ordine numeris notari. Exempli gratia,

P. Albertus Felix, pagina 6. num. 12.
P. Antonius Magnus, pag. 7. num. 15.
P. Bernardinus Cœlius, pag. 9. num. 14.
P. Bonauentura Turre, 9. num. 18.
P. Camillus Bernardi, 9. num. 6.
P. Cornelius Broeth. 12. num. 7.

FORMVLA QVAE SERVARI DEBET

CVM SODALITATES *B. Virginis ad primariam Romanam aggregari volunt.*

R. P. N. Claudij Aquauiuæ Præpoſiti Generalis, iuſſu miſſa 8. Septemb. 1585.

ROMANA B. Virginis Annunciatæ Sodalitas Summi Pontificis Gregorij XIII. auctoritate confirmata, quia reliquas tempore anteceſſit, & eius exemplo omnes deinceps inductæ ſunt, Primariam

Summus Pontifex appellari voluit, eíque certas indulgentias impertiri: facultatem deinde Præpoſito Generali Societatis Ieſu concedens, vt reliquas Congregationes auctoritate Apoſtolica erigere, eáſque huic Primariæ coniungere poſſet. quam facultatem Sixtus V. extendit ad aggregandas etiam plures Congregationes in eodem Collegio; vel Domo, vel in Seminariis, ſub quouis titulo, etiam non ſtudentium; ita vt eiſdem indulgentiis, quibus iſta, fruerentur, ſic tamen, vt reliquæ indulgentiæ, quas tum iſti Romanæ, tum cæteris omnibus Congregationibus antea conceſſerat, intelligantur omnes reuocatæ.

Quare vt deinceps in hac ſodalitatum aggregatione certa aliqua formula, & omnibus communis ſeruetur, viſa eſt R. P. N. Generali hæc formula tenenda. Primū vt Prouincialis Rectores ſuos admoneat, quorū in Collegiis iam ſunt eiuſmodi Congregationes, vt earum Præfectis, & Aſſiſtentibus ſignificent, eſſe illis binas epiſtolas ſcribendas; alteram ad R. P. Generalem, qua petant ſuam congregationem inſtitui, & aggregari ad hanc Primariam Collegij Romani, cum eius indulgentiis; alterā ad ipſum Præfectū, & Aſſiſtētes huius Primariæ; rogando vt hæc eadē apud

P.N.

P. N. procurent. Quod ipſum intelligendum eſt de Collegiis, ubi nondum ſit vlla erecta Congregatio. Cùm enim Rectori, accedente etiam Prouincialis iudicio, videbitur, tot eſſe perſonas, & tales, vt noua Congregatio inſtitui debeat; iubebunt aliquos ex iis qui id cupiunt, binas item literas huc ſcribere, eodem planè quo diximus argumento. Atque hoc modo debebunt Congregationes omnes denuo erigi, ac confirmari. Quod vt ad Dei, & Virginis Matris, ſub cuius vmbra militant, honorem, ac gloriam cedat, ipſius infinitam bonitatem ex animo præcor,

BIBLIOTE